

SOUL

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014
€3.00

82

Emma Stone

NEW YORK COLLEGE FILM STUDIES

Βασικές αρχές σκηνοθεσίας

Εφαρμοσμένη σκηνοθεσία

Αρχές & πρακτικές
συγγραφής σεναρίου

Εργαστήριο διασκευής σεναρίου

Εργαστήριο πρωτότυπου σεναρίου

Διεύθυνση φωτογραφίας

Ήχος & Sound design

Μοντάζ

Συστήματα AVID & Final Cut Pro

After Effects

Ιστορία & αισθητική
κινηματογράφου

Dark Side Cinema

Υποκριτική: μέθοδοι & πρακτικές

Παραγωγή - post production

Low budget - High spirit

Ντοκιμαντέρ

Υπεύθυνος σπουδών:
Δημ. Παναγιωτάτος
panagiotatos@nyc.gr

www.nyc.gr

4 λόγοι για να επιλέξεις ...τους καλύτερους!

Σπουδές επιπέδου Bachelor:

Ba (Hons) Film Studies. Πτυχίο Bachelor από το Αγγλικό πανεπιστήμιο University of Greenwich, με 3ετή φοίτηση στην Ελλάδα.

Πρωτοποριακό σύστημα σπουδών, ανοικτό σε κάθε ηλικία, που προσαρμόζεται στις ανάγκες κάθε σπουδαστή (από τον αρχάριο έως τον επαγγελματία). Υπάρχει δυνατότητα μερικής φοίτησης με επιλογή μαθημάτων.

Διδάσκουν οι κορυφαίοι επαγγελματίες του χώρου:

Παντελής Βούλγαρης, Δημήτρης Παναγιωτάτος, Ευθύμης Χατζής, Νίκος Γραμματικός, Βίκυ Χασάνδρα, Κατερίνα Μαραγκουδάκη, Εύα Στεφανή, Βούλα Γεωργακάκου, Δήμητρα Χατούπη, Σοφία Κυριακού, Ηλέκτρα Βενάκη, κ.ά.

Ο μεγαλύτερος αριθμός σπουδαστικών ταινιών:

43 πτυχιακές ταινίες για το Bachelor από το 2012 έως το 2014!

ΝΕΟ

Αποκτήστε
μεταπτυχιακό
τίτλο κάνοντας
PROJECT-TAINIA

University
of Bolton

Το Πανεπιστήμιο
του Bolton (UK),
χορηγεί MPhil και
Διδακτορικό (PhD)
σε αποφοίτους
προγραμμάτων
Film Studies.

Πληροφορίες:

Δρ. Σίσσυ Ευθυμιάδου
sethimiadou@nyc.gr

Σοφία Βασιλοπούλου
svasilopoulou@nyc.gr

Τηλ.: 210 3225961

NEW YORK COLLEGE
UNIVERSITY & AMERICAN EDUCATION

UNIVERSITY
of
GREENWICH

Αμαλίας 38, Σύνταγμα 105 58

Τηλ.: 210 32 25 961, Fax: 210 32 33 337

e-mail: nycath@nyc.gr

• ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΔΕΙΑΣ 108275/ ΙΑ/ 23-08-2013 (ΦΕΚ 2061)

• ΤΟ NYC ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ (BAC)

• ΤΑ ΠΤΥΧΙΑ ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Μεγάλες Προσδοκίες

Αγόρασα το σαρανταπεντάρι «This Charming Man» τον Νοέμβριο του '83 από το «Δίσκοι-κασέτες Νόρα» της Εθνικής Αμύνης. Είχε τελειώσει το μάθημα στη Νομική, ποινικό με τον Μανωλεδάκη ή Αστικό με τον Βαβούσκο, δεν θυμάμαι, τοίμπησα κάτι στο εστιατόριο «Λευκός Πύργος» και, κατεβαίνοντας για τη θάλασσα, το είδα στη βιτρίνα. Δραχμαί διακόσια, εισαγωγής, έτσουξε. Την προηγούμενη βραδιά το είχα ακούσει στο «El Lay», νιουγουεβάρικο κλαμπ στην Καλλάρη, οι στίχοι του Morrissey με χτύπησαν κατακέφαλα, «Ah, a jumped-up pantry boy, who never knew his place...», απέναντί μου ένα παιδί με γλαδιόλες στην τσέπη ξεβιδώθηκε στον χορό. Δίπλα μου, κάτω από το ηχείο, λες και τον χτύπησε κεραυνός, τέτοια ήταν η έκφρασή του καθώς άκουγε τις κιθάρες του Τζόνι Μαρ να παιανίζουν, έστεκε ο Ασκληπιός Ζαμπέτας. Πριν μπει στις Τρύπες, εκείνα τα φεγγάρια, πυροβολούσε στους Mushrooms. Αυτή ήταν η πρώτη μου με τους Smiths, κι έτσι θα θυμάμαι τον Morrissey. Αυτός να τραγουδά κι εγώ με τον Ασκληπιό να στέκουμε σέκοι, εμβρόντητοι, ξεροί και ενεοί. Τον ξαναπέτυχα μερικές μέρες μετά στο «Σνούπι» της Κορομηλά. Όχι τον Ασκληπιό, αλλά τον τύπο με τις γλαδιόλες στην πίσω τσέπη του τζιν. Περπατούσε αγέρωχα, απέναντι χασκογελούσαν και πέταγαν σπόντες τα ροκαμπίλια του Φυντάνη, αλητόφατες από τη Χαριλάου που παραδοσιακά κατέβαιναν στο κέντρο για μπίρες και τσαμπουκάδες. Ωραίοι καιροί, η Θεσσαλονίκη είχε ένταση, δράση, φυλές και χάζι, κάθε νύχτα έμοιαζε με πίνακα του Χόπερ, δεν ήξερες ενώπιον ποιας σερβιτόρας και σε ποια μπάρα θα σε έβρισκε το πρωινό φως. Οι νεορομαντικοί, εκτός από το «El Lay», συχνάζαμε και στο «Paramount», το είχε ένας Γιάννης ντυμένος πάντα με δερμάτινα, σαν τον Αλ Πατσίνο στο «Ψωνιστήρι», εκεί μπήκε το παιδί με τις γλαδιόλες. Στον τοίχο κάτω από τον ντιτζέι δέσποζε μια τεράστια αφίσα της «Ντίβας» του Μπενέξ.

Το 1983 ανέπνεα μόνο χάρη στη μουσική, τις ταινίες και τα βιβλία, ο Άρης Σάρτας είχε μόλις εκδώσει το «Ροκ Μυθιστόρημα», το new wave ήταν σέξι, απλάνες, περιπετειώδες, μποέμ και πειστικό, είχα στρατευτεί στις τάξεις του αισθητικά, σημειολογικά και ενδυματολογικά. Η υποकुουλτούρα είχε νόημα και στίλ, το πρωί στις παραδόσεις του Συνταγματικού κοιμόμουν όρθιος, η Νομική έμοιαζε με πληκτικό πλανήτη που οι κάτοικοί του εκπαιδεύονταν στη βαρεμάρα και τις δικονομίες, όμως τα βράδια στην «Τεκίλα», το «Basement» και το «Degree Zero» χτυπούσα ποτά και όνειρα: πως οι νύχτες μας θα είναι πάντα καλύτερες από τις μέρες τους, πως θα μέναμε για πάντα Πίτερ Παν, πως δεν θα μεγαλώναμε ποτέ, το διδακτορικό μας θα το κάναμε πάνω στην ποίηση των Smiths κι όχι στα εμπορικά σήματα ή το Ναυτικό Δίκαιο.

Τριαντακάτι χρόνια μετά, ο Morrissey δηλώνει πως έχει καρκίνο, διαβάζω την είδηση στο athensvoice.gr καθώς κάνω την εκπομπή μου στο ραδιόφωνο, και μέχρι να αλλάξω τραγούδι, χαζεύω τα νέα. Συννεφιασμένη Τρίτη, μολυβένια σύννεφα, φωτοχημικές ψιχάλες, ο κεραυνός μοιάζει σαν

να έπεσε πάνω μου κι όχι απέναντι που αστράφτει, στον Χορτιάτη. Ψάχνω στα γρήγορα ένα των Smiths, ανακοινώνω την είδηση καθώς πέφτουν τα πρώτα ριφ του «How Soon Is Now», με αυτό το θεϊκό τρέμολο της κιθάρας του Μαρ ακόμα να με αναταράζει, λες και δεν είμαι πενήντα, αλλά είκοσι χρόνων, όπως τότε. Και η φωνή μου ραγίζει, τα μάτια μου βουρκώνουν, το μυαλό μου εκτροχιάζεται, η πόλη και η ζωή μου τρέχουν σε back forward, όλα παρελαύνουν σαν κόπια σέπια παλιοκαιρίας ταινίας, η Νομική, οι γλαδιόλες, ο Ασκληπιός, η «Ντίβα» του Μπενέξ, τα Dr Martens, το «Ροκ Μυθιστόρημα», τα φανζίν, τα αγχολυτικά μαρτίνι που καταπράυναν τη θλίψη της μετεφηβείας.

Σαν αρχαία ανασκαφή, όμοια με της Αμφίπολης, που τα νέα της παρελαύνουν δίπλα από το ποστ με την ασθένεια του Μοζ, η παλιά ζωή, η ανέμελη, η ρομαντική, η απαλλαγμένη από τη σκουριά και τις συμβάσεις της ενηλικίωσης, επιστρέφει αυτούσια. Μαζί κι εκείνη η Θεσσαλονίκη: οι πάνκηδες του Ντορέ και αντίτυπα του «Φύλακα στη Σίκαλη», που τα έδινα για δώρο αγορασμένα από τα υπαίθρια βιβλιοπωλεία της πανεπιστημιούπολης, το ρουχάδικο «Kasus» στην πλατεία Ναυαρίνου, από όπου ντυνόμασταν σαν ήρωες βιντεοκλίπ, μαύρα γυαλιά, πέσινα μπουφάν, έτοιμοι να ταξιδέψουμε όλη τη νύχτα, κάθε μπαρ και άλλος σταθμός, κάθε τραγούδι στο ράδιο και μια νέα συντεταγμένη.

Νοσταλγώ, αναπολώ, τaráζομαι, όταν συνειδητοποιώ πως αυτό που κατά βάθος με συγκλονίζει δεν είναι μόνο η απώλεια της υγείας ενός πολυαγαπημένου ποιητή και ανθρώπου, αλλά η υπενθύμιση πως τελικά η ζωή μας δεν είναι ταινία. Όσο κι αν ορκιστήκαμε πως κάθε της πλάνο θα είναι κι ένας ίλιγγος και πως σε κάθε της σκηνή θα ανθίζουν φιλιά και λουλούδια, ίδια για όλους μας στο βάθος караδοκεί η τελική σεκάνς.

Τελειώνω την εκπομπή και βγαίνω έξω από το στούντιο, στην πόλη. Κανένας δεν κλαίει και δεν θρηνεί, ρους φυσιολογικός, άνθρωποι, φανάρια, βιτρίνες, λεωφορεία, Βασιλέως Γεωργίου, Αρχαιολογικό Μουσείο, ΧΑΝΘ, κατεβαίνω στη στάση της Τσιμισκή με Γούναρη. «Πρέπει να σταματήσεις να είσαι ευσυγκίνητος», με νουθετεί ο ενήλικας Στ. «Πρέπει επιτέλους να τελειώνεις μια και καλή με τις νοσταλγίες, το εξωραϊσμένο χθες, τις αθωότητες και τα ινδάλματα της νιότης, που επιμένεις ευλαβικά να προσκυνάς σαν Άγιους στο εικονοστάσι. Πρέπει να μεγαλώσεις, να ωριμάσεις... «Άντε γαμήσου», με διακόπτω. «Βγάλε τον σκασμό, αφού σου το είπα πως όσο και να επιμένεις, το χθες είναι ένα άβατο, μια ιερή χώρα. Ένας ναός όπου μέσα του θα κατοικεί το πιο ευγενές και ρομαντικό κομμάτι του εαυτού μας. Έσκασες και πλάνταξες με τις ευθύνες, τον πραγματισμό, τις υποχρεώσεις και τον ρεαλισμό. Μαζί ανταριαζόμασταν με το «How Soon Is Now», όχι με άλλων. “You shut your mouth, how can you say, I go about things the wrong way? I am human and I need to be loved, just like everybody else does”». Και συνεχίσαμε μαλώνοντας να περιπλανιόμαστε, όπως παλιά, στην πόλη και τη ζωή. Που στο βάθος δεν χαρίζει οίκτο σε κανέναν.

JAMESON® bartenders' B★II

JAMESON BARTENDERS' BALL 2014

Για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά το Jameson Bartenders' Ball, το τριήμερο ταξίδι-θεσμός του Νο1 ιρλανδέζικου whiskey, υποδέχθηκε και φέτος, 30 Ιουνίου με 3 Ιουλίου, στην Ιρλανδία, την πατρίδα του Jameson, πάνω από 200 bartenders από 35 χώρες απ' όλο τον κόσμο.

WELCOME ON BOARD

Το ταξίδι στην Ιρλανδία ξεκίνησε με το καλωσόρισμα των bartenders, σε ένα barbeque πάρτι στο Δουβλίνο όπου οι καλεσμένοι είχαν την ευκαιρία να γνωριστούν. Η βραδιά ολοκληρώθηκε στα πιο hip bars της πόλης απολαμβάνοντας cocktails με Jameson και, φυσικά, το πλέον αγαπητό Jameson Ginger & Lime.

Την επόμενη μέρα, οι bartenders, σε μια διαδρομή-θεσμό πλέον, ταξίδεψαν με ιδιωτικό τρένο από το Δουβλίνο στο Κορκ. Συναρπαστικά happenings με street artists διασκέδασαν τους επιβάτες με εντυπωσιακά tricks. Τελικός προορισμός, το υπερπολυτελές Fota Island Hotel. Η δεύτερη μέρα ολοκληρώθηκε με τον ετήσιο διαγωνισμό Jameson Mix Master Challenge 2014, στο αποστακτήριο του Midleton, όπου διαγωνίστηκε και ο Αντώνης Νικολαΐδης, bartender και συνιδιοκτήτης του Malt & Jazz bar στη Θεσσαλονίκη, με το cocktail του "Dirty Dublin"!

Ανάμεσά τους, 10 καταξιωμένοι Έλληνες bartenders από Αθήνα και Θεσσαλονίκη, οι οποίοι είχαν την ευκαιρία να ζήσουν τη μοναδική αυτή εμπειρία, που φέτος ήταν πιο πλούσια και ξεχωριστή από κάθε άλλη χρονιά.

Η φετινή διοργάνωση του Jameson Bartenders' Ball, μύησε τους τυχερούς συμμετέχοντες στη μοναδική τεχνοτροπία παρασκευής του Jameson, τους διασκέδασε στα μπαρ του Δουβλίνου και του Κορκ, και κράτησε για το τέλος την πιο ευχάριστη και απίστευτη έκπληξη, που ενθουσίασε όλους όσους βρέθηκαν εκεί.

Established

BACK TO SCHOOL

Την τρίτη μέρα, οι bartenders επισκέφτηκαν ξανά το αποστακτήριο του Middleton, αυτή τη φορά για να παρακολουθήσουν όλα τα στάδια επεξεργασίας και παραγωγής του Jameson καθώς και την ιδιαίτερη τεχνοτροπία της τριπλής απόσταξης που το χαρακτηρίζει. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε γευσίγνωσία στο Jameson, το Jameson Select Reserve και το Jameson Gold, με εισηγητή τον Master Blender Billy Leighton.

Το πρόγραμμα έκλεισε με την επίδειξη βαρελοποιίας από τον Master Cooper Ger Buckley.

LIVE AT MARQUEE: THE PRODIGY

Το highlight του τριημέρου ήταν μια μοναδική έκπληξη που επιφύλασσε το Jameson στους καλεσμένους του. Στον θρυλικό συναυλιακό χώρο Marquee, μια VIP area, με ξεχωριστή είσοδο και το δικό της επιβλητικό Jameson bar είχε στηθεί για τους "Voodoo People" του Jameson. Εκεί, οι bartenders είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν μοναδικά ποτά και cocktails με Jameson και να παρακολουθήσουν ζωντανά και σε απόσταση αναπνοής τους Prodigy, που εκείνο το βράδυ έπαιζαν στο Κορκ. Το πάρτι συνεχίστηκε στο Crane Lane, ένα ακόμα θρυλικό μπαρ της πόλης, μετά τη συναυλία. Και κάπως έτσι, το φετινό Jameson Bartenders' Ball ολοκληρώθηκε και το ραντεβού ανανεώθηκε για του χρόνου.

WE THE PEOPLE

Εκδότης: Φώτης Γεωργελές

Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Σύμβουλος Έκδοσης: Βάγια Ματζάρογλου

Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος

Art Director: Άγγελος Γροντάς (aggelosgrontas.com)

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντσίρμας

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης

Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Ειδικοί συνεργάτες: Γιώργος Μπάκας, Γιώργος Τζινούδης, Μαρία Μαρκουλή, Κώστας Κουκουμάκας, Θανάσης Νικολάου, Ctrlfreak

Communication Services: Σάκης Κοροβέσης

Συνεργάτες

Μαρία-Άννα Τανάγια, Τζίνα Σωτηροπούλου, Τάσος Ρέτζιος, Μαρίνος Σακελλαρίου, Άννα Παπαρίζου, Λένα Χουρμούζη, Δημήτρης Τζινούδης, Κωνσταντίνος Πλακώνας, Γιώργος Παπαγεωργίου, Γιάννης Παναγόπουλος, Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες, Γιάννης Νάτου, Παναγιώτης Τσιακίριδης, Βιβιάνα Μηλιαρέση, Νίκος Κούδας, Κώστας Κούτσαρης, Αντώνης Βλαβογελάκης, Θόδωρος Γιαχουσιτίδης

Fashion Photographer

Τάσος Βρεττός

Style Editors: Αριάδνη Καπελιώτη, Λίνα Μανδράκου, Κατερίνα Μανωλαράκη, Χρήστος Καλλιάρεκος

Φωτογράφοι

Χριστίνα Γεωργιάδου, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης, Νίκος Καρδαράς, Σπύρος Παλούκης, Ani Jo, Sylia K., Μπελίνα Κορτότση

Λονδίνο: Σωτήρης Ποσπορέλης, Μελίνα Ζαρούκα

Βερολίνο: Χρήστος Εξαρχόπουλος

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος

Direct Market Manager: Βασίλης Ζαρκαδούλας

Key Account Manager: Αναστασία Μπαφούνη

Συντονισμός Διαφήμισης: Μαρία Αυγερινού

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη

Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού

Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος

Νομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας

Εκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Pressious Αρβανιτίδης

SOUL 2310Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη

T: 2310 545 069, T. Αθήνας: 210 361 7530,

F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr

www.athensvoice.gr/culture

soulmag.blogspot.com

www.twitter.com/soulmagazine

www.facebook.com/SOUL2310mag

soulmag.tumblr.com

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Άθενς Βόις Ανώνυμη Εκδοτική Εταιρεία. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, μόνο με προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

WHAT'S UP

Μαζί διασκεδάζουμε **δωρεάν** στα πιο **hot** μουσικά events

Η πόλη γύρισε, το φθινόπωρο είναι εδώ και εσύ μπορείς να μοιράζεσαι ακόμα περισσότερες μοναδικές στιγμές με όλο τον κόσμο του WHAT'S UP. Ο νέος μουσικός θεσμός WHAT'S UP NIGHTS ήρθε για να απολαύσεις γνωστά ονόματα της μουσικής εντελώς δωρεάν σε ζωντανές εμφανίσεις που θα σε ξεσηκώσουν για τα καλά. Τι καλύτερο από μια αξέχαστη συναυλία γεμάτη ενέργεια και fun;

Το 2ο WHAT'S UP NIGHT έρχεται για να ξεσηκώσει αυτή τη φορά τη Θεσσαλονίκη! Στις 10 Οκτωβρίου οι Stavento και οι Los Mujeros από το Jumping Fish θα κάνουν τη σκηνή του Fix Factory of Sound να πάρει φωτιά! Έχεις WHAT'S UP; Κλείσε θέση τώρα, γιατί είσαι καλεσμένος στο πιο hot μουσικό event. Κάνε like στη σελίδα του WHAT'S UP στο Facebook και συμπλήρωσε το WHAT'S UP κινητό σου για να εξασφαλίσεις τη θέση σου στο πιο δυνατό πάρτι! Γρήγορα, εύκολα και απλά!

Αμέσως μετά την υποβολή του κινητού σου θα λάβεις ένα SMS με ένα μοναδικό κωδικό τον οποίο θα δείξεις κατά την είσοδό σου στο Fix Factory of Sound την ημέρα του event! Στον κόσμο του WHAT'S UP όλα είναι δυνατά! Stay tuned στη σελίδα για νέα updates και κάλεσε τους φίλους σου για να είσαστε όλοι παρόντες στις πιο «δυνατές» εξελίξεις!

www.facebook.com/WhatsUpCosmote/info

Το 2 WHAT'S UP Night είναι γεγονός και όλος ο κόσμος του WHAT'S UP θα είναι εκεί!

Μέσα από ένα tab στη σελίδα του WHAT'S UP στο Facebook, οι fans καλούνται να δώσουν τον WHAT'S UP αριθμό τους για να εξασφαλίσουν τη θέση τους στο πιο δυνατό πάρτι! Αμέσως μετά την υποβολή του κινητού τους λαμβάνουν SMS με ένα μοναδικό κωδικό τον οποίο θα δείξουν κατά την είσοδό τους στο Fix Factory of Sound την ημέρα του event!

Μαζί πάμε στα πιο hot μουσικά events!

ADVERTORIAL

Secrets Of Urban Life SAMPLER

32 Ειρήνη Βακαλοπούλου / **45** Kled Moné / **52** Διογένης Δασκάλου
58 A Blast / **60** Roy Andersson / **68** PCP Clothing
76 Architecture Research Athens / **82** Δήμητρα Γραμματικάκη
/ 86 Θεοφάνης Εξαδάκτυλος / **90** Το Λονδίνο με μαγεύει

IANOS ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ ΦΘΙΝΟΠΟΡΟ 2014

Εξ αποστάσεως εργαστήρια (e-learning)

Εργαστήριο Δημιουργικής Γραφής

Μυθιστόρημα - Από την πρώτη ύλη στο έργο τέχνης | Κώστας Καβονάζης
Δημιουργική Γραφή - δουλεύοντας με ποικίλα είδη | Χρήστος Χριστόπουλος
Η αστυνομική αφήγηση και τα μυστικά της | Ανδρέας Αποστόλιδης
Πρώτο βήμα στην Πόλη | Σπύριδης Πασαδάκης
«Στο κάτω-κάτω της γραφής» - Εργαστήριο δημιουργικής γραφής και σχέσης με το παιδικό και νεανικό βιβλίο | Μαρία Αγγελίδου - Ελένη Σβαρόντα

Εργαστήριο Διόρθωσης κειμένων | Δημήτρης Θάνος - Πελαγία Μαρκετάου

Εργαστήριο Επιμέλειας κειμένων | Δημήτρης Θάνος - Πελαγία Μαρκετάου

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: ΕΩΣ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΕΝΑΡΞΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ: 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014

Στοιχείο επικοινωνίας:

T 210 32 17 929 F 210 32 17 686 E ergastiria@ianos.gr

Για περισσότερες πληροφορίες: www.ianos.gr

Παρουσίαση-ενημέρωση θεματικών κύκλων των Εργαστηρίων:
Δευτέρα 13/10/2014 στις 4 μ.μ. (ΙΑΝΟΣ, Σταδίου 24)

Παρακολουθήστε ζωντανά την παρουσίαση των εργαστηρίων από το ianos.gr

www.ianos.gr

Όλος ο κόσμος του βιβλίου
...στην οθόνη σου!

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ
BEST SELLERS | ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ | ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ | MAGAZINE

exceptional coffee*
creative cocktails*
delicious food*

Κομνηγών 10 & Μητροπόλεως, 2310 021.010
www.facebook.com/bebarandkitchen

SEND ME YOUR SOUL

This space is your space! Στείλε μας τις λέξεις και τις εικόνες σου, στείλε μας την παρέα σου, στείλε μας τη ζωή σου μαζί με το περιοδικό. Θα σε δεις.

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
Wear Sunshine by Anastasia Dula,
facebook

ΘΑ ΗΘΕΛΕΣ ΝΑ ΕΙΣΑΙ Η ΑΝΤΕΛ;
Αλεξία, facebook

SUMMER ESSENTIALS
Dance vs SOUL
Anna Karamanidou, facebook

ΤΟ ΑΓΚΙΣΤΡΙ
Έχουν και οι σκαφάτοι ψυχή; SOUL έχουν σίγουρα πάντως!
Φωτογραφία: Μαίρη Δούκα
Maria Altiki, facebook

ΤΑ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ ΕΧΟΥΝ ΨΥΧΗ
Αθηνά Κουτρουμάνη, mail

POMANTZADA
Popi Balouri, facebook

YOU LITTLE MONSTER
George Passas, facebook

LADY SOUL
Maria Georgiadou, facebook

ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ, ΣΥΡΡΙΚΝΩΣΑ ΤΗ ΛΑΙΔΗ
Δεν πιάνεται!
Πηνελόπη Μ., facebook

PRISON BREAK
I gotcha, Lady Gaga...
Joseph Chiotakis, facebook

ΟΔΟΝΤΟΒΟΥΡΤΣΑ;

Ready to go!

Nickolas Goulios, facebook

SANDY SUMMER
@ITWorx_tweets, Twitter

ΚΟΡΑΛΛΙΟΓΕΝΗΣ ΝΗΣΟΣ

Γαλάζια θάλασσα, δροσερό αεράκι και το SOUL
παρέα!

@jellyfish_Lines, Twitter

Ο ΜΟΝ ΝΤΙΕ!

Το SOUL στην κορυφή του Άιφελ. Μερσί.
Σταυρούλα Μπαλή, mail

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ
@Konstantina_Son, Twitter

SEA OF LOVE

Παρέα με την Eva Green.
Chris Kirlias, facebook

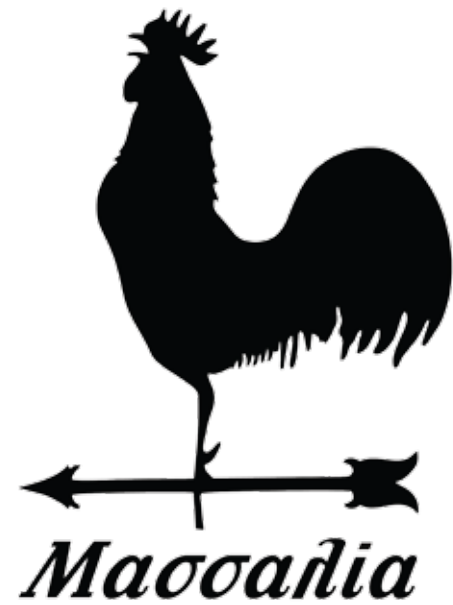

HABANERA

CARRIBEAN BAR-RESTAURANT

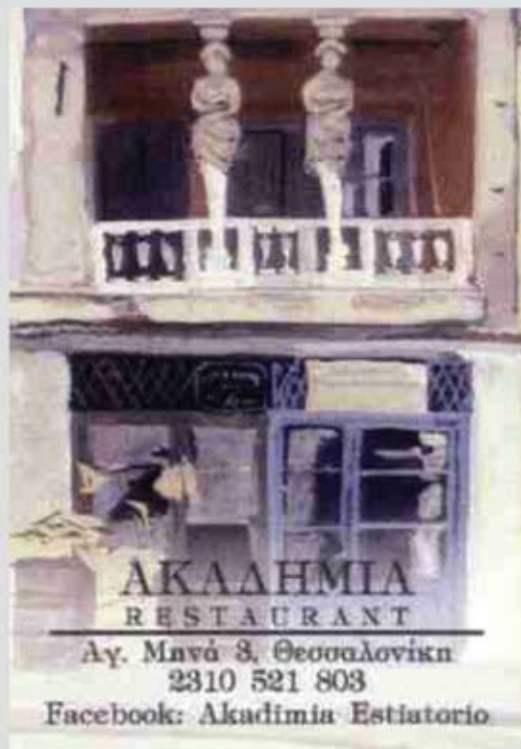
δροσερά cocktails
για μαγικές
κονβανέζικες
νύχτες!

Γ. Παπανδρέου 29
τηλ. 2310 869331

Ελληνική δημιουργική κουζίνα

Πλατεία Νέας Φώκας • Τ: 2374081008 / Μανουσαρανίκη 6 • Τ: 2314003714

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
RESTAURANT

Αγ. Μανιά 3, Θεσσαλονίκη
2310 521 803
Facebook: Akadimia Estiatorio

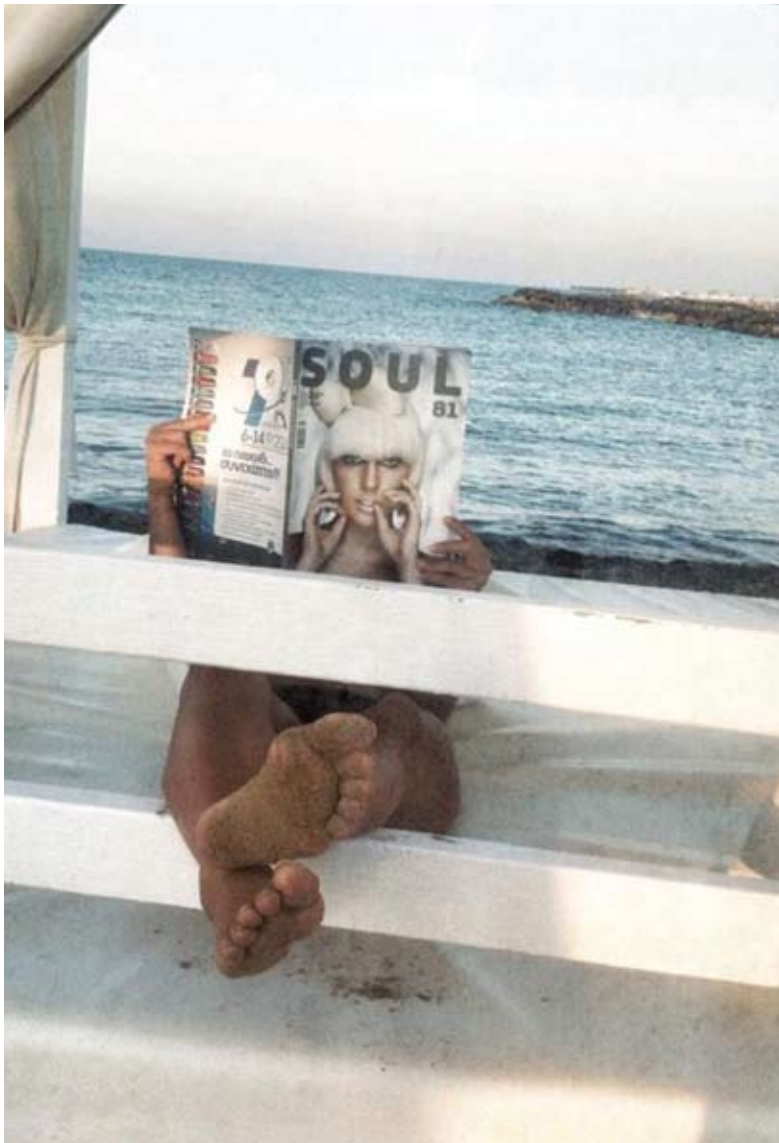

Μπακάλικον

Μεζεδοπωλείο

Πλατεία Ναυαρίνου 7
Τ: 2310 227676
www.mpakalikon.gr

βαρέλα
δια κρασο
κατάλυτιν

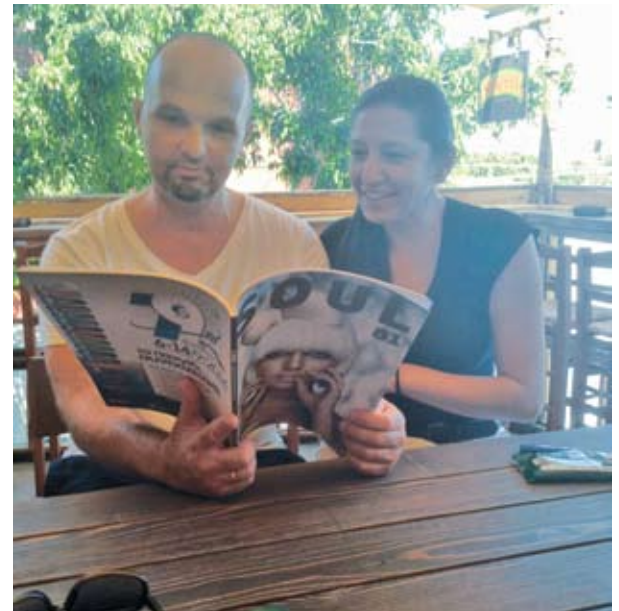
ΑΕΡΑ ΣΤΑ ΠΑΝΙΑ ΣΟΥ

Στιγμές χαλάρωσης. Κάπου στην Κρήτη. Τα φιλιά μου σε όλη την ομάδα! Καλό χειμώνα να έχουμε!
Katerina Tsagaraki, facebook

INSTALLATION

#My#SOUL#August#Crete
Katerina Siaga, mail

LOVE ACTUALLY

Γιάννης Κοσμίδης, mail

SEA, SEX, SUN

Boys in Rethymno.
Hairart Marko, facebook

LEAVE A LIGHT ON ME

Μισή ψυχή, μισή κορμί. Με SOUL πάντα να με «φωτίζει».
Μαρήλια Ρόζου, facebook

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Η ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΩΡΑ

ATHENS VOICE BOOKS

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS
Κεντρική Διεύθυνση: Χαρ. Τρικούπη 22, 106 70 Αθήνα, 210 3617.170, σελ. 114
fax: 210 3617.310, www.athensvoice.gr

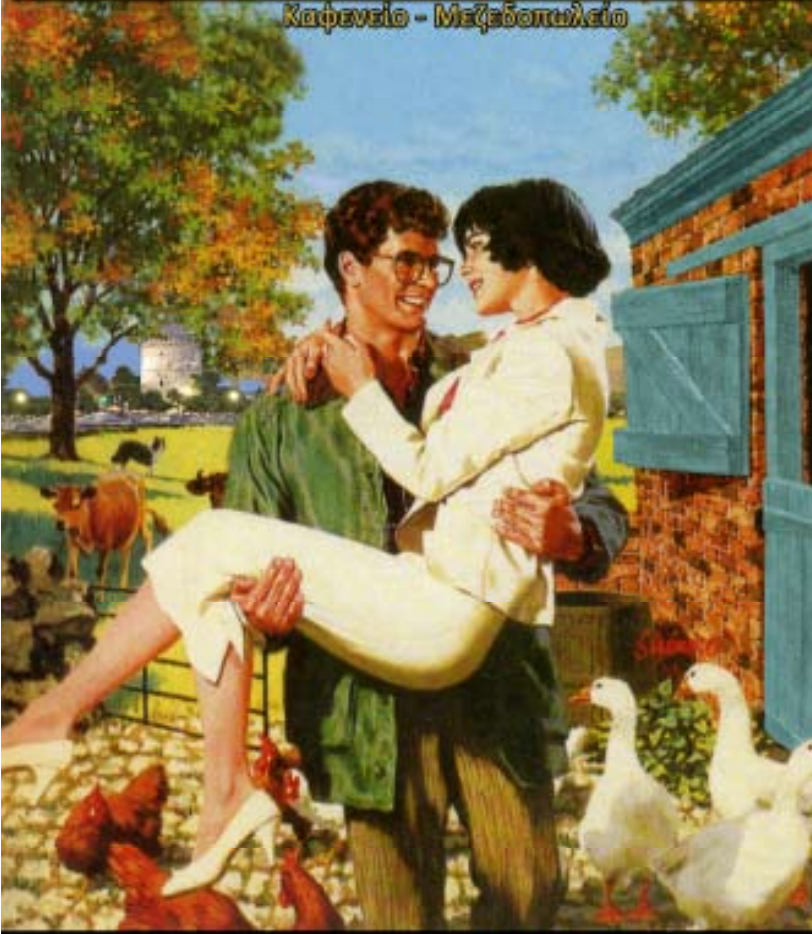
ATHENS voicebooks

Λ. ΝΙΚΗΣ 21, Τ 2310 239842, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
www.thermaikos.net

ο "Κήπος του Θερμαϊκού"

Καφενείο - Μαζεδοπωλείο

Νικηφόρου Φωκά 2 - Πλατεία Τσιρογιάννη

da Leonardo
CUCINA ITALIANA

Η ιταλική κουζίνα...
στα καλύτερά της!

Καθημερινά 13:00 με 24:00
Φιλίππου 50, 55535, Πυλαία
www.daleonardo.gr
RESERVE: 2310 323377

Ο,ΤΙ ΑΠΟΜΕΝΕΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
#koufonissia #pori #upfestival2014
the_Jacob, mail

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΟΜΟΡΦΟΤΕΡΗ;
Deppy Tsomakou (facebook) Photo by: Panos Tsomakos (facebook)
Deppy Tsomakou, mail

IN THE PORT OF AMSTERDAM
SOUL και Χαλκιδική πάνε μαζί!
Pedro Ant, facebook

ΔΕΥΤΕΡΟ Ή ΤΡΙΤΟ;
Υπό σκιά # χαλαρά # Χαλκιδική
Maria Tsioni, facebook

ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ ΤΟΥ BLOGGIF
Akis Tsirogiannis, facebook

ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΒΑΡΥ ΣΑΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
Η Ειρήνη και ο Κωστής στη Χαλκιδική.
Γιάννης Τσιτσόπουλος, mail

GAGACCINO
Υπάρχει μαγαζί με περισσότερα SOUL & COOL
περιοδικά; Fuit art cafe στα Γρεβενά.
Balkan Fuit, facebook

ΥΠΕΡΜΕΤΡΩΠΙΑ
Keep looking
Vousvouki Lori Maria, facebook

TAKE A BOW, MISS GAGA
@Eftychia_Maria, Twitter

ΜΗ ΒΛΑΣΦΗΜΕΙΤΕ
Back to the f@*Λ*n apartment. Crybili Ampelokhpoi.
Vasilis Klapsis, facebook

SOUL ΤΟΥ ΓΥΑΛΟΥ ΘΕ ΝΑ ΑΡΜΑΤΩΣΩ
Xaris Engonidis, facebook

Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ
Τελικά όλα τα SOUL δεν σηκώνονται με τη μία. Πολύ βαριά τα άτιμα, ακόμα και για μένα, που είμαι κτήνος...
Kostas Verros, facebook

ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΓΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ
Η Μόλυ, η Βασιλεία και η Έλια σε φάση κοκτέιλ στο beach bar «Tam Toom», στο Ρίο της Πάτρας.
Χαράλαμπος Ματζάρογλου, mail

ΟΔΗΓΩ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΕ ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ!

**Ένα tribute στις φυλές του τιμονιού και την ό,τι να 'ναι οδηγική συμπεριφορά,
έτσι όπως εξελίσσεται σαν θρίλερ στους δρόμους της πόλης.
Να προσέχεις, δεν αστειεύονται!**

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΚΑΣ

ΟΑΣΘ VADER

Έχεις δει την ταινία «Snowpiercer»; Σε ένα φουτουριστικό τρένο που εκτελεί ένα αέναο δρομολόγιο, ορδές προλεταρίων στοιβάζονται στα πίσω βαγόνια, ενώ ο οδηγός βρίσκεται στο πρώτο βαγόνι του συρμού απολαμβάνοντας όλες τις ανέσεις. Κάποια στιγμή, οι επιβαίνοντες, μη μπορώντας να ανεχθούν τις κακές συνθήκες διαβίωσης, επαναστατούν και επιχειρούν να φτάσουν μπροστά αντιμετωπίζοντας χίλια δυο εμπόδια. Έχεις μπει σε λεωφορείο του ΟΑΣΘ; Εκατοντάδες επιβάτες στοιβάζονται σαν σαρδέλες, ενώ ο οδηγός μπορεί να τρέχει σαν διάολος μέσα στην πόλη απολαμβάνοντας «μια απίθανη εργονομική καρέκλα, φίλες και φίλοι, με extra αναρτήσεις που θα κάνουν την εγκληματική σας οδήγηση ακόμη πιο ευχάριστη»! Κάποια στιγμή, ο οδηγός πατάει φρένο και, σε αντίθεση με την πλοκή του «Snowpiercer», οι ταλαίπωροι επιβάτες μεταφέρονται μπροστά ανεμπόδιστα. Μάνες, νέοι, γέροι και παιδιά γίνονται μια σφιχτή αγκαλιά, άλλοι στα πατώματα, άλλοι στα σκαλιά. Πριν πάρεις χαμπάρι τι έχει συμβεί, βρίσκεσαι στο πάτωμα με το δάχτυλο στο ρουθούνι μιας θείας, η οποία κρατιέται από τον γιακά ενός πιτσιρικά, ο οποίος έχει συνθλίψει τα γυαλιά μυωπίας μιας γιαγιάς, που ψαχουλεύει το στήθος μιας έφηβης, η οποία προσπαθεί να ξεμπερδέψει τα κορδόνια ενός παπουτσιού από τα μαλλιά της. Όπως θα έλεγε και ο Ρίτσαρντ Ατένμπορο, «το δίποδο, άπτερο on me στολή οδηγού και IQ καμήλας δυσκολεύεται να αντιληφθεί πως συνιστά ποινικό αδίκημα να γκαζώνεις σαν οδηγός πίστας Grand Prix και δη σε μια πόλη γεμάτη λακκούβες και κακοτεχνίες στους δρόμους, να περνάς με κόκκινο, ενώ θα έπρεπε να δίνεις εσύ το παράδειγμα στους υπόλοιπους οδηγούς, να μη χρησιμοποιείς τον κλιματισμό για να κάνεις οικονομία στα καύσιμα, να ανοίγεις τις πόρτες όποτε σου καπνίσει ή να τις ανοιγοκλείνεις, λες και διαχειρίζεσαι κοπτικό μηχάνημα σε εργοστάσιο ξυλείας».

FIAT BOY SLIM

Πριν από κάτι μήνες, ένας αμερικανός γεροϋσιαστής αποκάλυψε πως το 2002 στις φυλακές του Γουαντανάμο στρατιωτικοί της CIA κρέμασαν τον κρατούμενο Abu Zubaydah με χειροπέδες από το ταβάνι του κελιού του και τον υπέβαλαν σε μια ατελείωτη επανάληψη δυνατής μουσικής. Ένα αντίστοιχο μαρτύριο αντιμετωπίζεις από τη στιγμή που αποφασίσεις να ταξιδέψεις ως συνοδηγός με το αυτοκίνητο του Fiat Boy Slim. Αδιαφορώντας για την ψυχική σου διάθεση, τα μουσικά σου γούστα και την ευαισθησία της τυμπανικής σου μεμβράνης, θα ετοιμάσει μια playlist με τα αγαπημένα του τραγούδια και θα αρχίσει το πρόγραμμα, αρνούμενος οποιαδήποτε παραγγελία. Όταν συνειδητοποιήσεις πως έχεις παγιδευτεί μέσα σε ένα τροχήλατο μπαρ μαζί με έναν μανιακό wannabe dj δεμένος με μια ζώνη ασφαλείας, το μαρτύριο θα έχει γεννήσει ήδη μικρότερα μαρτύρια και θα σου τα σερβίρει με δόσεις. Σε πρώτη φάση ο Fiat Boy Slim θα αρχίσει να τραγουδάει δυνατά, να ακομπανιάρει με δεύτερες τον frontman, να χτυπάει ρυθμικά τα χέρια στο τιμόνι και να σου ρίχνει λοξές ματιές για να δει κατά πόσο μοιράζεσαι τον ενθουσιασμό του και, αν εκτιμάς, ως θα έπρεπε, τις μουσικές του επιλογές. Σε δεύτερη φάση θα σε υποβάλει σε έναν βίαιο ψυχαναγκασμό να αποδεχτείς την ανωτερότητα της προσωπικής του λίστας διά της λεκτικής (και όχι «διαλεκτικής») οδού: «ΠΩ ΠΩ, άκου κομματάρα! Πως τα σπάει! Άκου αυτό το σημείο, απίστευτο, πρόσεξε πώς μπαίνει το σόλο της κιθάρας, εδώ, εδώ, άκου μπασάκι, τρελή σλαπιά. Πιάσε ρούλο... κι εδώ ουάά (μόλις μπήκε το ρεφρέν) τόκιν μπάουτ μάι τζενερέισον!». Αν κάνεις το λάθος και του πεις «χαμήλωσε λίγο», θα χαμήλωσει απλά «για λίγο», και, αν κάνεις το λάθος και του πεις «πόνεσε το κεφάλι μου», θα σου πασάρει ένα Deron και θα σου πει «περαστικά... κοζε μπιγκ σενσέισον! Ου ου ου!».

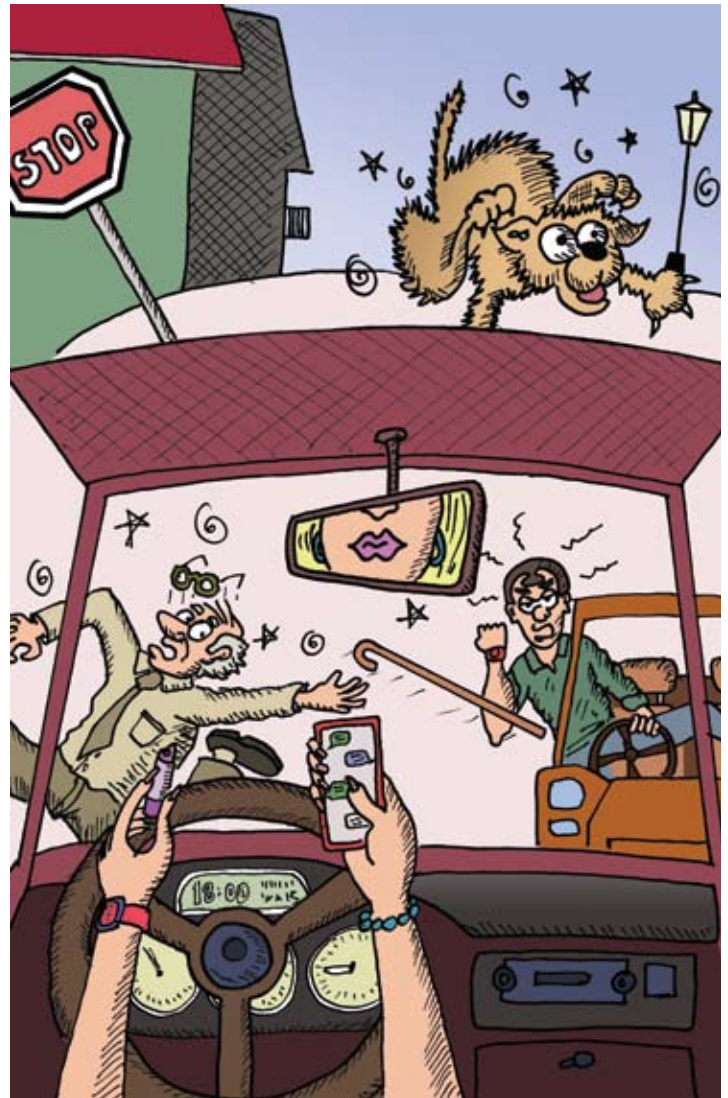
PETER HONDA

Ο Peter Honda είναι βασικός ήρωας σε έναν μετα-αποκαλυπτικό καταστροφικό κόσμο τύπου Mad Max με το όνομα «Ελλάντα», όπου κυριαρχεί η ακυβερνησία, η αναρχία, το χάος και ο νόμος της ζούγκλας. Σε αυτή τη βαθιά μηδενιστική κοινωνία, καβαλάει τον δίκυκλο χάρο του και ποντάρει το προς τα λεφτά του ότι μπορεί να καταλύσει μέσα σε μια ημέρα κάθε άρθρο του Κ.Ο.Κ., να σπάσει το φράγμα του ήχου με την τρύπια του εξάτμιση και τα νεύρα πεζών, οδηγών και πάσης φύσεως οντότητας με την παροιμιώδη ασυνειδησία του. Οδηγεί πάνω σε πεζοδρόμια, ανάποδα σε μονόδρομους, στέκεται στις διαβάσεις, διαγράφει ζιγκ ζαγκ ανάμεσα στους στίχους των αυτοκινήτων, διασχίζει πάρκα και ανάβει φλας μονάχα όταν θελήσει να τραβήξει μια ωραία νυχτερινή φωτογραφία με τη Νίκη που έχει στο backpack του. Μολονότι ο Peter Honda έχει καλές προθέσεις, όπως να σε ξυπνήσει για να πας έγκαιρα στη δουλειά σου ή να τεστάρεις τις εντάσεις των φωνητικών σου χορδών γλιτώνοντας τα έξοδα του ΩΡΛ, γίνεται πολύ συχνά στόχος μανιακών Greekenstein (βλέπε παρακάτω) και καταλήγει να κοσμεί μαντρότοιχους, κολώνες και οροφές αυτοκινήτων. Άξιο πνευματικό τέκνο («Son of Anarchy») του Peter Honda είναι ο Καγκούρι Γκέλερ, κάτοχος κωλοπειραγμένης πάπιας με νικελωμένη σέμπρινγκ που απαντάται στις δυτικές συνοικίες της Θεσσαλονίκης. Όπως ο διάσημος μουφομένταλιστ, έτσι και ο Καγκούρι μπορεί μονάχα με το βλέμμα του να σου προκαλέσει τάσεις για εμετό, ενώ επικοινωνεί μέσω ενός ακατάληπτου γλωσσικού υβριδίου που θυμίζει νέα ελληνικά, βλάχικα και Μασάι: «Ψηλέ, το τούμπανο κοζάρει το χρέπι», «Παλίκαρε, μην κολλάς, το 'κανα τζιτζιμπρίτζι το καβουρδιστήρι μου» και άλλα σαχλά. Μεγάλο όνειρο: Να πάρει πρωτάθλημα ο ΠΑΟΚ. Προσωπική φιλοδοξία: Να πάρει πρωτάθλημα ο ΠΑΟΚ.

ΟΜΑΡ ΤΑΡΙΦ

Αληθινές ιστορίες: Δημήτρης Π., 48 ετών από Καματερό. Ξύπνησε το βράδυ για να πάει στην τουαλέτα του σπιτιού του και δίπλα στη λεκάνη βρήκε ταξί παρκαρισμένο με αναμμένα τα alarm. Διαπληκτίστηκε με τον οδηγό. Περίμενε 8 λεπτά για να κατουρήσει. Λένα Κ., 29 ετών από Κορδελιό. Επισκέφτηκε μέντιουμ για να επικοινωνήσει με τον συχωρεμένο αδερφό της. Η γραμμή επικοινωνίας μπλέχτηκε με τη συχνότητα των ραδιοταξί και άκουσε όλα τα παράπονα του σωματείου. Απόστολος Ν., 53 ετών από Καλαμαριά. Ταξιδιός. Διακοπές στο Ιόνιο. Αρνήθηκε να ταξιδέψει με ταχύπλοο από τους Παξούς στους Αντίπαξους, επειδή ήταν πολύ κοντινή η διαδρομή. Όπου και να ζεις, ό,τι και να κάνεις, ο Ομάρ Ταρίφ, αυτός ο μικρός ήρωας της καθημερινότητάς μας, θα κλέψει την παράσταση και θα φροντίσει με κάθε τρόπο να κάνει αισθητή την παρουσία του στους ελληνικούς δρόμους. Παραβιάζοντας σηματοδότες, βιάζοντας υπομονές και ανάβοντας φλας μία φορά τον χρόνο, του Αγίου Χριστόφορου του Μεγαλομάρτυρος και προστάτη των οδηγών, μεγάλοι οι χάροι του. Όπως ο καθ'αιρετός άρχοντας Βασίλειος Παπαγεωργόπουλος πίστεψε, έπειτα από 8 χρόνια στον θρόνο της δημαρχίας, πως διοικεί ρηγάτο και του αξίζουν τα λάφυρα του δημοσίου, έτσι και ο Ομάρ Ταρίφ θεωρεί πως η πολύχρονη θητεία του στην ελληνική άσφαλτο του δίνει, εκτός από το κλειδί της πόλης, το δικαίωμα να οδηγεί σαν να του ανήκουν οι δρόμοι. Όταν έχει τα κέφια του, ο Ομάρ Ταρίφ επιδίδεται σε κουραστικούς μονόλογους, ηθικολογίες και πολιτικές αναλύσεις που δεν σηκώνουν αντίλογο, στήνει εντεκάδες ποδοσφαίρου ή δικάζει αθλητικούς παράγοντες, ενώ μουλαρώνει σαν σχονο, όταν το δρομολόγιο του πελάτη είναι μικρότερο της απόστασης Λαδάδικα - Μηχανιώνα.

MITSU BITCHY

Η ζωή είναι άδικη. Βλέπεις κάτι πολυτάλαντους one man band μουσικούς του δρόμου. Τραγουδάνε, κρατάνε κιθάρες, με το δεξί πόδι παίζουν ντέφια, με το αριστερό μπότες ή πιατίνια, ενώ στον λαιμό έχουν στερεωμένες φυσαρμόνικες, καραμούζες και ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς. Τι εισπράττουν; Χειροκροτήματα! Βλέπεις τις γυναίκες οδηγούς. Με το αριστερό χέρι βάζονται, με το δεξί στέλνουν SMS, τρώνε κριτσίνια, μιλάνε στο hands free και στον συνοδηγό, αλλάζουν σταθμούς, μασάνε τσίχλα, βγάζουν φρύδια, κάνουν μανικιούρ, πεντικιούρ, περιποίηση προσώπου. Τι εισπράττουν; Μούντζες! Μετά τα ναρκωτικά, τους ατμοσφαιρικούς ρύπους και την κυβερνητική πολιτική, η Mitsy Bitchy αποτελεί τον Νο.1 κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, καταλυτικό παράγοντα στη μείωση του πληθυσμού της χώρας και αιτία μαζικής προσέλευσης των πολιτών σε νευροψυχιάτρους. Με μειωμένη αντίληψη του χώρου και ανύπαρκτη αίσθηση προσανατολισμού, θα σε πλευρίσει στην εθνική λες και παίζετε σε ταινία καταδίωξης, θα ξύσει το παρκαρισμένο αμάξι σου στους στενούς δρόμους της πόλης και θα παρκάρει έτσι ώστε να καταλαμβάνει το μίνιμουμ 3 θέσεις αυτοκινήτων. Αν προσπαθούσαμε να περιγράψουμε με μια στοχαστική διάθεση το στίλ οδήγησης της Mitsy Bitchy, θα λέγαμε πως αυτό που επιχειρεί είναι ένα σουρεαλιστικό σχόλιο πάνω στην καταστρατήγηση του Κ.Ο.Κ. με εικαστικές παρεμβάσεις (installations) στο αστικό τοπίο φέρουσες τίτλους, όπως «σφήνα στον τοίχο», «πάνω στο δέντρο», «ρόδα σε φρεάτιο», «στον πάτο του Θερμαϊκού», «στο αντίθετο ρεύμα», «όπισθεν με πρώτη», «σπασμένο τακούι», «στην εθνική με 60», «κράτα το τιμόνι, να βάλω μάσκα». Ευκαιρίας δοθείσης, θα ήθελα από αυτό εδώ το βήμα να μεταφέρω στους απανταχού αρμόδιους ανά τη γη το επίσημο αίτημα για την κήρυξη της 22ης Σεπτεμβρίου ως «Παγκόσμια Ημέρα Χωρίς Γυναίκα με Αυτοκίνητο».

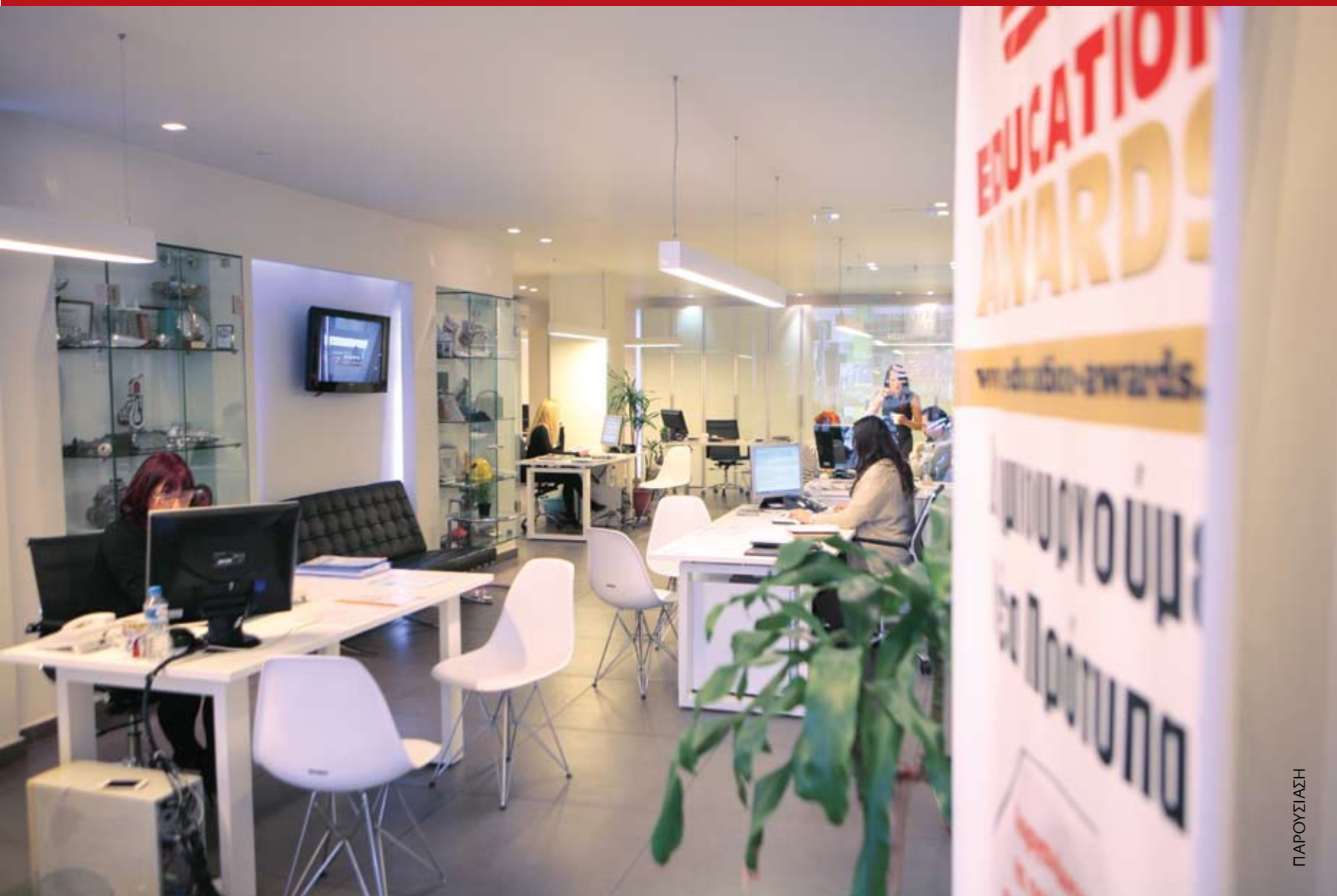

GREEKENSTEIN

Ο δόκτωρ Βίκτορ Φρανκενστάιν κατάφερε να δημιουργήσει ένα τέρας από μέλη νεκρών ανθρώπων, τέρας που στράφηκε εναντίον του δημιουργού του, όταν συνειδητοποίησε ότι δεν τρέφει κανένα ίχνος αγάπης για αυτόν. Ταπεινώνοντας τη φαντασία της Μέρι Σέλεϊ, η ελληνική μεταπολίτευση μετουσιώνει το λογοτεχνικό αριστούργημα σε ένα ανώτερο έργο τέχνης κατασκευάζοντας ένα φρικιαστικό απόβγαλμα με τη μέθοδο της κλωνοποίησης, που παραδόξως στρέφεται ενάντια στον εαυτό του. Τροποποιεί το γενετικό κώδικα μιας ολότητας με πατρωνυμική κατάληξη -όπουλος, -ίδης, -άδης, -άκης και λοιπά, προσθέτοντας στο αμάλγαμα: την τεμπελιά του Αλ Μπάντι, τον σταρχιδισμό του Big Lebowski, την παραφροσύνη του Τζέφρι Ντάμερ, την εκρηκτικότητα του Στέφανου Χίου, την επιθετικότητα των Ούρουκ Χάι, τον παρτακισμό του Τσοχατζόπουλου, την ημιμάθεια της Άντζελας, την ψευτομαγκιά της Πάνια, την αμετροέπεια του Πάγκαλου, τον αριθισμό του Αβραμόπουλου, την κουτοπονηριά του Αυτιά και τον καιροσκοπισμό της Παναγιωταρέα. Μόλις συντηχθεί το μείγμα και πάρει μορφή το αλλόκοσμο υβρίδιο, η κυβέρνηση του δίνει ένα δίπλωμα, ένα τιμόνι, πολλά χαλασμένα νεύρα και τον ξαμολάει στους ελληνικούς δρόμους. Αγενής, άξεστος, ωχαδερφιστής και ποζερόβλαχος με πιστοποίηση αναισθησίας από το Υπουργείο Μεταφορών, ο Greekenstein κυκλοφορεί με την άνεση που κυκλοφορούσε ο Γουίλ Σμιθ στις ερειπωμένες εθνικές οδούς της Νέας Υόρκης στο «I Am Legend», μιας και ο ίδιος είναι ένας Legend. Θα διπλοπαρκάρει, θα σου κλείσει τον δρόμο, θα σε βρίσει, θα σε φτύσει, θα κορνάρει για ψύλλου πήδημα, θα σε κάνει αλοιφή, αν θεωρεί ότι τον καλύπτει ο νόμος, θα περάσει με κόκκινο εκσφενδονίζοντας πεζούς σαν κορώνες του μπόουλινγκ και θα νιώσει ομορφότερος, δυνατότερος και τσουτσουνότερος, όταν σε δει να τρέμεις σαν ανυπεράσπιστο κουτάβι μπροστά στις χειρονομίες του και σε ένα μοχθηρό eye contact, σήμα κατατεθέν του. Ο Greekenstein απολαμβάνει επίσης να παίζει τη ζωή του κορώνα γράμματα, να βρέχει πεζούς επιταχύνοντας σε λακκούβες γεμάτες νερό, να πετάει τα σκουπίδια του στη φύση, να οδηγεί μεθυσμένος, να κάνει προσπεράσεις από δεξιά και να έχει γενικότερα τα πρωτεία στη μαλακία. Αγαπημένα αξεσουάρ αμαξιού: μαγνητάκι «Μπαμπά, σανίδωσέ το!», υδραυλική φραπεδιέρα και κομποσκοίνι για να του θυμίζει πως εκεί ψηλά υπάρχει ένας καλός θεούλης που συγχωρεί τις παρανομίες του.

Ι.ΙΕΚ ΞΥΝΗ Θεσσαλονίκης

Μονόδρομος επιτυχίας

Η εκπαίδευση στη Μακεδονία έχει τον δρόμο της, οδό και αριθμό: Βαλαωρίτου 9. Σ' έναν χώρο πραγματικά πολυδιάστατο και δημιουργικό, με κυρίαρχα στοιχεία τη μεθοδικότητα, την οργάνωση και το υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο, το Ι.ΙΕΚ ΞΥΝΗ προσφέρει στους σπουδαστές του άρτια εξειδίκευση, υψηλά standards επιλογής καθηγητών και διοικητικού προσωπικού και επαγγελματική αποκατάσταση.

Στο κορυφαίο ιδιωτικό ΙΕΚ της Μακεδονίας, έχεις τη δυνατότητα να σπουδάσεις ποιοτικές σπουδές σε 19 τομείς και περισσότερες από 76 ειδικότητες. Με το πιο εξειδικευμένο εκπαιδευτικό προσωπικό και τους πιο περιζήτητους επαγγελματίες στην αγορά εργασίας, το Ι.ΙΕΚ ΞΥΝΗ αποτελεί μονόδρομο επιτυχίας. Περίτρανη απόδειξη της σιγουριάς για το εργασιακό μέλλον, την οποία διασφαλίζουν στους αποφοίτους τους τα Ι.ΙΕΚ ΞΥΝΗ, αποτελεί το στατιστικά αποδεδειγμένο ποσοστό ότι το 90% και πλέον των αποφοίτων των Ι.ΙΕΚ ΞΥΝΗ εντάσσεται στην αγορά εργασίας στο πρώτο εξάμηνο μετά την αποφοίτηση. Σπούδασε μία από τις σύγχρονες ειδικότητες στο Ι.ΙΕΚ ΞΥΝΗ Θεσσαλονίκης: Οικονομίας & Διοίκησης, Πληροφορικής & Νέων Τεχνολογιών, Ηλεκτρονικών, Εφαρμοσμένων Τεχνών, Δομικών Κατασκευών, Επικοινωνίας & Μ.Μ.Ε., Παιδαγωγικά, Ομορφιάς, Υγείας, Επισιτισμού & Τουρισμού, Μηχανολογίας & Μεταφορών, Ναυτιλιακά.

Πληροφορίες- Εγγραφές

Βαλαωρίτου 9, Θεσσαλονίκη
Τ: 2310 552406- iek@xini.net
www.iek-xini.edu.gr
www.medocollege.edu.gr
www.keasxini.edu.gr
www.karriera.gr

HEART & SOUL

ΠΡΟΣΩΠΑ, ΤΑΣΕΙΣ, ΙΔΕΕΣ, ΗΧΟΙ, ΚΤΗΡΙΑ, ΕΙΚΟΝΕΣ, ΜΟΔΕΣ,
ΤΕΧΝΕΣ, ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ
ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟ ΔΥΣΟΙΩΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΥΡΟ
ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΙ.

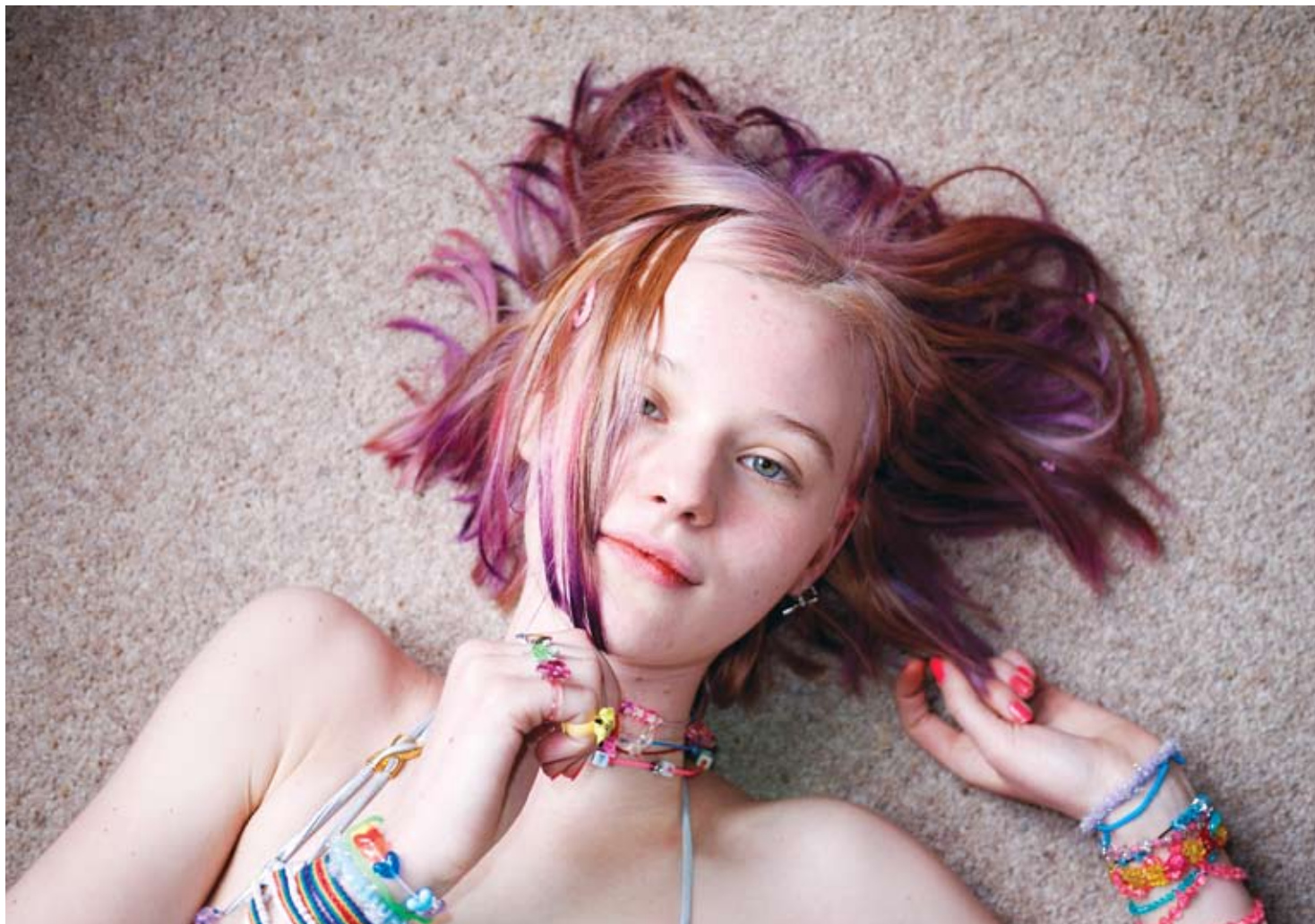

Valerie Philips

hi you are beautiful how are you

1

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Δυο ξεχωριστοί κόσμοι, ο πραγματικός και ο ψηφιακός, μια γνωριμία που καλλιεργήθηκε στο ίντερνέτ και ενσαρκώθηκε στη ζωή, ένα φωτογραφικό πρότζεκτ που ξετυλίχθηκε σε διάστημα διετίας και σήμερα κυκλοφορεί σε βιβλίο. Αυτές είναι εικόνες που θα μισήσουν όσοι αντιλαμβάνονται τη φωτογραφία με όρους selfie στο facebook και θα λατρέψουν αυτοί που γοητεύονται από τα φλερτ αλληλεπίδρασης μπροστά και πίσω από τον φακό.

Σε πρώτο χρόνο οι εικόνες αυτές ίσως σας μοιάσουν πρόχειρες και ευτελείς, όμως η Valerie Philips δεν είναι καμιά φωτογράφος της σειράς. Η δουλειά της έχει χαρακτηριστεί ως «τραχιά, αλογόκριτη, ελεύθερη από μαλακίες». Το πορτρέτο που επιμελήθηκε για τη Sienna Miller φιγουράρει στη μόνιμη συλλογή της National Portrait Gallery, ενώ από το 2001 έχει κυκλοφορήσει έξι άλμπουμ και εξέθεσε έργα της στη Νέα Υόρκη, το Λονδίνο, το Τόκιο, το Βερολίνο, το Παρίσι, τη Βαρκελώνη, και για κάποιο λόγο που μονάχα η ίδια γνωρίζει, στο μικροαστικό μεσοδυτικό Τσέριβιλ του Κάνσας.

Όσο για την Arvida Byström, η περίπτωση της υπόκειται στη διασημότητα που πραγματώνεται στο σύμπαν του ψηφιακού. Είναι μια πιτσιρίκα που βάφει τα μαλλιά της κάθε μήνα, αλλά δεν τα λούζει σχεδόν ποτέ, ντύνεται με καρτουνίστικα κειμήλια της μόδας των nineties, φοράει κολιέ από ζαχαρωτά, δεν αποτριχώνει το σώμα της ποτέ και το επιδεικνύει ανοιχτά – προκαλώντας σε να διερωτηθείς για την ίδια τη φύση και τα στάνταρ της θηλυκής ομορφιάς. Η Byström έχει μάθει να εκθέτει τον εαυτό της διαδικτυακά, μέσα από αναρίθμητα σάιτ, μπλογκ και προφίλ στο tumblr, αλληλεπιδρώντας με αναρίθμητους αόρατους φίλους και οπαδούς μέσα από τον αστείρευτο ωκεανό του

ίντερνέτ - είναι μια ελαφρώς τραβηγμένη εκδοχή του τρόπου που ζούμε πλέον όλοι μας εδώ και τώρα.

Η Byström εμπιστεύεται την απόσταση της οθόνης, η Philips έχει ανάγκη την οικειότητα της ανθρώπινης επαφής για να δώσει προτεραιότητα στο ένστικτο και τον αυθορμητισμό. Μοντέλο και φωτογράφος ήρθαν σε επαφή μέσω γνωστών. Μίλησαν στο Skype. Η Philips της ζήτησε να ταξιδέψει στο Λονδίνο για να φωτογραφηθεί. Η απάντηση ήταν χλιαρή: «Δεν είχα κάτι τέτοιο κατά νου». Η απροθυμία δεν απέτρεψε τη Philips. Τη βρήκε παράδοξα συναρπαστική.

Έκτοτε και μόλις οι αναστολές ξεπεράστηκαν, οι δυο τους συναντήθηκαν συχνά. Τόσο στη ζώνη προστασίας της Byström, στο web, όσο και στα προτιμητέα στη φωτογράφο φυσικά περιβάλλοντα. Η συνεργασία τους χρονικογραφήθηκε σε τρία φανζίν. Σε μια περίπτωση, ο τυπογράφος απείλησε να μη στείλει το υλικό στην παραγωγή προτού δει σκαναρισμένη μια άδεια οδήγησης του ημίγυμνου νυμφίδιου, το οποίο υποσιάζόταν για ανήλικο. Στην επόμενη έντυπη συνεργασία τους, ο τίτλος προέκυψε σχεδόν ανατακλαστικά: «This Is My Drivers Licence».

Η κοινή τους περιπέτεια στους κόσμους της τέχνης, της προσωπικής ταυτότητας και της αυτοδιάθεσης στον πραγματικό και τον virtual κόσμο συγκεντρώνεται σήμερα σε ένα λεύκωμα με τον τίτλο «hi you are beautiful how are you». Ο τίτλος αναγράφεται εσκεμμένα με πεζά, οι χαρακτήρες ωστόσο παράγουν φωτογραφία κεφαλαιώδη.

Το άλμπουμ «hi you are beautiful how are you» της Valerie Philips κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Longer Moon Farther, 2014.

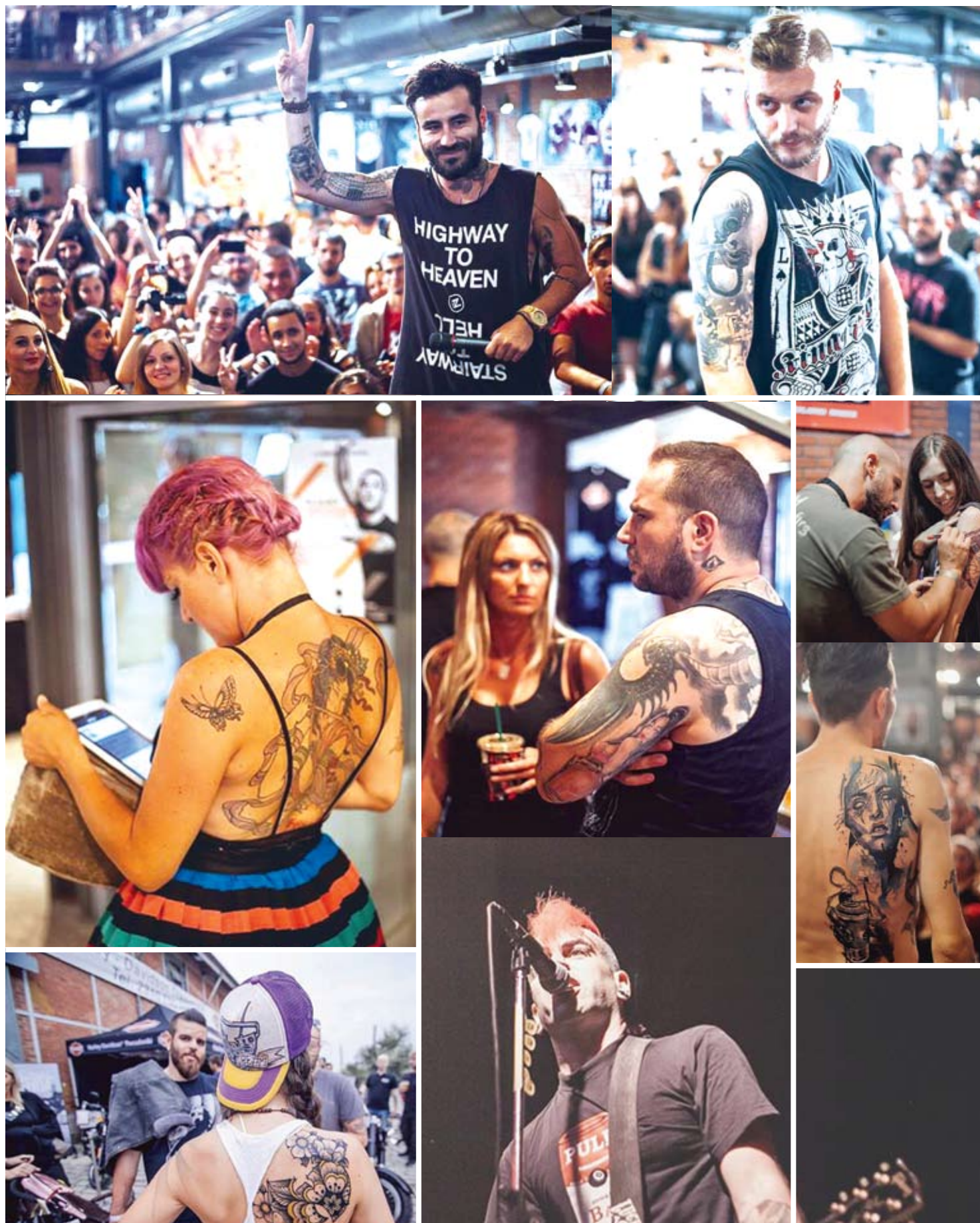

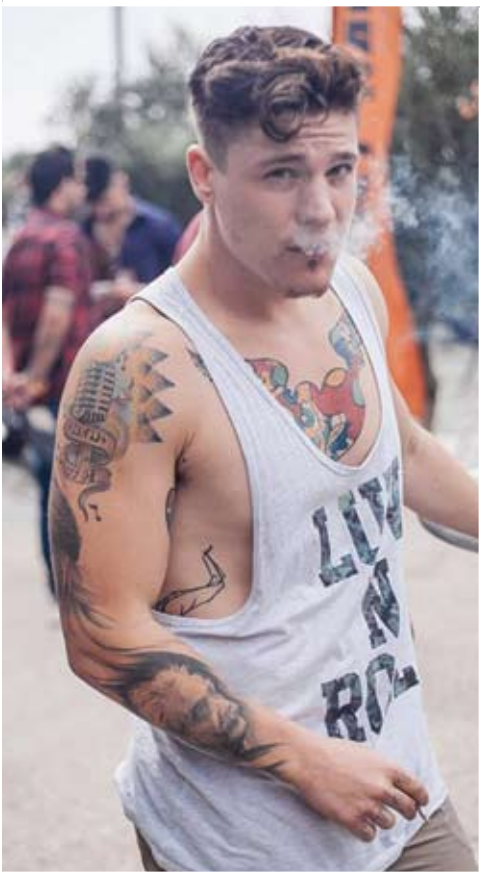
ThessalonInk: International tattoo convention

Ημουν κι εγώ εκεί!

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

2

Το πρώτο ThessalonInk Tattoo Convention ήρθε στη Θεσσαλονίκη δίνοντας το δικό του στίγμα στον παγκόσμιο χάρτη του τατουάζ. Μια ιδέα που έκανε πράξη ο κορυφαίος έλληνας tattoo artist Γιώργος Μαυρίδης. Ένα φεστιβάλ που σίγουρα θα γίνει θεσμός, μια πολύχρωμη γιορτή αστικής κουλτούρας, ένα αξέχαστο τριήμερο που μαγνήτισε στο λιμάνι της πόλης χιλιάδες επισκέπτες. Δεν ήταν event, ήταν εμπειρία. Η Αποθήκη Γ' στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης μεταμορφώθηκε σε έναν τόπο συνάντησης όλων των φυλών της πόλης αλλά και των επισκεπτών του εξωτερικού, που δεν ήταν λίγοι. Μικροί και μεγάλοι, με ή χωρίς τατουάζ, fans της σκηνής αλλά και όσοι ήθελαν να μάθουν τι παίζει με τη δερματοσιζία, το έζησαν και το τίμησαν με την παρουσία τους. Με 60 tattoo artists από την Ελλάδα και το εξωτερικό, επίλεκτους graffiti artists και τις πιο up & coming μπάντες στο line-up

του, το ThessalonInk Tattoo Convention υποσχόταν από την ημέρα που ανακοινώθηκε τα καλύτερα. Η τριήμερη διοργάνωσή του απέδειξε πως τα έκανε πράξη. Με όλους τους χώρους προσβάσιμους στα άτομα με ειδικές ανάγκες, έδειξε με το «καλημέρα» την αντίληψή του για το σωστό στήσιμο ενός φεστιβάλ. Τα πρωινά, η πόλη έσκαγε μύτη με καφέδες στο χέρι βλέποντας από πρώτο χέρι τα tattoo booths, τους διαγωνισμούς που έτρεχαν και τα supplies. Αν ήσουν αποφασισμένος, είχες κλείσει το ραντεβού σου και χτύπαγες το δικό σου τατουάζ. Τις νύχτες το λιμάνι γινόταν ένα live stage που γκρούβαρε τον Θερμαϊκό. Jaya The Cat, Black Raven, Cannibal Twist, Barb Wire Dolls, Roadkillsoda, Grandpa Candys, Fundracar, Bullets, Koza Mostra, Baildsa, Craang και Playground Circus φρόντισαν να τα σπάσουν με τις εμφανίσεις τους. Με λάνια, μουσικές, τέχνη. Και του χρόνου, guys & girls!

Bepanthol

ΓΡΕΓΟΡΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΓΕΥΣΗ
ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΟΥ

BEPANTHOL

BALM

Το Bepanthol Balm, παρασκευάζεται από φαρμακείο,
που λειτουργεί αποκλειστικά με σκοπό να
δίνει συμπτώματα ανακούφισης.

Η Bepanthol Balm, παρασκευάζεται από φαρμακείο,
που λειτουργεί αποκλειστικά με σκοπό να
δίνει συμπτώματα ανακούφισης.

Αδημοσίευτο

Ένα ποίημα της Ειρήνης Βακαλοπούλου

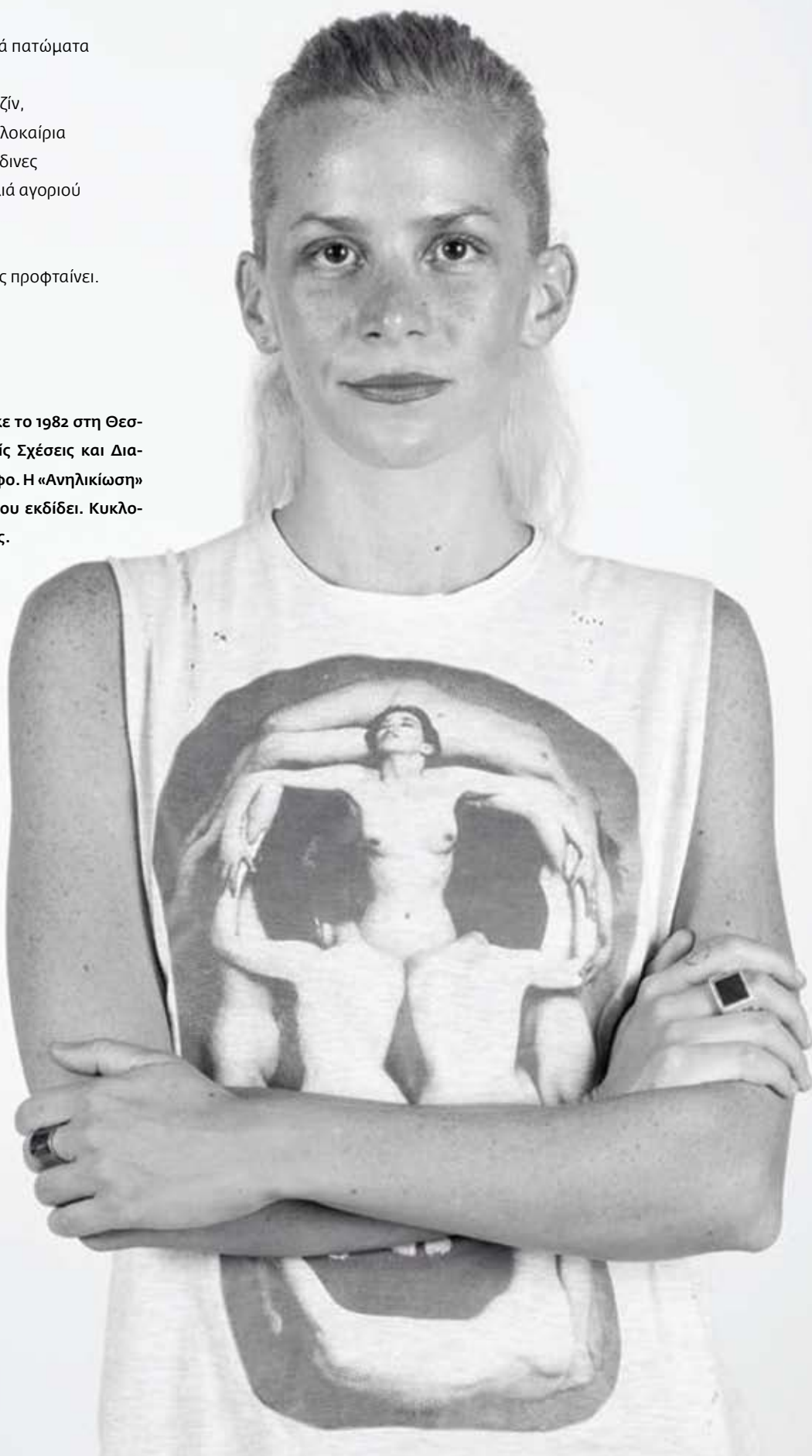
3

Τοποθέτησέ με στην πιο ζηλευτή σου στιγμή
Σ' εκείνη που δεν υπήρξαμε ποτέ.

Χορεύαμε το ροκ εντ ρολ στα γυμνά πατώματα
Μοιραζόμασταν το ίδιο πιρούνι
Είχες φαβορίτες, φορούσα μπλουτζίν,
Παιδιά μασούσαμε την άμμο τα καλοκαίρια
Το βρεγμένο ψωμί έκοβες και μου 'δινες
Είχες πληγές στα γόνατα, είχα μαλλιά αγοριού

Τοποθέτησέ με εσύ όπου θες
Μονάχα κάν' το, ο χρόνος να μη μας προφταίνει.

Η Ειρήνη Βακαλοπούλου γεννήθηκε το 1982 στη Θεσσαλονίκη. Έχει σπουδάσει Διεθνείς Σχέσεις και Διαφήμιση. Αγαπάει τον κινηματογράφο. Η «Ανηλικίωση» είναι η πρώτη ποιητική συλλογή που εκδίδει. Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Γαβριηλίδης.

Γυναίκα και Λύκος

Τα 49^α Δημήτρια δαγκώνουν!

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΤΑΣΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ

4

Μια παράσταση που έρχεται στη Θεσσαλονίκη στο πλαίσιο των Δημητρίων είναι η αφορμή για τη θεατρική συγγραφέα Έλενα Πέγκα να επιστρέψει στη γενέθλια πόλη. Βασική εκπρόσωπος της ελληνικής μεταμοντέρνας δραματουργίας, ήδη από τη δεκαετία του '90, οπότε και επέστρεψε στην Ελλάδα από τη Νέα Υόρκη, η Πέγκα έχει γράψει τα «Βαλς Εξιτασιόν», «Η Καίτε Κόλλβιτς παρουσιάζει μια σύντομη ιστορία της μοντέρνας τέχνης», «3-0-1 Μεταφορές», «Όταν χορεύουν οι Go-Go Dancers», «Η Nelly's βγάζει βόλτα τον σκύλο της», «Καινούργιοι φίλοι», «Τα καινούργια ρούχα του αυτοκράτορα», «Η γυναίκα του Γκόρκι», «Νάρκισσος». Κείμενά της, θεατρικά και πεζά, έχουν μεταφραστεί στα ολλανδικά, σουηδικά, γερμανικά, γαλλικά, ιταλικά, αγγλικά, και έχουν παρουσιαστεί στο Σαν Φρανσίσκο, στη Νέα Υόρκη, στη Λισσαβόνα, στην Ολλανδία, στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Η «Γυναίκα και Λύκος» είναι μια σύγχρονη αλληγορία για τον πολιτισμό και την αγριότητα. Ένα παραμύθι με ρεαλιστικό λόγο, με καταστάσεις που θυμίζουν ιστορίες από τα δελτία ειδήσεων και θέμα τη σύγκρουση: ανάμεσα στα δύο φύλα, ανάμεσα στο εγώ και το είναι, ανάμεσα στην ανθρώπινη φύση και τις κοινωνικές συμβάσεις που την περιορίζουν. Μια διαρκής αίσθηση απειλής και αγωνίας σε ένα ονειρικό, σχεδόν εφιαλτικό τοπίο γεμάτο συμβολισμούς καθορίζει την ατμόσφαιρα του έργου και το σκοτεινιάζει ακόμα περισσότερο. Η Γυναίκα αφήνει πίσω της σύζυγο, φίλους και καριέρα. Ένα απαγορευμένο πάθος την έχει εξαγριώσει. Την έχει κάνει λύκο. Η ευτυχία έχει αγριότητα. Η ηρωίδα τη διεκδικεί μαζί με τη θέση της στον κόσμο. Θα μπορούσε

να είναι μια σύγχρονη Νόρα, θα μπορούσε να είναι η Ωραία του παραμυθιού. Είναι όμως η Ωραία και το Τέρας μαζί.

Ποια είναι η φύση της επιθυμίας; Και ποια τα όριά της; Τι γίνεται όταν κανείς τα υπερβεί και αποφασίσει να επιστρέψει στον πρωτόγονο εαυτό του. «Μου λείπει τόσο πολύ, που πονάει το σώμα μου» λέει η Γυναίκα και αφήνεται στο ένστικτο. «Να γίνω ένα ζώο, μεγάλο, δυνατό, άγριο, όλο μύες και ένστικτο». «Και εγώ λύκος θα 'θελα να είμαι. Μαζί σου είμαι», την προκαλεί ο Αρλεκίνος. «Δεν με πιστεύεις; Ακολουθήσέ με». Η «Γυναίκα και Λύκος» παρουσιάστηκε τον Μάιο του 2014 στο Φεστιβάλ Ecrire et Mettre en Scène Aujourd'hui στην Caen σε σκηνοθεσία Έλλης Παπακωνσταντίνου με γάλλους ηθοποιούς. Στη ελληνική του εκδοχή, μια παραγωγή της θεατρικής εταιρείας ODC, όπου η Θεοδώρα Τζήμου ερμηνεύει τη Γυναίκα, η σκηνοθέτρια επέλεξε να στηρίξει επί σκηνής έναν ακραίο εικαστικό λόγο, με χιούμορ και έντονη σωματικότητα.

Γυναίκα και Λύκος

Σκηνοθεσία: Έλλη Παπακωνσταντίνου

Σκηνογραφία: Valentino Marengo

Μουσική: Παναγιώτης Βελιανίτης

Φωτισμοί: Κατερίνα Μαραγκουδάκη

Παίζουν: Θεοδώρα Τζήμου, Λένα Δροσάκη, Νικόλας Χανάκουλας, Δημήτρης Αγαρτζίδης, Περικλής Γιώργος Φωκιανός
20 και 21 Οκτώβρη 2014, Σφαγεία, 21.00

Allah-Las

Caliμελέτα και έρχεται

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

5

Ευδαιμονική sixties pop λουσμένη στο καλιφορνέζικο ηλιόφως. Το καλύτερο γκρουπ που μας έδωσε τα τελευταία χρόνια το L.A. επιστρέφει για συναυλίες στην Ελλάδα με καινούργιο δίσκο στο παλμαρέ του. Γιατί θα ήθελες να χάσεις κάτι τέτοιο; Τείνουμε να θεωρούμε την pop των sixties σαν μια εύκολη συνταγή: τρία ακόρντα, ένα συνοπτικό ριφάκι μαζί με ένα ρεφρέν επαναλαμβανόμενο στη νιοστή δεν είναι έξω από τις δυνατότητες του μέσου όρου. Γιατί όμως είναι τόσο λίγοι αυτοί που το κάνουν πειστικά και με αυθεντικότητα; «Σε ευχαριστούμε για τα καλά σου λόγια, SOUL, δεν είμαστε τίποτε παραπάνω από το προϊόν των καταβολών μας» απαντούν οι Allah-Las. «Απορροφήσαμε τόνους μουσικής στην εφηβεία μας και, όταν ήρθε η στιγμή να δημιουργήσουμε τη δική μας, το αποτέλεσμα προέκυψε φυσιολογικά». Έτσι περιγράφουν εαυτούς οι Allah-Las, των οποίων το νέο άλμπουμ, «Worship The Sun», ανακαλεί τη σπουδαία μπάντα των sixties που δεν είχαμε ακούσει ποτέ στο παρελθόν.

Τι είναι αυτό που κάνει τα sixties τόσο πολύτιμα για τόσους πολλούς, ώστε να αναβιώνουν ξανά και ξανά; Είναι δύσκολο να μην επηρεαστείς από τη συγκεκριμένη περίοδο, το υλικό είναι αστείρευτο. Είναι κοινός τόπος για όλους τους εραστές της μουσικής: η εξερεύνηση προς τα πίσω, η αναζήτηση του επόμενου διαμαντιού, μιας άγνωστης απόλαυσης. Το ίδιο ισχύει και για εμάς.

Αναρωτιέμαι αν ανακαλείτε την πρώτη σπίθα. Ποιο τραγούδι σάς ανατίνξε για πρώτη φορά; Στο Λος Άντζελες τα sixties δεν έλειψαν ποτέ. Ήταν πάντοτε γύρω μας, στο ραδιόφωνο και σε σπίτια φίλων μαζί με τη νέα σκηνή και οτιδήποτε άλλο ενδιάμεσα. Θα διάλεγα το «I Can't Seem to Make You Mine» των Seeds σαν αγαπημένο τραγούδι όλων μας.

Ήταν μια αντανάκλαστική αντίδραση στα ακούσματά σας η σύσταση του γκρουπ; Ή, αντίθετα, μια καλομελετημένη, προοδευτική διαδικασία; Είναι περίπου τυπική η ιστορία. Στην αρχή μαζευόμασταν τις Κυριακές και παίζαμε στο υπόγειο του Σπένσερ, του μπασίστα μας. Έπειτα από πρόβες λίγων εβδομάδων, κάναμε μια πρώτη συναυλία, και συνεχίσαμε να εμφανιζόμαστε ζωντανά παίζοντας οτιδήποτε ζητούσε το κοινό, συνήθως για ελάχιστη ή και ανύπαρκτη αμοιβή. Επί δύο χρόνια και προτού ηχογραφήσουμε οτιδήποτε, παίζαμε ζωντανά τρεις φορές την εβδομάδα, συχνά

και παραπάνω. Ουδέποτε ελπίσαμε κάτι περισσότερο. Ο ήχος μας, πιθανότατα και οι φιλοδοξίες μας, εξελίχθηκαν μέσα από την κοινή μας πορεία, από το να μεγαλώνουμε μαζί, να μοιραζόμαστε μουσικές και να παίζουμε ζωντανά όσο συχνότερα μπορούσαμε.

Πώς ακριβώς λειτουργείτε με τον εξοπλισμό σας; Χρησιμοποιείτε αποκλειστικά αναλογικά μηχανήματα; Το Λος Άντζελες φροντίζει για τα πάντα. Ο εξοπλισμός ποτέ δεν λείπει από μια πόλη με τόσο πλούσια ιστορία. Γεγονός είναι ότι έχουμε δοκιμάσει και πιο σύγχρονους τρόπους παραγωγής, χωρίς να μας ικανοποιήσουν ποτέ. Υπάρχει κάτι στην μπομπίνα, φίλε, κάτι το πολύ σπουδαίο. Η μπομπίνα είναι ζεστή και φυσική.

Κοινωνείτε τελετουργίες του παρελθόντος σε ακροατήρια που μπορεί να μην έχουν ποτέ δει μια Vox Teadrop ή ένα λαμπάτο ενισχυτή Fender. Απευθύνεστε σε κοινό που ίσως δεν έχει ακούσει ποτέ ένα ολόκληρο άλμπουμ - η μουσική σήμερα υφίσταται αποσπασματικά, μέσα από κινητά, ταμπλέτες και βίντεο στο YouTube. Σας προβληματίζει το γεγονός; Οι συνήθειες του κόσμου αλλάζουν διαχρονικά και οι τάσεις θα συνεχίσουν να μεταβάλλονται. Θα μπορούσα να σου υποδείξω το ακριβώς αντίθετο: πολλοί περισσότεροι ακούνε βινύλιο από τον καιρό που ήμουν εγώ νεαρός. Το βινύλιο έχει ξαναγίνει κουλ, και, για όσο μπορώ να προμηθεύομαι βινύλιο, όλα είναι απολύτως εντάξει.

Ποια η γνώμη σας για τη σύγχρονη υποκοουλτούρα; Οι νέοι καλλιτέχνες και μουσικοί πάντοτε θα αναζητούν τη δική τους φωνή και θα πολεμούν ενάντια στους προπάτορές τους. Για εμάς, αλλά και για τους οικείους μας στα χρόνια του σχολείου και του κολεγίου, η μάχη συνίστατο στο να απορροφούμε οτιδήποτε καλό, ασχέτως ιδιώματος. Συμπερασματικά, μην αφήνεις κανένα είδος μουσικής να καθορίζει τη ζωή σου. Υπάρχει κάτι το συναρπαστικό σε κάθε δεκαετία και είδος, αρκεί να είσαι αρκετά φιλοπερίεργος για να το αναζητήσεις.

Τι εύχεστε για το μέλλον; Συνέχισε να αναζητάς. Μείνε εμπνευσμένος. Μην παύεις να δημιουργείς.

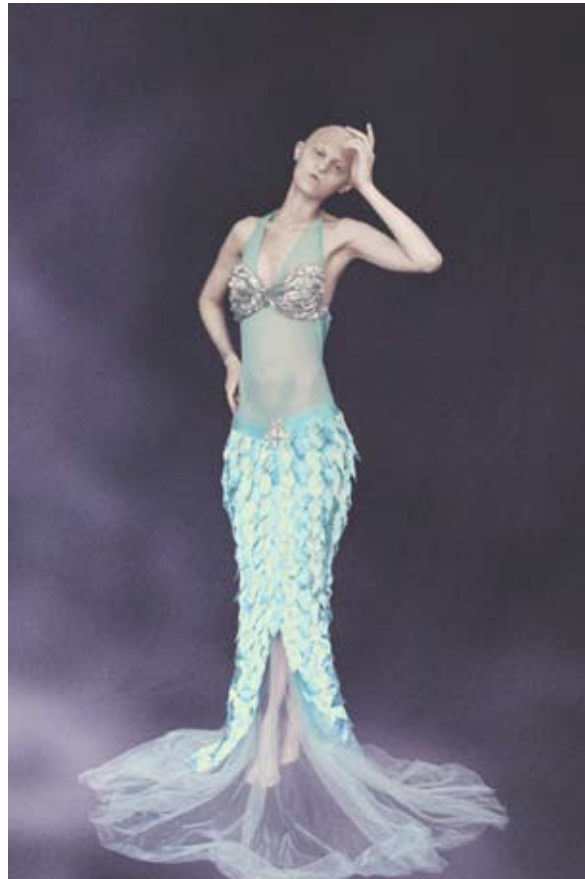
Οι Allah-Las εμφανίζονται στις 30 Οκτωβρίου στη Θεσσαλονίκη (20:30, Principal Club Theater) και την 1η Νοεμβρίου στις 20:30 στο Fuzz Live Club της Αθήνας.

Melanie Gaydos

Αναγνώριση προτύπων

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

6

Γεννήθηκε με το γενετικό σύνδρομο της υποϊδρωτικής εξωδερμικής δυσπλασίας, μια εξαιρετικά σπάνια πάθηση. Μειωμένη τριχοφυΐα σε σώμα και κρανίο, ανώμαλη οδοντοφυΐα, ακανόνιστη ανάπτυξη νυχιών, ρυτιδωμένο δέρμα και δύσσομες εκκρίσεις από τη μύτη είναι μερικά από τα προβλήματα που προκαλεί η νόσος. Οι πάσχοντες έχουν μειωμένη ικανότητα να ιδρώνουν, με αποτέλεσμα σε περιόδους υψηλών θερμοκρασιών να παρουσιάζουν υπερθερμία, με εξαιρετικά απειλητικές για τη ζωή συνέπειες κάποιες φορές. Μπορεί ένα πλάσμα με αυτά τα χαρακτηριστικά να λάμψει στον κόσμο της μόδας και των τεχνών; Η Μέλανι Γκέιντος είναι ένα ζωντανό παράδειγμα που δίνει την απάντηση. Γεννημένη στο Κονέκτικατ, μεγαλωμένη στο Μπρούκλιν, αποφασισμένη να σπάσει τις προκαταλήψεις με την αγάπη της για την τέχνη. «Δεν είχα καλό οικογενειακό περιβάλλον, ζούσα στον αλκοολισμό και τις καταχρήσεις» έχει δηλώσει για το

παρελθόν της. Το 2011 βρέθηκε στη Νέα Υόρκη για εικαστικές σπουδές. Είχε ήδη φιλοτεχνήσει μια σειρά αυτοπροσωπογραφιών που συζητήθηκαν στους καλλιτεχνικούς κύκλους. Τα πράγματα, βέβαια, δεν έτρεξαν αμέσως. Ξεκινώντας δειλά-δειλά τις πρώτες της φωτογραφίες στο μόντελινγκ, άρχισε να κερδίζει τη δημοσιότητα. Το φυζίκ της αποτέλεσε το απόλυτο κοντράστ απέναντι στα ομογενοποιημένα πρότυπα ομορφιάς. Οι Rammstein της έδωσαν την ευκαιρία να παίξει στο βιντεοκλίπ «Mein Herz Brennt». Ακολούθησαν εκθέσεις και editorial μόδας, όπως αυτό του «Kaltblut Magazine» που της χάρισε το εξώφυλλό του. Πώς αντιμετωπίζει η ίδια την πραγματικότητα; «Αν είχα γεννηθεί με κανονικό στόμα και μαλλιά, θα ήμουν πολύ βαρετή» είναι η αποστομωτική της απάντηση.

[MelanieGaydos.tumblr.com](https://melaniegaydos.tumblr.com)

Sophie Hannah

Ηρακλής Πουαρό 2014 μ.Χ.

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

7

Αυτό τον μήνα, ο ντετέκτιβ που διαβάστηκε περισσότερο από κάθε άλλον στον κόσμο ζωντανεύει έπειτα από 39 χρόνια. Η Sophie Hannah εκπλήρωσε τον συγγραφικό άθλο που της ανατέθηκε από το ίδρυμα Άγκαθα Κρίστι και το «Έγκλημα με υπογραφή» διαβάζεται αχόρταγα και ταυτόχρονα σε 30 χώρες. Η επιστροφή του Ηρακλή Πουαρό είναι το εκδοτικό γεγονός της χρονιάς.

Λέει πολλά για την Άγκαθα Κρίστι το γεγονός ότι ο καθένας έχει άποψη για το έργο της, και μάλιστα έχει διαβάσει ικανό μέρος του, ώστε να μπορεί να την τεκμηριώσει. 2 δισεκατομμύρια αντίτυπα σε 44 γλώσσες - ποιος μπορεί να συγκριθεί μαζί της; Οι περισσότεροι από εμάς της οφείλουμε την εξαρτησιογόνα σχέση μας με την αστυνομική λογοτεχνία, έστω και αν στην πορεία κρύψαμε τα βιβλία της στα αραχνιασμένα κάτω ράφια, σε μια απόπειρα να επιβεβαιώσουμε την αναγνωστική μας αυθεντία. Εμπορικό και εύπεπτο ίσον επουσιώδες, να μια παγίδα στην οποία είναι εύκολο να υποπέσεις.

Ας αναλογιστούμε όμως: πόσοι κατόρθωσαν να διαχειριστούν με τόση δεινότητα τους ψυχολογικούς στροβίλους που κυοφορούν το έγκλημα; Πόσοι απέδωσαν πειστικότερα τις νευρώσεις, τις ενοχές, τις διχόνοιες, την εγγενή ίντριγκα των ανθρώπων σχέσεων, και πόσοι διέσχισαν ανετότερα τους σκοτεινούς διαδρόμους της ηθικής χρεοκοπίας που καταλήγουν σε σφαιριστά δωμάτια με αιμόφυρτα πτώματα και το κλειδί πεταγμένο έξω; Στις κορυφαίες στιγμές της («Ποιος σκότωσε τον Ρότζερ Άκροιντ», «Πέντε μικρά γουρουνάκια», «Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές»... συμπληρώσε

με τα δικά σας αγαπημένα), η Άγκαθα Κρίστι κατέθεσε μυθιστορήματα χειροπιαστής αγωνίας που χειραγωγούν τον αναγνώστη και υποτάσσουν την προσοχή του ώσπου να αποκαλυφθεί ο δολοφόνος. Το πρόβλημα με το σύγχρονο νουάρ είναι ότι συχνά ο ντετέκτιβ μοιάζει να σπεύδει εκ των υστέρων, η ιστορία τείνει να ξετυλίγεται προς τα πίσω - στους γρίφους της Κρίστι, ποτέ δεν μας επιφυλάχθηκε κάτι λιγότερο από ένα καθαρήτριο, λυτρωτικό φινάλε.

Και έπειτα, είναι και η ατμόσφαιρα. Αυτό το τόσο αβρό, τακτοποιημένο και αγγλοπρεπές περιβάλλον που μολύνεται έξαφνα από ένα ζιζάνιο υστεροβουλίας για να έρθουν τα πάνω κάτω, ενώ οι σελίδες διαδέχονται η μια την άλλη και η ιστορία σε τυλίγει σαν κουκούλι: μια αναπαυτική ξαπλώστρα, η κούπα του Ερλ Γκρέι, το μεθυστικό άρωμα του περγαμόντου, η χαρτόδετη έκδοση του Λυχναριού ξεροψημένη από τον ήλιο, η προοπτική του καλοκαιριού που υπόσχεται να διαρκέσει για πάντα - να ένα τυπικό ενστανανέ της ευτυχίας.

Γιατί θα έπρεπε λοιπόν να τερματίζεται οριστικά αυτή η ευδαιμονία στον επίλογο της τελευταίας σελίδας των 82 της βιβλίων; Κάτι τέτοιο θα πρέπει να σκέφτηκαν οι διαχειριστές του κληροδοτήματος της Άγκαθα Κρίστι αποφασίζοντας να επαναφέρουν στη ζωή τον ξακουστότερο ήρωά της, τον γκροτέσκο χοντρομπαλά Βέλγο με το τοιγκελωτό μουστάκι και τα υπερδραστήρια γκρίζα εγκεφαλικά κύτταρα. Στην πραγματικότητα, καιρός ήταν. Και αν υποδέχεται κανείς με δυσπιστία τη νεκρανάσταση εμβληματικών μυθιστορηματικών φυσιογνωμιών, ας ανατρέξει σε ορι-

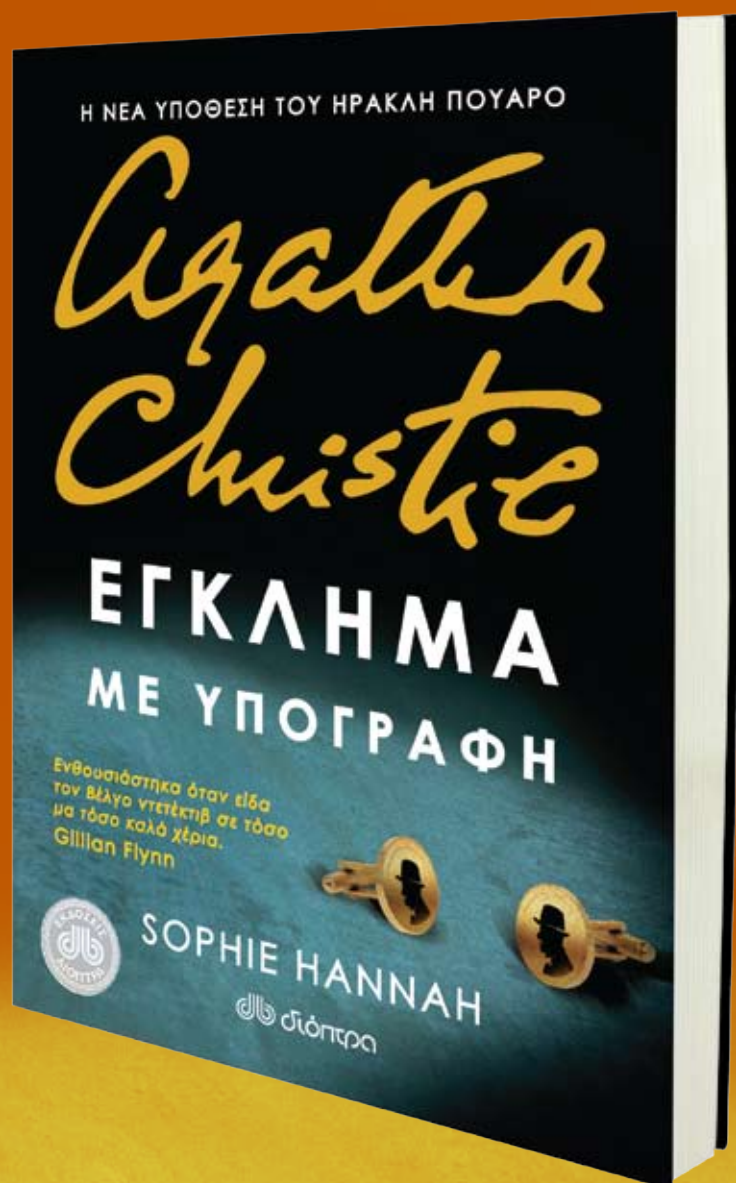
σμένες ακόμη πρόσφατες απόπειρες. Ο Άντονι Χόροβιτς έκανε θαύματα με τον δικό του Σέρλοκ Χολμς, ο Σεμπάστιαν Φοκς υπέγραψε καινούργιο Τζέιμς Μποντ, ο Τζον Μπάνβιλ μίλησε τη γλώσσα του Φίλιπ Μάρλοου. Ως γενικό συμπέρασμα, όταν συγγραφείς τέτοιου κύρους καταπιάνονται με χαρακτήρες τόσης αποδοχής, συνήθως τα εγχειρήματα δεν ανατίθενται στην τύχη, είναι προορισμένα να πετύχουν διάνα.

Πράγμα που μας φέρνει στην περίπτωση της Sophie Hannah. Ακαδημαϊκός, διαπρεπής ποιήτρια και συγγραφέας εννέα αστυνομικών και ψυχολογικών θρίλερ που κινούνται στην επικράτεια του τρομάδους, η δημιουργός από το Μάντσεστερ τυγχάνει και φανατική αναγνώστρια της Κρίστι. Ο λόγος που αραδιάζουμε όλα αυτά τα βιογραφικά δεν είναι για να της προσδώσουμε το κύρος που δεν έχει ανάγκη, όσο για να επισημάνουμε το υπόβαθρό της έξω από το γκέτο του νουάρ. Η Hannah είναι πρωτίτως μια καταξιωμένη ποιήτρια, η οποία δεν χορταίνει να διατυμπανίζει τον αφηγηματικό οίστρο της Κρίστι. Τη θαυμάζει ανεπιφύλακτα ως συγγραφέα και ως γνώστρια της ανθρώπινης ψυχολογικής γεωγραφίας.

Πάνω σε αυτή τη λατρεία πατάει και η ίδια σε αυτό το απαιτητικό εγχείρημα, το οποίο εκπληρώνει θεαματικά χωρίς να ανατρέψει τα στάνταρ που έθεσε η προκάτοχός της. Ανάμεσα στους πολλούς τρόπους να προσεγγίσει τον μύθο του Ηρακλή Πουαρό, διάλεξε τον στοιχειωδέστερο: οικονομία κλίμακας και ακαριαία βουτιά σε έναν διαβλεπμένο δυσεπίλυτο γρίφο. Τρία πτώματα ανακαλύπτονται σε διαφορετικά δωμάτια του ίδιου λονδρέζικου ξενοδοχείου, καθένα τους με ένα μανικετόκουμπο με μονόγραμμα σφραγισμένο στο στόμα. Οι φόντοι διαδραματίζονται το 1929, παρότι το κίνητρο απορρέει από γεγονότα που διαδραματίστηκαν 16 χρόνια νωρίτερα. Σαν η σπαζοκεφαλιά να μην αρκεί, πληροφορούμενος το γεγονός από τον επιστήθιο φίλο του Κάτσπουλ (ο αντικαταστάτης του παλιού μας γνώριμου λοχαγού Χάστινγκς), ο Πουαρό θυμάται την αινιγματική επίκληση μιας νεαρής γυναίκας λίγες ώρες νωρίτερα: «Σας παρακαλώ, μην αφήσετε κανέναν να ανοίξει τα στόματά τους!». Και το ευδαιμονικό ταξίδι ξεκινά, σε ακαταμάχητα μυστηριώδεις σελίδες.

Ο ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΟΥΑΡΟ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ !!!

Την ίδια νύχτα, τρεις άνθρωποι βρίσκονται
δολοφονημένοι στο πολυτελές ξενοδοχείο
Μπλότχαμ του Λονδίνου, όπου ο δολοφόνος
έχει αφήσει πίσω του τρία παράξενα στοιχεία.

Ο πιο διάσημος ντετέκτιβ του κόσμου
έρχεται για να λύσει
ένα Έγκλημα με Υπογραφή.

www.astinomika.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
dioptra
www.dioptra.gr

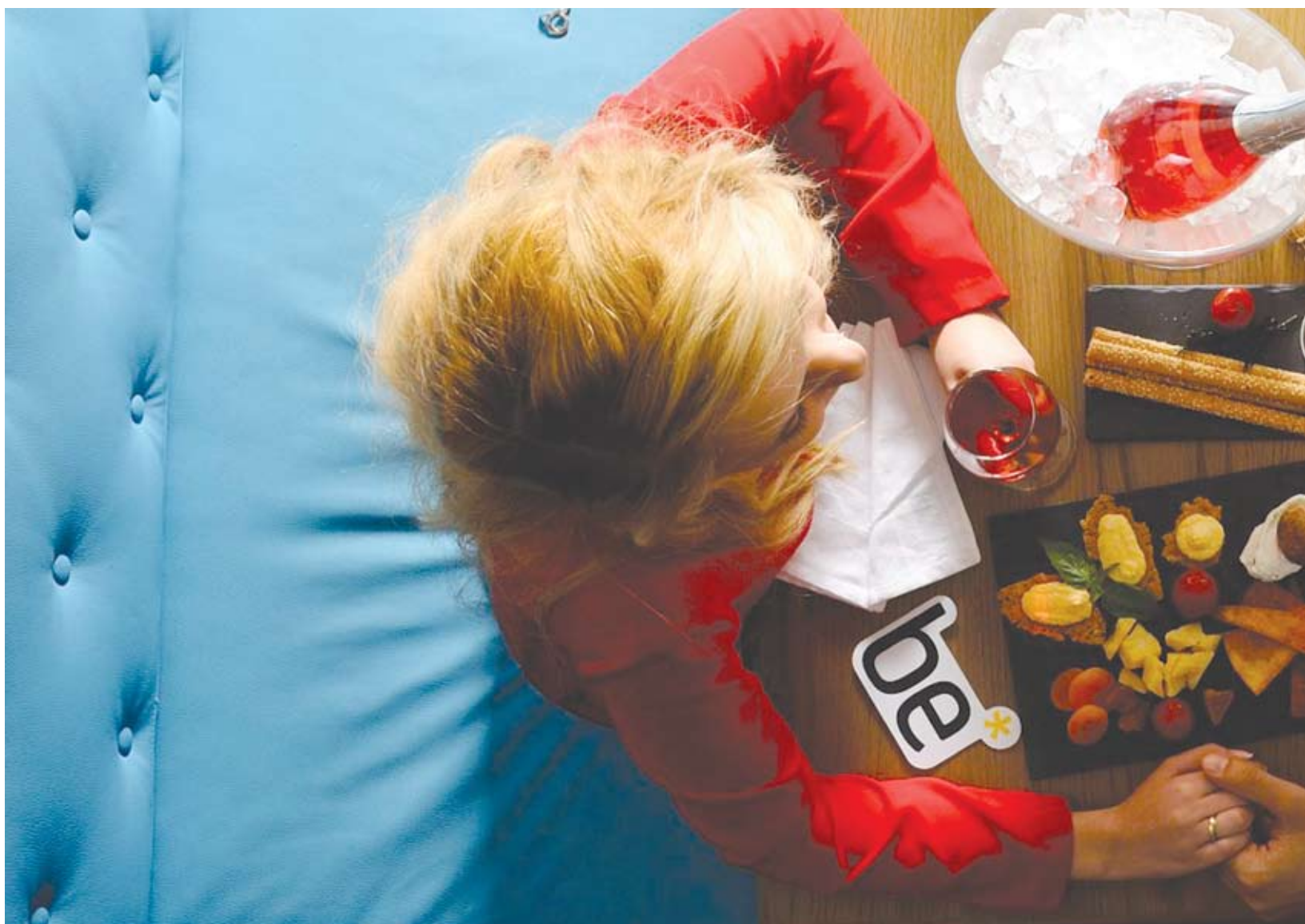
Βρείτε μας!

Θεσσαλονίκη

Εγώ, εσύ, χειμώνας, μαζί!

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

8

Ακαδημία

Κωδικός: σπιτικό φαγητό, σπιτική ατμόσφαιρα. Να δοκιμάσετε τις πατάτες με τη σέσουλα, έτσι όπως σιγοντάρουν τα κεфтеδάκια, το κότσι στη γάστρα ή το χουνκιάρ μπεγεντί. Ποντάροντας, πέρα από τον μαγικό τρόπο μαγειρέματος, στις πρώτες ύλες, οι δυο Κωνσταντίνοι (Μάρκου και Γαργάνης) διαλέγουν καθημερινά τα καλύτερα και φρεσκότερα εποχικά και βιολογικά προϊόντα, και προσφέρουν ένα υγιεινό και ποιοτικό μενού. Επίσης να δοκιμάσετε τα χόρτα τους, το περέκ με κοτόπουλο, τα χοιρινά φιλετάκια με σάλτσα πορτοκάλι, μέλι και τη μυστική πινελιά του chef, τους λαχανοντολμάδες και οπωσδήποτε τα βουβαλίσια σουτζουκάκια παρέα με ωραίο μαστέλο και ταλαγάνια μούρλια. Πέρα από το κρέας, παίζουν και ψαρικά, όπως εξαιρετικές γαρίδες σχάρας ή καλαμάρι γεμιστό σχάρας με πλιγούρι, λαχανικά και χαλούμι.

Αγίου Μηνά 3, Πλατεία Εμπορίου, Άνω Λαδάδικα, 2310 521 803

Da Leonardo Cucina Italiana

Αν θέλεις ιταλικό, τραβάς κατευθείαν για την Πυλαία, όπου ο παλιός, μυθικός «Giordano» με-

τονομάστηκε σε «Da Leonardo», που το διευθύνει ο σκληρά εργαζόμενος νέος Αλέξανδρος Πεταλίδης. Ατού του η πίτσα με βουβαλίσιο λουκάνικο και τα Gnocchi al Gorgonzola e Pere. Επίσης highlight στις πίτσες είναι και οι Prosciutto Crudo Rucola, Bufalina και Tartufata. Όσο για το υπόλοιπο μενού, μην παραλείψετε να παραγγείλετε τα Tortelli Verdi al Burro e Salvia, τα Garganelli alla Leonardo και τα μοναδικά Gnocchi al Gorgonzola e Pere. Ααα και να μην ξεχάσουμε τη σαλάτα Caesars, που είναι από άλλο πλάνητη!

Φιλίππου 50, Πυλαία, 2310 323 377

Μπακάλικον

Το «εδώ θα φας καλά» δεν είναι κλισέ, αλλά η απόλυτη αλήθεια. Το μεζεδοπωλείο, που με έδρα το Ναυαρίνο στήνει σπονδές στη γεύση, μπορεί να περηφανεύεται πως σερβίρει το καλύτερο βουβαλίσιο μπιφτέκι της πόλης. Αλλά και μια ποικιλία καλοψημένων κρεατικών, που, αν τα «παίξετε» περιφερειακά με τυριά, χαλούμια και κεφαλοτύρια και μετά κόκκινου κρασιού στο ποτήρι, το ταχύτερο που θα συναντήσετε είναι η γευστική ευδαιμονία. Σε ένα περιβάλλον διαν-

θισμένο από vintage ασπρόμαυρες εικόνες μιας Θεσσαλονίκης που σώζεται μόνο πλέον στις διηγήσεις των παλαιότερων, το «Μπακάλικον» κερδίζει οποιοδήποτε γαστριμαργικό σποτ υπάρχει στα πέριξ της πλατείας Ναυαρίνου.

Πλατεία Ναυαρίνου 7, 2310 227 676

Μασσαλία

Η «Μασσαλία», στη γωνία Φιλικής Εταιρείας και Μανουσογιαννάκη, σκοράρει στην κατηγορία Ωραιότερη Ελληνική Γεύση. Ο Γιάννης Παντζίκης, ο Στέλιος Καραπιπέρης και ο Νίκος Καρδαράς έστησαν κουζίνα μούρλια: ταλαγάνι, μελωμένη παντσέτα, μύδια αχνιστά, εγγύηση λέμε. Το μενού είναι ένας συνδυασμός λαϊκής ελληνικής κουζίνας με φωτογραφικό στήσιμο (Γιαννακάρης food styling) και στο μάτι και στη γεύση. Όλα τα πιάτα είναι ξεχωριστά και ποιοτικά.

Μανουσογιαννάκη & Φιλικής Εταιρείας, 2314 003 714

Habanera

Το μοναδικό Caribbean πάρτι της πόλης που «μαγειρεύεται» στο νεοκλασικό της Γεωργίου Παπανδρέου από το 1996, σερβίρει το πιο τροπικό μενού φαγητού, ποτού και ήχων από τις

γειτονιές του κόσμου. Ένα στοπ-καρέ από την κουλτούρα και τη γαστρονομία της Λατινικής Αμερικής βολτάρει μυαλό και ουρανίσκο στην Κούβα, τον Άγιο Δομίνικο, το Πουέρτο Ρίκο, την Τζαμάικα και το Τρινιντάντ. Habanera όπως το κορίτσι της Αβάνας, Habanera όπως το ρετρό της περιβάλλον με την τεράστια ποικιλία εξωτικών κοκτέιλ καθώς και ζεστών grogs, για τις κρύες νύχτες του φθινοπώρου. Παραδοσιακές γεύσεις από την Καραϊβική και το Μεξικό από την κουζίνα του στο πιάτο σου. Στους τοίχους φωτογραφίες από την Κούβα, στα τραπέζια τα-σάκια-σομπρέρο, στο μενού ο κωδικός suave. Για το ζέσταμα θα καταφθάσουν νάτσος με deer ντομάτας. Τα υπόλοιπα είναι ζήτημα προσωπικής επιλογής. Κοκτέιλ Habanera ή μεξικάνικη μπίρα; Πάντως να ξέρεις ότι ο μπάρμαν παίζει άριστα με το αλκοόλ, τα χρώματα, τα ζαχαρωμένα ποτήρια και η κουζίνα με τις ζύμες, τα λαχανικά, τα κρέατα. Κεσαντίγιας με τυρί ή κιμά, φαχί-τας, μπουρίτος, τортίγιες, σάλτσες, γλυκοπατάτες, μανιτάρια συνθέτουν τον πιο ισορροπημένο κατάλογο της πόλης και προσφέρονται σε όλες τις εκδοχές του πικάντικου. Η γκάμα των γλυκών εξίσου μεγάλη, με τα σουφλέ σοκολάτας, πουτί-

γκα και τηγανιτό παγωτό να αποτελούν πραγματικό δώρο στις αισθήσεις σου. Μια από τις πιο must εξορμήσεις στην πόλη. Bienvenido!

Γ. Παπανδρέου 29, Τ: 2310 869 331

Θερμαϊκός

Αντισυμβατικός, αυθεντικός, ατμοσφαιρικός και ζωντανός, ο «Θερμαϊκός» παραμένει χρόνια τώρα το ιδανικό place to be. Ένας καταλύτης στιγμών, ένα εμπνευσμένο μπαρ, που η ιστορία του ταυτίζεται με τη ζωντάνια και την ιστορία της νεανικής Θεσσαλονίκης. Τρεις δεκαετίες τώρα, από τα πικάπ του παρελάνουν οι καλύτεροι δισκοβόλοι, στην μπάρα του κάθονται οι πιο ζωντανές παρέες και τα ασπρόμαυρα πατώματα δονούνται από τα πιο κεφάλτα, χαρούμενα και αυθόρμητα πάρτι. Τα καλύτερα παιδιά της πόλης επιμένουν ποιοτικά, αισιόδοξα και, κυρίως, παραδοσιακά, αφού μιλάμε για το παλαιότερο μπαρ της παραλίας, με την πιο μοντέρνα όμως άποψη περί ζωής. Απόλαυσε, ζήσε, συντονίσου στον ρυθμό του. Τα απογεύματα, την ώρα που ο ήλιος βουτάει στη θάλασσα, μια σειρά εξαιρετικών djs φτιάχνουν το soundtrack και τους δικούς τους κανόνες διασκέδασης. Το beat τους παρα-

μένει χρυσή σφραγίδα για πάρτι χωρίς ενοχές, πάρτι a la «Θερμαϊκός».

Λεωφόρος Νίκης 21, 2310 239842

be*

Στη γωνία Μητροπόλεως με Κομνηνών, όπου ακόμη και το bread & dip έχει προσωπικότητα, απολαμβάνουμε αυθεντικά ισπανικά τάπας, ζουμερά μπέργκερ σε μάξι και μίνι εκδοχή, τραγανές πατατούλες, μπάγκελ με κοτόπουλο και αυγό, κεσαντίγιας, πίτσες, σπαγγέτι και όλα τα καλούδια του κόσμου, μαζί και μια θεσπέσια ζαχαρωτή επιδόση που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ταυτόχρονα παγωτό και smoothie: Ζητήστε οπωσδήποτε το «smooth-ωτό»! Τώρα, με νέο φθινοπωρινό μενού ειδικά προσαρμοσμένο στις κρύες ημέρες που έρχονται (βλέπε ζεστή σουπίτσα κολοκύθας με κροστίνι), δροσερές σαλάτες και ελαφριά πιάτα για γρήγορα lunch break, θεματικές ημέρες και νύχτες, πλούσιο κατάλογο κοκτέιλ, κυριακάτικα brunch που σε προσκαλούν να χουχουλιάσεις ράθυμα μέσα τους από νωρίς το πρωί μέχρι τις 15:00.

**Κομνηνών 10 & Μητροπόλεως 23,
2310 021 010**

The Shopranos

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΛΙΝΑ ΜΑΝΔΡΑΚΟΥ

01

02

03

04

05

06

01 Φόρεμα από τη συλλογή Studio A/W, H&M 02 Φθινοπωρινό σύνολο, alkmini atelier 03 Παπούτσι Converse All Star Back Zip, FF Group 04 Παπούτσι Nike Air Max Lunar1 05 Σκουφάκι, Vans 06 Ανδρικό τζιν, WeSC

alkmini atelier Χρυσοστόμου Σμύρνης 6, 2314 017 964 www.alkmini.net Folli Follie Group Ηφαίστου 49, Κορωνή, 210 9119 00 Nike Hellas 210 9464 400 Vans store The Mall Athens, Ανδρέα Παπανδρέου 35, Μαρούσι, 210 6198 418 Vans shop in shop: Attica, CityLink, Πανεπιστημίου 9, Αθήνα Vans shop in shop: Attica, Mediterranean Cosmos, 11ο χλμ Ε.Ο. Θεσσαλονίκης - Μουδανιών, Θεσσαλονίκη Vans Κεντρική διάθεση VF Hellas 210 3449 300 WeSC Κούσκουρα 5, 2310 226 248

Converse All Star Fall-Winter 2014

Unleash your creative spirit!

Ανεβάστε κι άλλο την εμφάνισή σας και περπατήστε με ένα ιδιαίτερο στιλ που θα ξεχωρίσει αυτή τη σεζόν. Γιατί τώρα όλα τα αστέρια είναι στα πόδια σας. Η νέα συλλογή της Converse All Star για τη σεζόν Φθινόπωρο-Χειμώνας 2014 εκσυγχρονίζει το εμβληματικό μοντέλο του All Star και παρουσιάζει νέες παραλλαγές του, με ιδιαίτερη προσοχή στις λεπτομέρειες και σε ποικιλία σχεδίων που θα ολοκληρώσουν την γκαρνταρόμπα των sneakers' fans.

All Star Platforms: Ένα fashion trend για πρωινές αλλά και βραδινές εμφανίσεις. Οι πλατφόρμες που λανσαρίστηκαν την περασμένη σεζόν παρουσιάζονται επίσης σε πετροπλυμένο καμβά, αλλά και σε άσπρο και μαύρο δέρμα. Τα All Star Platforms με τις δύο μεταλλικές αποχρώσεις και αυτά από σουέτ σε τρεις χρωματισμούς, όχι μόνο «ανεβάζουν» το ύψος, αλλά και το στιλ της γυναίκας που θέλει να συνδυάσει κάθε είδους εμφάνιση με τα αγαπημένα της sneakers.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

All Star Back Zip-Trip Zip: Τα νέα μοντέλα της Converse All Star ενσωματώνουν λεπτομέρειες με φερμουάρ είτε στο πίσω μέρος, είτε στο πλάι, με αποτέλεσμα ένα street-wise attitude. Θα βρείτε και τα δύο μοντέλα σε πετροπλυμένο καμβά, καθώς και σε καμβά στα κλασικά χρώματα. Επίσης τα Back Zip παρουσιάζονται με κεντημένο απλικέ λογότυπο και σε δέρμα σουέτ με χάνδρες στο φερμουάρ που παραπέμπουν σε indian-boho στιλ, που είναι στη μόδα όσο ποτέ.

All Star Rubber: Τα νέα Converse Chuck Taylor All Star Rubber με το κομψό μονόχρωμο look προσφέρουν προστασία από το βροχερό καιρό, αλλά και από τη λάσπη που δημιουργείται στα φεστιβάλ μουσικής! Μια ιδιαίτερη σειρά που θα διατίθεται αποκλειστικά στα καταστήματα Collective και Attica από τέλη Οκτωβρίου. Make a splash, wear more rubber!

Insta#soul

Στον δρόμο κυκλοφορούν τα καλύτερα εντιόριαλ μόδας και το insta#soulgirl και μάχιμη instagramer **Τίτη Κατέρη** παρατηρεί και αποθεώνει ατομάρες και look που μεταμορφώνουν το πεζοδρόμιο σε πασαρέλα.

@savina_dos

Μια fashion blogger με ιδιαίτερη αίσθηση του στίλ και των τάσεων της μόδας. Καθημερινή παρουσίαση casual chic συνόλων και συνδυασμών. Ιδιαίτερη αγάπη στις αυστηρές ανδρόγυνες γραμμές με σέξι λεπτομέρειες και ανατρεπτικά αξεσουάρ, πάντα στις επιταγές της μόδας. **Insta-tip:** Θα ξετρελαθείς με την απλότητα των υφασμάτων και των σχεδίων, και τον απεργάδιαστο τρόπο συνδυασμού αυτών, που μας δίνει με ευκολία μια καθημερινή πρόταση στίλ στους δρόμους της πόλης.

@myksaclothes

Από το username καταλαβαίνεις ότι θα σου μιλήσω για ανατρεπτικά σχέδια ρούχων, χρώματα και αρώματα και παιχνιδίσματα στα σύνολα, στους συνδυασμούς και στα υφάσματα. Μια ελληνική ανερχόμενη σχεδιαστική ομάδα ρούχων που μόνο εγγυημένες πινελιές εναλλακτικού και ατόφιου στίλ μπορούν να προσδώσουν στην καθημερινότητά σου. **Insta-tip:** Faux γούνες με ποπ αισθητική και σχέδια ρούχων που θα μετατρέψουν το φθινόπωρό σου σε μια καθημερινή δήλωση μόδας και στίλ μέσα στη ρουτίνα της πόλης.

@nef_twinfashion

Η Νεφέλη Γεωργαλά είναι το ένα μισό από το δημιουργικό team που βρίσκεται πίσω από το Twin Fashion Blog. Με κοσμοπολίτικη αύρα σου προτείνει καθημερινά σύνολα και συνδυασμούς, και σε ταξιδεύει μέσα από τις φωτογραφίες της στον κόσμο της μόδας. **Insta-tip:** Clean cut και mix and match στίλ, με αγάπη στα πολυτελή υφάσματα και ανατρεπτικά σχέδια ρούχων που θα λατρέψεις.

@anna_cherrywave

Ένα κορίτσι της διπλανής πόρτας μεταμορφώνεται σε όμορφη fashionista με vintage πινελιές και casual εμφανίσεις. Μια ωδή στον ρομαντισμό και με σύνολα προσεγμένα στην κάθε λεπτομέρεια. **Insta-tip:** Ρομαντικές λεπτομέρειες σε ρούχα, αξεσουάρ και φόντο. Ένα ρομαντικό account που σε μυεί σε μια στιλάτη καθημερινότητα.

@shopranoblog

Με clean cut εμφανίσεις και ιδιαίτερη αδυναμία στα εκκεντρικά σχέδια ρούχων και αξεσουάρ, η ψυχή του Shoprano the Blog είναι εδώ για να σου παρουσιάσει το fashion style της και αγαπημένες της συνήθειες. Με φόντο τα όμορφα τοπία της πόλης, προτείνει τρόπους να είσαι πάντα ένα βήμα μπροστά στις τάσεις της μόδας από το πρωί μέχρι το βράδυ. **Insta-tip:** Ιδιαίτερα παπούτσια και τσάντες που κάθε γυναίκα θα ήθελε να έχει στην γκαρνταρόμπα της.

@nikoletachocofreta

Με ιδιαίτερη αγάπη στα έθνικ στοιχεία και στο mix and match, η Νικολέτα είναι η εναλλακτική fashion blogger που θα σου προτείνει καθημερινά σύνολα και συνδυασμούς που σίγουρα δεν είχες φανταστεί. Μια τολμηρή προσέγγιση της μόδας και των τάσεων της με gothic ή vintage αισθητική. **Insta-tip:** Θα λατρέψεις τις λεπτομέρειες των συνόλων της και θα ανακαλύψεις καινούργιους σχεδιαστές ρούχων και χειροποίητων αξεσουάρ.

@synthpete

Μια ιδιαίτερη ματιά στον κόσμο της μόδας, στις τάσεις της και όχι μόνο, αυτό το account είναι εδώ για να προτείνει σύνολα και ιδέες στο αντρικό κοινό. Μια τολμηρή και εναλλακτική προσέγγιση του καθημερινού στιλ με hipster και μονόχρωμες πινελιές. **Insta-tip:** Θα λατρέψεις τις προτάσεις στιλ σε ντουέτο (αν ακολουθήσεις αυτό το account, θα καταλάβεις τι εννοώ). Άποψη ταύτιση στιλ μεταξύ γυναίκας και άντρα.

ATHENS VOICE GUIDES

Τα 2 αγγλόφωνα
καινούργια site
της ATHENS VOICE

bestofathens.gr

bestofthessaloniki.gr

Οι πληροφορίες, οι σημαντικότερες ειδήσεις, οι οδηγοί Αθηνών/Θεσσαλονίκης, τα νησιά και η Χαλκιδική, τα κρήσιμα tips, τα κρυμμένα μυστικά, από την ομάδα της **ATHENS VOICE** και του **BMJ** που ξέρουν τις πόλεις τους.

> Best of

Μυστικές πληροφορίες για τη ζωή στην πόλη από αυτούς που τη ζουν

> **Οδηγοί/υπερθέσεις**, εστιατορίων, shopping, εκθέσεων και μουσείων, ξενοδοχείων, αλφαριθμητικά και ανά περιφέρεια

> **Οδηγοί για τα ελληνικά νησιά και τη Χαλκιδική**

> **Οι καλύτερες ειδήσεις** της ημέρας, ο καιρός

> **Καθημερινή ενημέρωση** με προτάσεις, επιλογές, πληροφορίες

> **Παρουσίαση της ζωής** στην πόλη με τη σφραγίδα της **ATHENS VOICE**

Οι οδηγοί που
στη θέλουν όσον
την Αθήνα και
τη Θεσσαλονίκη
και σε οδηγούν
στοιχίως στους
τουρίστες και
στους ξένους
που μένουν
στη χώρα μας.

Βρες μας στο Facebook

facebook.com/bestofathensbyathensvoice

facebook.com/bestofthessalonikibyathensvoice

και στο κινητό σου

**SELFIE
Talk**

4 Ψυχές / 4 Μανιφέστα

Kled Moné

Βρέχει low tempo!

Τον αγαπάμε! Κι αν μετά από αυτήν την πρώτη γνωριμία δεν τον ψάξεις για να τον ακούσεις κι εσύ, τότε η Θεσσαλονίκη δεν έχει καμία ελπίδα και τα καλύτερα παιδιά της θα χαράμιζονται στα υπόγεια παίζοντας το τραγούδι τους μόνο για τις ελίτ!

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: SYLIA K.

Στα οκτώ μου χρόνια άκουσα για πρώτη φορά τους Beatles, αυτή είναι η πρώτη μου ανάμνηση, η πρώτη μελωδία που θυμάμαι να εντυπώνεται μέσα μου, ήχος από βινύλιο - ήταν φανατικός συλλέκτης ο πατέρας μου. Το «Kled Moné» το διάλεξα για καλλιτεχνικό ψευδώνυμο έτσι χωρίς λόγο, ούτε τη Γαλλία και τον ζωγράφο Μονέ είχα στο μυαλό μου ούτε με τη συγκεκριμένη εθνική ηλεκτρονική σκηνή τραβάω κόλλημα. Μπα, στις πρώτες δουλειές του Apparat βρίσκονται οι ρίζες και οι επιρροές μου.

Είμαι Θεσσαλονικιός γέννημα θρέμμα, μένω στο Ωραιόκαστρο, παίζω πιάνο και κιθάρα, γράφω μουσική στο στούντιό μου, ηλεκτρονική αλλά και αταξινόμητη παράλληλα, αποφεύγω να της βάλω ταμπέλα ή να την εντάξω σε κάποιο ρεύμα. Περισσότερο και πέρα από το τέμπο, που, εντάξει, το λες και mid ή low, με αποχρώσεις downy, με ενδιαφέρει ο ήχος μου να κινείται σε ένα σύμπαν που ορίζουν λέξεις-πλανήτες, όπως «συναίσθημα», «μελαγχολία» και ένα τσικ «ενθουσιασμού»!

Ασχολούμαι με τη μουσική μου ευλαβικά και με συνέπεια, παρά το ότι είναι πλέον πολύ δύσκολο να βιοποριστώ από αυτήν. Πέρασαν οι παλιές καλές μέρες, που μπορούσες να ζήσεις και να δουλέψεις αξιοπρεπώς είτε κάνοντας κάποια dj sets σε επίλεκτα πάρτι είτε κάνοντας παραγωγές ή ρεμίξ σε άλλους. Ζορίζομαι οικονομικά, αλλά επιμένω, δεν μπορώ να με φανταστώ να κάνω κάτι άλλο. Και δεν θέλω να κάνω κάτι άλλο, ασχέτως αν καβάτζες και δίχτυ ασφαλείας δεν υπάρχει. Το 2012 κυκλοφόρησε το πρώτο μου άλμπουμ από τη Solid Fabric Recordings, λεγόταν «Feeling Good», δεν πήγε όπως περίμενα, τέσπα, μπορείτε να το κατεβάσετε δωρεάν παρεμπιπτόντως. Χτυπήστε το κουμπί «buy now» και βάλτε τον αριθμό ο εκεί που σας ζητάει ποσό, προσθέστε το μείλ σας, θα παραλάβετε το download link και... δικό σας! Τώρα, βέβαια, αν βάλετε και κάτι τις στον λογαριασμό μου, θα το εκτιμήσω αφάνταστα, το εννοώ. Με αγάπη και ειλικρίνεια. Ο καινούργιος μου digital δίσκος είναι το «Chapters Of Life» και κυκλοφορεί από τη Sound Of Everything. Πιθανόν να

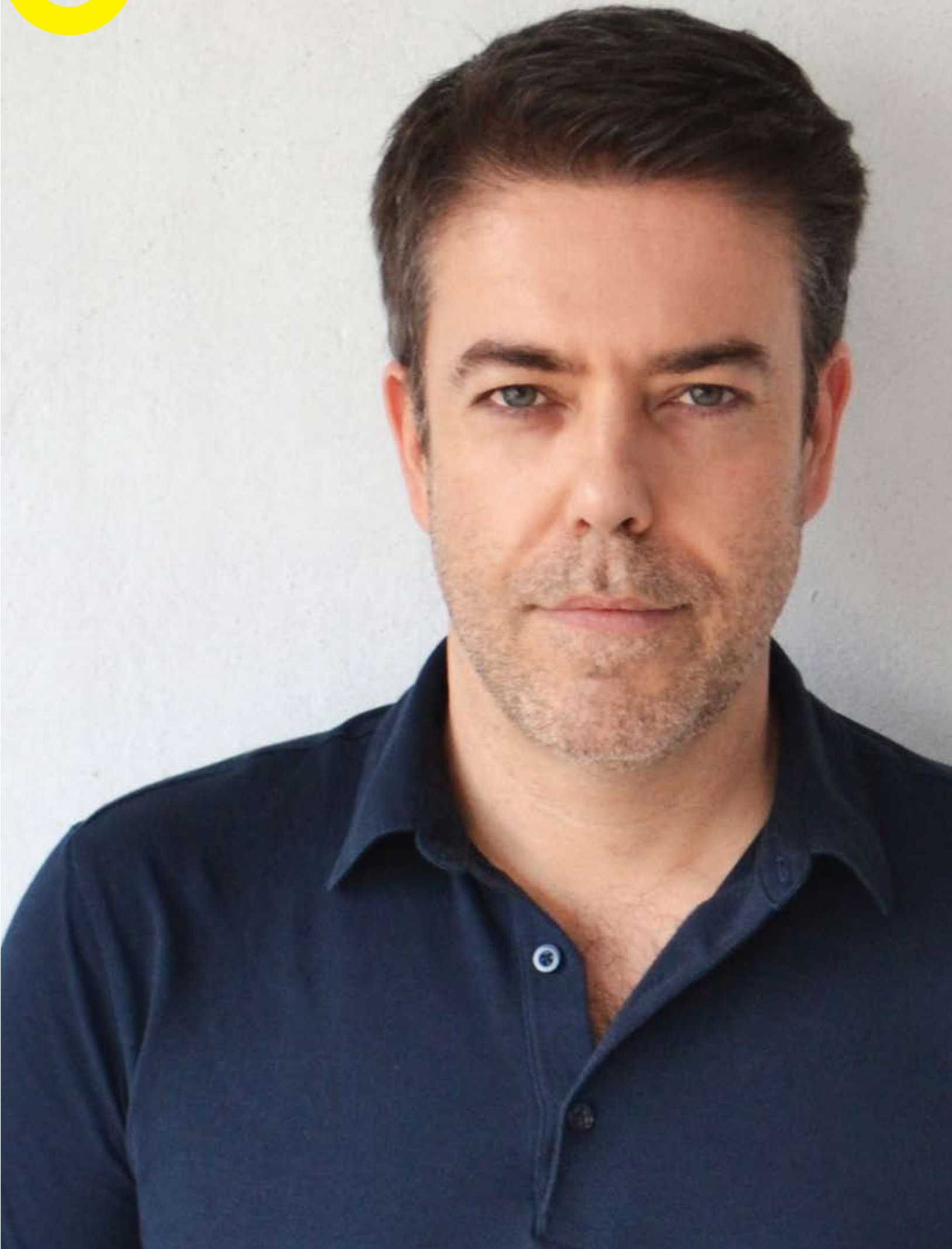
τον υποστηρίξω με κάποια live, εγώ με ένα Mac, φωνή και controller. Ονειρεύομαι, εννοείται, μια φουλ μπάντα, αλλά τέτοιοι καιροί, τέτοιες δυνατότητες υπάρχουν. Μου αρέσουν και τα covers, νομίζω πως αυτό ήταν και το «διαβατήριο» για να φτάσει η μουσική μου σε περισσότερα αφτιά μέσω κάποιων ραδιοφώνων, και ειλικρινά σας ευχαριστώ όλους εκεί στον Imagine 89,7 για τα καλά λόγια και τη στοργή! Το «Sweet Dreams» των Eurythmics και το «Blue Monday» των New Order ήθελα να είναι κάτι σαν φόρος τιμής στη δεκαετία του '80, τότε που με αναλογικά όργανα και τα synths τεχνολογικά πρωτόγονα και στα σπάργανα γράφτηκε συγκλονιστική ηλεκτρονική μουσική.

Από τη «σκηνή» αγαπώ και θαυμάζω τον Cayetano, όλα αυτά που έχει κάνει, το πόσο εξέλιξε τον ήχο του αλλά και τα πόσα μου έμαθε: ήταν, ξέρεις, καθηγητής μου στα ΙΕΚ Δέλτα το 1996, όπου σπούδασα μουσική τεχνολογία. Δεν ξέρω, βέβαια, αν με παρακολουθεί, αν με ανακάλυψε, δεν είμαι και αυτό που λένε και ο πιο κοινωνικός, δεν έχω δημόσιες σχέσεις, ούτε επιδιώκω τη με το έτσι και πρέπει δικτύωση και δημοσιότητα.

Και τον Stefan των Big Sleep, που τραγούδησε στη «Μελαγχολική Δευτέρα», κατά τύχη τον γνώρισα. Ήταν γνωστός της κοπέλας μου, ανταμώσαμε σε ένα τραπέζι, δεν μπορούσα να φανταστώ ότι ήταν οι Big Sleep, μετά ΟΚ, έπαθα ένα δέος, ειδικά όταν μου ζητούσε να τον κατευθύνω ως προς τον τρόπο της ερμηνείας. Σεμνός αυτός, σεμνός εγώ, αλλά νομίζω βρήκαμε τον τρόπο. Το πραγματικό μου όνομα; Παναγιώτης Φουρτζής, μην κοιτάς που μικροδείχνω, είμαι 27 χρόνων. Χάρηκα και για τη γνωριμία αλλά και για την πρώτη μου συνέντευξη σε έντυπο. Αγαπώ το περιοδικό σας, είναι ξεχωριστό, ας μείνουμε όλοι ξεχωριστοί σε έναν κόσμο όπου όλα ομογενοποιούνται και συγκλίνουν σε μια πληκτική ομοιομορφία. Λες να βρέξει;

facebook.com/kledmoneproductions

Γιάννης Καλαβριανός

Ερωτά μου αγιάτρευτε και καημέ μου μεγάλη,
ιστορία τους όμορφη, της ζωής τους φινάλε!

900 χρόνια πριν, ένας απαγορευμένος έρωτας
συγκλονίζει το Παρίσι. Και 900 χρόνια μετά, στην
Αθήνα, μαθαίνουμε πώς εξελίχθηκε. Διά στόματος του
σκηνοθέτη της παράστασης «Αβελάρδος και Ελοίζα».

Όταν ταξιδεύω, πάντα επισκέπτομαι τα κατά τόπους νεκροταφεία και τα φωτογραφίζω. Δεν θυμάμαι πότε ξεκίνησε αυτή η παραξενιά, ούτε και με ενδιαφέρει σε αυτή τη στιγμή της ζωής μου να ξαπλώσω σε ένα ντιβάνι και να αρχίσω τις αφηγήσεις για να δούμε τις πταίες. Απλώς συμβαίνει.

Και ενώ έχω πάει σε διάφορα μέρη με τεράστιο ή κανένα ενδιαφέρον –κάτι που αξιολογείς πάντα εκ των υστέρων, από το αποτύπωμα που αφήνει μέσα σου το κάθε ταξίδι– δεν είχα πάει ποτέ στο Παρίσι. Ο υποχρεωτικός προορισμός κάθε ερωτευμένου, διανοούμενου, λάτρη των μουσείων ή ακολούθου της μόδας, μου ήταν άγνωστη γη.

Πριν από 5 χρόνια, ένας παιδικός μου φίλος που ζει και διαπρέπει εκεί, χειουργώντας σε ένα από τα μεγαλύτερα νοσοκομεία, μου έριξε την ιδέα. Δηλαδή εσύ πότε θα έρθεις στο Παρίσι;

26 Οκτωβρίου του 2009 βρισκόμουν εκεί, έχοντας επιμελώς ξεσκο-νίσει τα γαλλικά του φροντιστηρίου, που αρκούν τελικά ίσα ίσα για να μη λιμοκτονήσεις. Το Παρίσι έχει μερικά από τα ωραιότερα νεκροταφεία της Ευρώπης. Της Μονμάρτης, του Montparnasse και το Père Lachaise. Αφού άφησα για το τέλος το μεγαλύτερο Père Lachaise, που θέλεις μία ολόκληρη μέρα για να το ανακαλύψεις, και αφού είδα τους τάφους του Όσκαρ Ουάιλντ, της Πιαφ, του Νιζίνσκι, του Τριφό, του Μπιζέ, του Μπαλζάκ, του Ντελακρουά, του Προυστ και του Τζιμ Μόρισον, είδα από μακριά έναν τάφο σαν μικρή γοτθική εκκλησία. Επάνω του ξάπλωναν τα αγάλματα ενός άντρα και μιας γυναίκας, με τα χέρια σαν να προσεύχονταν. Ακριβώς από κάτω τους ήταν γραμμένη η φράση: Les restes d' Heloise et d' Abelard sont reunis dans ce tombeau. Ό,τι απέμεινε δηλαδή από τον Αβελάρδο και την Ελοΐζα επανενώθηκε σε αυτόν τον τάφο. Μπροστά και γύρω από το μνημείο υπήρχαν λουλούδια, γράμματα και κάρτες... Γυρνώντας στη Θεσσαλονίκη, άρχισα να ψάχνω αυτούς τους άγνωστους Αβελάρδο και Ελοΐζα. Και συνάντησα την πιο συναρπαστική ιστορία αγάπης που είχα ακούσει ποτέ.

Πηγαίνουμε 900 χρόνια πίσω, στο Παρίσι του 12ου αιώνα, την εποχή που ανατέλλει το άστρο ενός από τους σημαντικότερους θεολόγους και φιλοσόφους του Μεσαίωνα, του σαραντάχρονου Πέτρου Αβελάρδου, με πλήθος μαθητών, τεράστια μόρφωση και δυνατότητες που τον καθιστούσαν ικανό διεκδικητή μέχρι και του ίδιου του παπικού θρόνου. Ο Εφημέριος του Παρισιού, Φιλμπέρ, του εμπιστεύεται για μαθήτριά του δεκαεξάχρονη ανιψιά του, Ελοΐζα, που παρά τη μικρή της ηλικία έχει ήδη μια εξαιρετικά ευρεία καλλιέργεια. Ο Αβελάρδος και η Ελοΐζα γρήγορα γίνονται εραστές. Το σκάνδαλο που ξεσπά είναι τεράστιο. Η Ελοΐζα μένει έγκυος και ο Αβελάρδος την πιέζει να παντρευτούν, πράγμα που η -ασυνήθιστα χειραφετημένη για τα δεδομένα της εποχής– Ελοΐζα αρνείται, για να μη σταθεί εμπόδιο στη θεολογική και εκκλησιαστική του εξέλιξη, μιας και η αγαμία ήταν προϋπόθεση. Τελικά ο γάμος θα γίνει σε πολύ στενό οικογενειακό κύκλο και με τον όρο να μη μαθευτεί. Ο Φιλμπέρ αμέσως αθετεί την υπόσχεσή του και το ζευγάρι φεύγει από το Παρίσι. Ο Φιλμπέρ θεωρώντας την προσβολή στο πρόσωπό του τεράστια διατάζει την τιμωρία του Αβελάρδου. Πληρωμένοι δολοφόνοι εισβάλλουν στο σπίτι του και τον ευνουχίζουν. Ο Αβελάρδος όμως επιζεί. Καταφεύγει στο μοναστήρι του Σεν Ντενί και παραγγέλνει στην Ελοΐζα να γίνει και εκείνη μοναχή. Το ζευγάρι ζει σε χωριστά μοναστήρια, ανταλλάσσει επιστολές και στα επόμενα 20 χρόνια και μέχρι τον θάνατο του Αβελάρδου συναντιούνται για μία και μοναδική φορά. Η Ελοΐζα ζητά, όταν πεθάνει και η ίδια, να τους θάψουν μαζί, επιθυμία που δεν εισακούγεται παρά επτακόσια χρόνια μετά, όταν μεταφέρονται τα οστά τους στο Κοιμητήριο του Père Lachaise, που πλέον έχει γίνει τόπος προσκυνήματος για τους απανταχού ερωτευμένους.

Από το Παρίσι στον Νέο Κόσμο

Και κάπως έτσι έρχονται οι ιδέες για τις παραστάσεις. Για τις «Παραλογές» ήρθε μετά από την επίσκεψη σε μια φυλακή και για το «Γιοι και κόρες» το βράδυ του θανάτου του παππού μου. Άρχισα να διαβάζω όπως είχα διαβάσει μόνο για τις Πανελλήνιες και σε δύο χρόνια είχα έτοιμο το κείμενο και την πρόταση παράστασης. Για να τιμηθεί η παράδοση των αργών αντανakλαστικών και της δυσπιστίας που χαρακτηρίζει το ελληνικό θέατρο, οι αρνήσεις ήρθαν καταιγιστικά. Για να βρεθεί και πάλι ο Γιώργος Λούκος και να δεχτεί να τη συμπεριλάβει στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών. Το κείμενο είχε γραφτεί για 3 ηθοποιούς και 13μελή Χορό. Ήταν μια ριψοκίνδυνη απόπειρα να γίνει μια παράσταση μεγάλης κλίμακας στην όψη, αλλά πολύ κοντινής στην ακοή, στη μεγαλύτερη σκηνή του φεστιβάλ, με μόνο 3 ηθοποιούς, που δεν θα φρόντιζαν να γεμίσουν την 30 επί 30 μέτρων σκηνή αλλά, λειτουργώντας εντελώς αντίθετα, να αναδείξουν τη μοναξιά του ερωτευμένου σε έναν αχανή κόσμο. Μια προσπάθεια μιας «ήσυχης σύγχρονης τραγωδίας». Τα εισιτήρια των δύο παραστάσεων εξαντλήθηκαν αμέσως μόλις ξεκίνησε η προπώληση, εγκαινιάσαμε το φετινό φεστιβάλ, πολλά πράγματα οργανώθηκαν την τελευταία στιγμή, άλλα επέμεναν να μας παιδεύουν, μεγάλη συγκίνηση, πολλά γέλια, πολλά κλάματα, άπειρα νεύρα, συνεχείς εναλλαγές της διάθεσης και στο τέλος το αίσθημα πως δεν μπορείς να τον καταλάβεις τον έρωτα. Πόσω μάλλον να τον αναπαραστήσεις χωρίς να τον μικρύνεις ή να γελοιοποιηθείς, τάχα μεγαλώνοντάς τον. Το καλοκαίρι πέρασε πολύ γρήγορα, το κείμενο ξαναγράφηκε 9 φορές και οι 3 ηθοποιοί απέμειναν μόνοι τους, χωρίς τον Χορό, να προσπαθήσουν, από τις 8 Οκτωβρίου στο Θέατρο του Νέου Κόσμου, να τραγουδήσουν έναν έρωτα που ενέπνευσε από τη Μάρθα Γκράχαμ και τον Μαρκ Τουέιν μέχρι τον Χένρι Μίλερ στον «Τροπικό του Καρκίνου» αλλά και τον Ντάριο Φο.

Γνωρίζετε πως η ταινία «Η αιώνια λιακάδα ενός καθαρού μυαλού» πήρε τον τίτλο της από το ποίημα «Eloisa to Abelard» του Alexander Pope; Ή ότι ο Τζον Κιούζακ παίζει με μαριονέτες την ιστορία του ζευγαριού στην ταινία «Στο μυαλό του Τζον Μάλκοβιτς»; «Μυστήριο πράγμα ο έρωτας. Γιατί οι άνθρωποι γίνονται ζώα, όταν ερωτεύονται. Και θηρία, όταν ερωτεύονται οι άλλοι».

Αβελάρδος και Ελοΐζα

Κείμενο-Σκηνοθεσία: Γιάννης Καλαβριανός

Σκηνικά: Εύα Μανιδάκη

Κοστούμια: Ιωάννα Τσάμη

Φωτισμοί: Σάκης Μπιρμπίλης

Μουσική: Άγγελος Τριανταφύλλου

Κίνηση: Χρήστος Παπαδόπουλος

Βοηθός σκηνοθέτη: Μαριέττα Σπηλιοπούλου

Παίζουν: Γιώργος Γλάστρας, Ελένη Κοκκίδου,

Χριστίνα Μαξούρη

Φεστιβάλ Αθηνών-Εταιρεία Θεάτρου Sforakis

Με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου, στο πλαίσιο του προγράμματος Ελλάς Γαλλία Συμμαχία 2014.

Η δεύτερη εκδοχή της παράστασης Αβελάρδος και Ελοΐζα θα παρουσιάζεται στο Θέατρο του Νέου Κόσμου, από την Τετάρτη 8 Οκτωβρίου και κάθε Τετάρτη με Κυριακή.

Διογέννης Δασκάλου

Μαύρη είν' η Τρύπα στα βουνά

Are you sure; No, I am τζιχάντ! Πνευστά, γκάζια, πρόζα που σκοτώνει, κέφι μέχρι πρωίας, χοροί, δαιμονικές ατάκες, αγγελικές μελωδίες είτε Νέας Ορλεάνης είτε καμπαρέ Βαρδάρης. Οι Monie & Monie Conniente επιστρέφουν στη «Μαύρη Τρύπα» και μέσα στον χειμώνα θα την κάνουν θερινή.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ

Όσο μεγαλώνουμε και χάνουμε φίλους, τόσο ξαναμαζευόμαστε αυτοί που μείναμε και κάνουμε γιορτές, πάρτι, παραστάσεις. Να, λοιπόν, μια τέτοια γιορτή θα στησουμε στη «Μαύρη Τρύπα» για δύο βράδια με παλιούς και καινούργιους Monie & Monie Conniente.

Για μια ακόμη φορά ξεκινάμε για κάτι που δεν ξέρουμε πώς θα είναι τελικά ούτε και πού θα μας πάει ούτε και για πόσο! Πείτε μας, δείξτε μας και μεις οι ιχνηλάτες θα ακολουθήσουμε τις επιθυμίες σας. Μαζευόμαστε Έλληνες, φυλές από ένα έθνος που όσο σκορπεί τόσο και πιο πολλές φυλές γεννάει. Ελληναράδες, χιπστεράδες, αϊφονεξίδες στραβωμένοι και γκάγκαρροι, που άλλος για Gaga τράβηξε πήγε και άλλος για το Gagarin. Ναζιστόκαυλοι και μπαλατζήδες, φυλές των φιλιών που κάνουν φίλους στην Αμφίπολη ή αμφίσημους συμβατικούς και γλέντια, φαγιά, κρασιά και βόλτες, ξιφομαχίες του «πες, πες» και «όχι, μην το πεις», άσε να το καταλάβουν πριν σε καταβάλουν.

Ο Βαγγέλης Μολυβιάτης που ματιάζει τις εικόνες, ο Γιώργος Μπάκας φύλαρχος όλων των φυλών, των πιο γλυκών κωλοελλήνων στο ξέφωτο των Monie & Monie Conniente και ένας Τσιτσόπουλος θεός, ένας σωστός, ζεστός, γλυκός και αννίζων αδερφός μου, μας! Αλλά κι ο Φώτης στο τρομπόνι ο παιχταράς, το αίμα μου ο Σωτήρης στο tenor sax και στα τρελά χορευτικά, ο Κώστας στην British piccolo τρομπέτα και ο Λεωνίδας με 300 νότες τη φορά που την τρομπέτα του κάνει να φυσά. Θα ακούσεις και τη Βίκυ τη θεά, φωνή απόκοσμη με ρίζες μέσα στη γη, και ένας βράχος Παντελής στα σέτ μας τα ηχητικά, συνθέτει κόσμους με τον Παύλο, πειράζουμε όλοι μαζί πολιτική και ΠΑΟΚ - Άρη - Ηρακλή, όλα χώρια, όλα μαζί, με «Happy Day» του Βούλγαρη και σφριγηλούς νεοναζί, σφυροδρέπανα, αναρχία, ευρώ-πουλα, γριάς μαλλί.

Σε προκαλώ, εαυτέ μου Έλληνα, τεμπέλη, δουλενταρά και μερακλή, έλα και ρώτα τον καθρέφτη σου, αν τολμάς. Ποια είναι η πιο ωραία; Σαν τη Χαλκιδική δεν έχει. Are you sure; No, I am τζιχάντ. Κάνε μου «like», κάνε μου «add». Πνευστά με γέλια, μέλια και πρόζα, μανόν που τη ζητάς εδώ σαν όζα, ούζα, σουβλάκια, ξένα τραγούδια και ελληνι-

κά. Και φυσικά... «το νέο i phone 6 στην τσέπη σου στραβώνει, μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι». Special gift μεταλλαγμένο έντεχνο από πυγμαίο Λούντβιχ Βαν Ανώγειν. Το βλέμμα έχει δύο «μμ». Γιατί πολύ απλά κάποιες φορές πρέπει να περνάμε και καλά.

Διογέννης Δασκάλου, Monie & Monie Conniente, αυστηρά και μόνο γι' αυτούς που δεν βαρέθηκαν να ζουν ψάχνοντας ακόμη το κάτι παραπάνω 2 νύχτες μόνο! Για όσους δεν κρατιούνται και έχουν τον ακράτητο, οι κρατήσεις άρχισαν, η κυνηγητική περίοδος άνοιξε. Πλήρης εχεμύθεια, μητρική μας γλώσσα η σιωπή, δεν θα το πούμε σε κανέναν στο Μέγαρο ότι πρώτα ήρθατε σε μας.

Όλες οι φυλές θα είμαστε εκεί. Το πρώτο fest reunion Ελλήνων Θεών. Εύχομαι φτηνά αεροπορικά εισιτήρια, μέτρια ξενοδοχεία με καθαρά σεντόνια, τριαντάφυλλα, ποιητικά αίτια, καύλες, dark σοκολάτες, φωτεινά μάτια και όνειρα γεμάτα μαρμελάδα, σινεμά, παλιά ασανσέρ, άπειρους φίλους και άγρια γέλια. Και όσο πάει... Για πάντα.

Monie & Monie Conniente

Σωτήρης Δασκάλου: τενόρο σαξόφωνο
Λεωνίδας Βλάχος, Κώστας Δαμιανίδης: τρομπέτες
Φώτης Μίγγας: τρομπόνι
Βίκυ Βογιατζόγλου: φωνή
Παντελής Αμπατζής: ηχητικά
Παύλος Αζναουρίδης: ενορχήστρωση, ηχοληψία
Γιώργος Μπάκας: εικόνες
Αντώνης Βλαβογελάκης: sweet dreaming
Βαγγέλης Μολυβιάτης: video
Σε ρόλο έκπληξη ο Στέφανος Τσιτσόπουλος
Κείμενα: Διογέννης Δασκάλου, Βάγια Ματζάρογλου

Γιάννης Ζαχόπουλος

Mister TISFF

116 έργα, κοινώς η χαρά του σινεφίλ. Αυτή είναι η φετινή σοδειά ενός κινηματογραφικού φεστιβάλ που κρατά ψηλά τη σημαία της ανεξαρτησίας. Και σε λίγες μέρες επιβάλλεται για τη Θεσσαλονίκη να τον τιμήσει και να του πει «πάντα τέτοια, κύριε Γιάννη μας».

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΣΤΕΛΙΔΗΣ

Δεκαετίες πριν... Θέλω τη ζωή μου να είναι διακοπές. Δουλεύοντας σε ό,τι αγαπάω. Και γύρισα στο Σαλόνικα Σίτυ. Τι «Σίτυ» δηλαδή; Ένα «city» είναι οι πολίτες του. Ποιοι πολίτες; Πολίτης σημαίνει σεβασμός για τον εαυτό σου και για όλους τους άλλους... Αλλά με τραβάν σαν μαγνήτης οι δυσκολίες και τα εμπόδια.

Βάζω στο συρτάρι πτυχία, τίτλους θέσεων και μεγάλους μισθούς. Προσπαθώ να ξεχάσω την αξιοκρατία της Αμερικής του '60-'70 και την καλοσύνη και σοφία των Γιορούμπα της Αφρικής. Προσπαθώ. Δύσκολο... Πρέπει να συνεχίσω να κάνω πράγματα που αγαπώ. Τυχερός που πάντα έκανα πράγματα που αγαπούσα, έρευνα στο Σικάγο, τεχνικό μάνατζμεντ εδώ και στην Αφρική, όλη η ζωή σαν διακοπές όταν κάνεις αυτό που αγαπάς. Αλλά και 3 παιδιά, η εικόνα που γυρίζω τον Τρίτο Κόσμο κάνοντας ντοκιμαντέρ και φωτογραφία, Σαλόνικα Σίτυ, και πια καιρός για το καρμικό μου σινεμά, από τότε που η μάνα μου μου έδωσε τρεις δραχμές να πάω κρυφά σινεμά πριν ξυπνήσει ο πατέρας, «Ηλύσια», Μαρία Μοντέζ και Τζον Χολ. Και μετά από λίγα χρόνια, διάλεγα σινεμά για την κινηματογραφική λέσχη του Grinnell και του Columbia. Θυμάμαι, πρώτη επιλογή, Λαμπέτη και Χορν, «Κυριακάτικο Ξύπνημα».

Έτσι το '84 ξεκινάω το AZA, κασέτα, το σινεμά που θέλεις, σπίτι σου, το βράδυ που το θέλεις, το μεγάλο Θαύμα! Και να σκεφτείς ότι στα μέσα του '60 δούλευα μέχρι τα μεσάνυχτα στο Κέντρο Ερευνών του Πολυτεχνείου ΙΙΤ στο Σικάγο στην ζμελή ομάδα για το juke box με εικόνα, με χρηματοδότηση της Μαφίας! Κάτι χρόνια αργότερα το 'πιασε η Sony. Καρμικό; Έτσι φαίνεται.

AZA λοιπόν, αλλά όχι ένα ακόμη βιντεοκλάμπ, ταινιοθήκη, αφού το Σαλόνικα Σίτυ δεν είχε, ούτε έχει, μια δημοτική ταινιοθήκη. Θα σας τη δώσω εγώ: 11.500 τίτλοι με όποιο αξιόλογο και διαχρονικό έργο γυρίστηκε στον κόσμο. Όχι μόνο μας κάνει καλύτερους ανθρώπους, αλλά με το σινεμά είναι σαν να ζεις 2, ίσως και 3 ζωές! Σε 3 γραπτές προτάσεις να χαρίσω τα έργα του AZA για να γίνει μια δημοτική ταινιοθήκη, ούτε μία απάντηση. Σαλόνικα Σίτυ!

Και το 2006, με αρπαχτές κουβέντες από λίγα παιδιά που έμαθαν σινεμά μέσα στο AZA και με την έντονη παρότρυνση της συντρόφου μου, Σέρβα και καταξιωμένη στα εικαστικά, κάνω μια συζήτηση με τα πέντε πιο γνωστά ονόματα της πόλης στα κινηματογραφικά για τη δημιουργία ενός διεθνούς φεστιβάλ μικρού μήκους. Δεν μπορώ να πω, τα άκουσα όλα! Η λέξη «μικρού» νομίζω τα χαλάει όλα. Σαν κάτι παρακατιανό, σαν ποδοσφαιρική ομάδα Γ' κατηγορίας. Ευτυχώς ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ Βερολίνου και πολλοί άλλοι, και εγώ, τα θεωρώ εξίσου σημαντικά με τα μεγάλα. Εξάλλου η ζωή είναι πολύ μικρή για δίωρες ταινίες!

Συνηθισμένο κλισέ, αλλά αληθινό: το καλό σινεμά δεν κρίνεται από το πόσο διαρκεί η ταινία. Όταν η κινηματογράφηση, η φαντασία, οι ερμηνείες, οι απροσδόκητες ανατροπές και το τελικό μήνυμα-γροθιά στο στομάχι κάνουν «αξέχαστο» σινεμά στα εξαιρετικά μικρά! Και φυσικά φτάνουν και κάτι απερίγραπτα κακές βιντεοσκοπήσεις που μόνο σινεμά δεν μπορείς να τις πεις! Ευτυχώς κάθε χρόνο και λιγότερες, ξέροντας πόσο απαιτητικοί είμαστε στο TiSFF... «Please do NOT make me a crap-filter, send good cinema» είχα γράψει σε ανακοίνωση!

Ξεκινάει το TiSFF το 2007, και κάθε χρόνο με χιλιάδες ώρες δουλειά σαν ευχάριστες διακοπές, και κάθε χρόνο είμαστε περήφανοι για την επιλογή ταινιών που δείχνουμε. Έχω και έναν ενθουσιασμένο Γιάννη Οικονομίδη και έναν Βαγγέλη Μουρίκη να έρχονται κάθε χρόνο. Ένεση για μας τα σχόλιά τους για το σινεμά του TiSFF.

Και έρχεται ένα βράδυ πέρσι τον Νοέμβρη ένα συγχαρητήριο μήνυμα από αγαπημένο φίλο σινεφίλ από Αθήνα. «Γιατί συγχαρητήρια;» ρωτάω. Γερμανική έρευνα σε 2.500 φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο, με βάση μόνο την επιλογή ταινιών και το πρόγραμμα, κατέληξε στα 45 πιο σημαντικά του πλανήτη. Και μέσα στα 45 (28 τα ευρωπαϊκά) είναι και το TiSFF! Δηλαδή μαζί με Βερολίνο, Κάννες και τα άλλα μεγαθήρια; Ναι!

Για να είμαι ειλικρινής, δεν παραξενεύτηκα, όσο και αν χάρηκα. Παρακολουθώ τα μεγάλα φημισμένα φεστιβάλ στην Ευρώπη και ήξερα ότι το πρόγραμμά μας είναι εξίσου καλό, σημαντικό, όπως θες πες το. Αλλά ήταν το κερασάκι στην τούρτα. Εκείνο που θα ήθελα να καταλάβει το Σαλόνικα Σίτυ και οι ντεμέκ σινεφίλ του είναι όχι μόνο την κινηματογραφική αξία των ταινιών αλλά και το μακροπρόθεσμο πολιτιστικό και τουριστικό όφελος για όλη την πόλη. Με μια χορηγία λιγότερη από το 1% του Φεστιβάλ Δράμας και το 1.25% των Δημητρίων δεν γίνεται!

Δεν φτάνει μόνο ένα πολύ καλό και κινηματογραφικά αξέχαστο πρόγραμμα. Θέλουμε τουλάχιστον δύο κριτικούς από Αθήνα, 5-6 σκηνοθέτες με τα έργα τους, 3-4 Ευρωπαίους αναγνωρισμένα ονόματα να παρουσιάσουν τις ταινίες τους, να κάνουν masterclass σε σκηνοθεσία, υποκριτική, σενάριο, ήχο, τίτλους. Ευτυχώς η Ευρώπη ξέρει μόνο το πρόγραμμά μας και μας θεωρεί από τα καλύτερα της Ευρώπης. Εμείς όμως ξέρουμε καλύτερα. Σαλόνικα Σίτυ είναι εδώ, ούτε καν Βαλκάνια.

Στο φετινό πρόγραμμα, 25 με 29 Οκτώβρη, έχουμε 116 έργα διαλεγμένα από τα 945 που μας έστειλαν. Δεν με νοιάζουν οι αριθμοί, πόσες χώρες, πόσα έργα και λοιπά. Μόνο το πόσο όμορφο, σημαντικό, αξέχαστο σινεμά είναι το καθένα που θα διαλέξουμε.

Όλη η αγωνία για το αν θα είναι το φετινό πρόγραμμα στο ίδιο επίπεδο των τελευταί-

ων χρόνων εξαφανίστηκε. Ίσως βοήθησε η πολύ καλή φήμη που έχουμε στην Ευρώπη, αλλά νομίζω ειλικρινά ότι θα έχουμε το καλύτερο σινεμά που έχει δει η πόλη όλο το 2014! Δεν θέλω να πω τίποτα άλλο, οι σινεφίλ και οι γράφοντες για σινεμά ας κρίνουν αν υπερβάλλω ή όχι μετά το τέλος του φεστιβάλ.

33 ώρες, 3ωρα αφιερώματα σε Γερμανία, Γαλλία και σε Πολωνία, Βάσκους, Ρουμανία, βραβευμένα με Όσκαρ, Σεζάρ, Κάννες, Βερολίνο και 6-7 βραβευμένοι σκηνοθέτες και απλοί σινεφίλ που έρχονται με δικά τους έξοδα για να δουν τα έργα που διαλέξαμε. Ένα κλικ στο www.tisff.eu για μια γεύση από μερικά τρέιλερ! Ας πω ότι λυπάμαι τον σινεφίλ που θα χάσει τόσο όμορφο, αλλιώτικο και αξέχαστο σινεμά! Λυπάμαι και γιατί το Σαλόνικα Σίτυ δεν κάνει το φεστιβάλ μια γιορτή για όλη την πόλη, ανεβάζοντας την πολιτιστική εικόνα του για όλους τους πολίτες του και για όλη την Ευρώπη.

TiSFF

Από τις 25 έως τις 29 Οκτωβρίου, στο σινεμά «Αλέξανδρος», με επίσημους καλεσμένους τους Anders Walter (νικητής των φετινών Όσκαρ. Θα προβληθεί το βραβευμένο έργο του «Helium» και το περσινό του «9 Meter», στην πεντάδα των υποψηφίων για Όσκαρ το 2013) και τον σκηνοθέτη και παραγωγό Alexandre Gavras (θα προβληθεί το έργο του «Avant Que De Tou Perdre», στην πεντάδα των υποψηφίων για Όσκαρ 2014 μαζί με τον Xavier Legrand, σκηνοθέτη του έργου).

EMMA STONE

Dream, baby, dream!

Ο Νοέμβριος είναι ο μήνας της. Στις 6 του μήνα θα σβήσει 26 κεράκια στην τούρτα γενεθλίων. Στις 14 θα ανέβει στη σκηνή του Μπρόντγουεϊ στο «Καμπαρέ» του Σαμ Μέντες. Τι μπορεί να ευχηθεί κανείς στην Έμα Στόουν, που όσο ο χρόνος περνάει βλέπει τα όνειρά της να εκπληρώνονται;

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Σκηνοθέτες όπως ο Γούντι Άλεν και ο Αλεχάντρο Γκονσάλες Ινιάρτου κατάλαβαν πως μπορεί να ερμηνεύσει κάτι περισσότερο από ενζενί ρόλους και της εμπιστεύτηκαν πρωταγωνιστικούς ρόλους στα φιλμ «Magic in the Moonlight» και «Birdman», αντίστοιχα. Αυτή φρόντισε να τους δικαιώσει με την ερμηνεία της. Η λίστα του «Forbes» συμπεραίνει πως για κάθε δολάριο που επενδύουν πάνω της τα στούντιο παραγωγής, αυτή φροντίζει να φέρνει πίσω ογδόντα. Η συμμετοχή της ως Γκουέν Στέισι στην τριλογία του «The Amazing Spider-Man» το επιβεβαιώνει. Τα 16 εκατομμύρια δολάρια που φημολογείται πως έβγαλε το 2013 δεν αφήνουν περιθώρια για αμφισβητήσεις. Η δεκαετία της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης δυσκολεύεται με τα «απόλυτα θηλυκά» ή τις «μοιραίες γυναίκες» και προτιμά «τα κορίτσια της διπλανής πόρτας». Κοστίζει λιγότερο να θεωρείς πλεονέκτημα τις ατέλειές σου από το να ρεστάρεις τα χρήματά σου στις πλαστικές.

Το ψεύδισμά της οφείλεται στους παρατεταμένους κολικούς που είχε ως μωρό. Αμερικανοσουηδέζα τρίτης γενιάς, κόρη εργολάβου και νοικοκυράς, αποφασισμένη από μικρή να πρωταγωνιστήσει στον χώρο του θεάματος. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Σκότσντεϊλ της Αριζόνα. Πιτσιρίκα, γυρνούσε στο Φοίνιξ παίζοντας σε παραστάσεις θεατρικών ομάδων. Στα 15 της, φώναξε τη μαμά και τον μπαμπά στο καθιστικό, τους έδειξε μια powerpoint παρουσίαση με σάουντρακ το «Hollywood» της Madonna και τους ζήτησε να μετακομίσει στο Λος Άντζελες για να γίνει ηθοποιός. Αν αυτός ήταν ο πρώτος της μεγάλος ρόλος, να ξέρετε ότι τα κατάφερε.

Φτάνοντας με τη μητέρα της στην Πόλη των Αγγέλων, θα παρατήσει το σχολείο λαμβάνοντας κατ'οίκον εκπαίδευση και θα ξεκινήσει να παίρνει σβάρνα τις οντισιόν. Στα 17 έρχεται η πρώτη

της τηλεταινία, το «The new Partridge Family». Θα συνεχίσει στις τηλεοπτικές σειρές «Heroes» και «Drive». Στα 19 θα δει το όνομά της για πρώτη φορά να τρέχει στους τίτλους τέλους μιας ταινίας, παίζοντας την όμορφη Τζουλς στη νεανική κωμωδία, ορόσημο του είδους, «Superbad». Έμα Στόουν, αυτό που διάλεξε, όταν έκανε την εγγραφή της στο Σωματείο Ηθοποιών, καθώς το βαφτιστικό της, Έμιλι, ήταν ήδη καπαρωμένο στους καταλόγους. Εκτός από το όνομά της, θυσίωσε και το φυσικό ξανθό χρώμα των μαλλιών της βάφοντάς τα σκούρα.

Ένα αστέρι γεννιέται

Με το «Superbad» να αγγίζει τα 170 εκατομμύρια δολάρια στο box office, έχοντας προϋπολογισμό μόλις 20, η Έμα Στόουν θα ξεχωρίσει μαζί με τους υπόλοιπους συντελεστές της ταινίας, όπως ο ηθοποιός Τζόνι Χιλ και ο σεναριογράφος Σεθ Ρόγκεν, στις χολιγουντιανές λίστες. Οι κομεντί «The Rocker» και «The House Bunny» θα είναι τα επόμενα βήματά της, το «Ghosts of Girlfriend's Past» με τον Μάθιου Μακόναχι μια ακόμα εμπορική επιτυχία, το «Zombieland» με τον Γούντι Χάρελσον ένας βατήρας εκτόξευσης στα teen choice βραβεία. Αυτά που θα σαρώσει όταν πρωταγωνιστήσει το 2010 στο «Easy A», φροντίζοντας να κερδίσει και μια υποψηφιότητα καλύτερης ηθοποιού σε κωμωδία στις Χρυσές Σφαίρες. Τι θυμάται από εκείνη την περίοδο; Μιλώντας σε εκδήλωση της Revlon, αποκάλυψε πως το έντονο στρες είχε οδηγήσει σε έξαρση την ορμονική της ακμή, την οποία οι συντελεστές του «Easy A» αντιμετώπισαν με τα πιο εντυπωσιακά εργαλεία του Photoshop. «Τους είμαι ευγνώμων για αυτό», έχει παραδεχτεί, χαρακτηρίζοντας την ταλαιπωρία της με τα σπυράκια «εξουθενωτική και ταπεινωτική». Με σήμα-κατατεθέν τις σαγηνευτικές φακίδες της, η Έμα Στόουν φέρνει τους

άνδρες σε δύσκολη θέση και σκαλώνει τους δημοσιογράφους μόδας με τις εμφανίσεις της στα κόκκινα χαλιά ή τις καθημερινές της βόλτες. Από τους τυχερούς της υπόθεσης είναι ο Άντριου Γκάρφιλντ, με τον οποίο γνωρίστηκαν στα γυρίσματα του «The Amazing Spider-Man». Όταν σε μια κοινή τους έξοδο αντιλήφθηκαν την παρουσία των παπαράτσι, βγήκαν αμέριμνοι από το καφέ «Cluny» κρύβοντας τα πρόσωπά τους με μια κόλα A4 στην οποία είχαν γράψει σελίδες ανθρωπιστικών οργανώσεων που αξίζει να στηρίξει κανείς. Ζώντας τα τελευταία τέσσερα χρόνια στο Γκρίνουιτς Βίλατζ της Νέας Υόρκης, η Έμα Στόουν φροντίζει να διαχειρίζεται το ωστικό κύμα της δημοσιότητας που την έχει χτυπήσει με το ίδιο τακτ με το οποίο συνοδεύει τους ρόλους της. Άνετη. Στο στρίμωγμα των δημοσιογράφων για τις κομεντί που έχει παίξει, ανταπαντά πως αγαπά κλασικές ταινίες όπως τα «Manhattan», «Network» και «City lights». Για να «γιορτάσει» τη νίκη της μητέρας της ενάντια στον καρκίνο, στέλνει γράμμα στον Πολ ΜακΚάρτνεϊ ζητώντας του να ζωγραφίσει δύο πουλιά, μιας και το «Blackbird» των Beatles ήταν το αγαπημένο της τραγούδι. Όταν εκείνος ανταποκρίνεται στην επιστολή της, η μαμά τα χτυπά τατουάζ.

Στα μεταφυσικά ερωτήματα για τη διαίτα της απαντά: «Είμαι άνθρωπος, ζεις μόνο μία φορά και η ζωή είναι υπέροχη. Φάε επομένως το αναθεματισμένο το cupcake χωρίς καμία ενοχή». Τι ρόλο βαράει στη ζωή της; Όταν ρωτήθηκε, θυμήθηκε ένα ταξίδι της και διηγήθηκε την εμπειρία της. «Πήγα στις κατακόμβες και υπήρχαν τόσο πολλοί άνθρωποι στοιβαγμένοι ο ένας πάνω στον άλλον. Είμαστε όλοι κόκαλα. Αποτελούμαστε όλοι από το ίδιο πράγμα. Είναι σημαντικό να ξέρεις τι σου γίνεται. Ότι είμαστε όλοι άνθρωποι που τελικά θα καταλήξουμε να είμαστε μόνο κόκαλα κάποια στιγμή».

η πρώτη του ευχαρίστηση!

26. ΕΞ. ΚΑΡΤΟΤΗΛΕΦΩΝΟ ΣΕ ΛΕΩΦΟΡΟ - ΗΜ.

Η MARIA παρκάρει το SUV δίπλα σ' ένα καρτοτηλέφωνο. Ο ήλιος έχει ανέβει και η κίνηση στη λεωφόρο έχει πυκνώσει.

Η MARIA στο καρτοτηλέφωνο. Καλεί έναν αριθμό.

MARIA

Ναι; Μπαμπά; (...) Μπαμπά, η Μαρία είμαι.
(...) Ήρθαν και με βρήκαν. Με
ειδοποίησαν. (...) Μου είπαν θα φυσάει
σήμερα. (...) Θα σου τηλεφωνήσω. Θα σε πάρω να σε
ξυπνήσω εντάξει; (...)

switch part

ke m...!!!

και ο θείος είναι
ρεζίτα

Η MARIA κλείνει το τηλέφωνο, επιστρέφει στο αυτοκίνητό της, το βάζει μπρος και φεύγει.

μπορεί να είναι κενό και να είναι.

A Blast

ΚΟΛΑΣΗ ΕΙΝΑΙ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Η νέα ταινία του Σύλλα Τζουμέρκα ανατέμνει την κρίση και πυροβολεί για άλλη μια φορά κατά ριπάς εναντίον όλων όσα μας έφεραν εδώ.

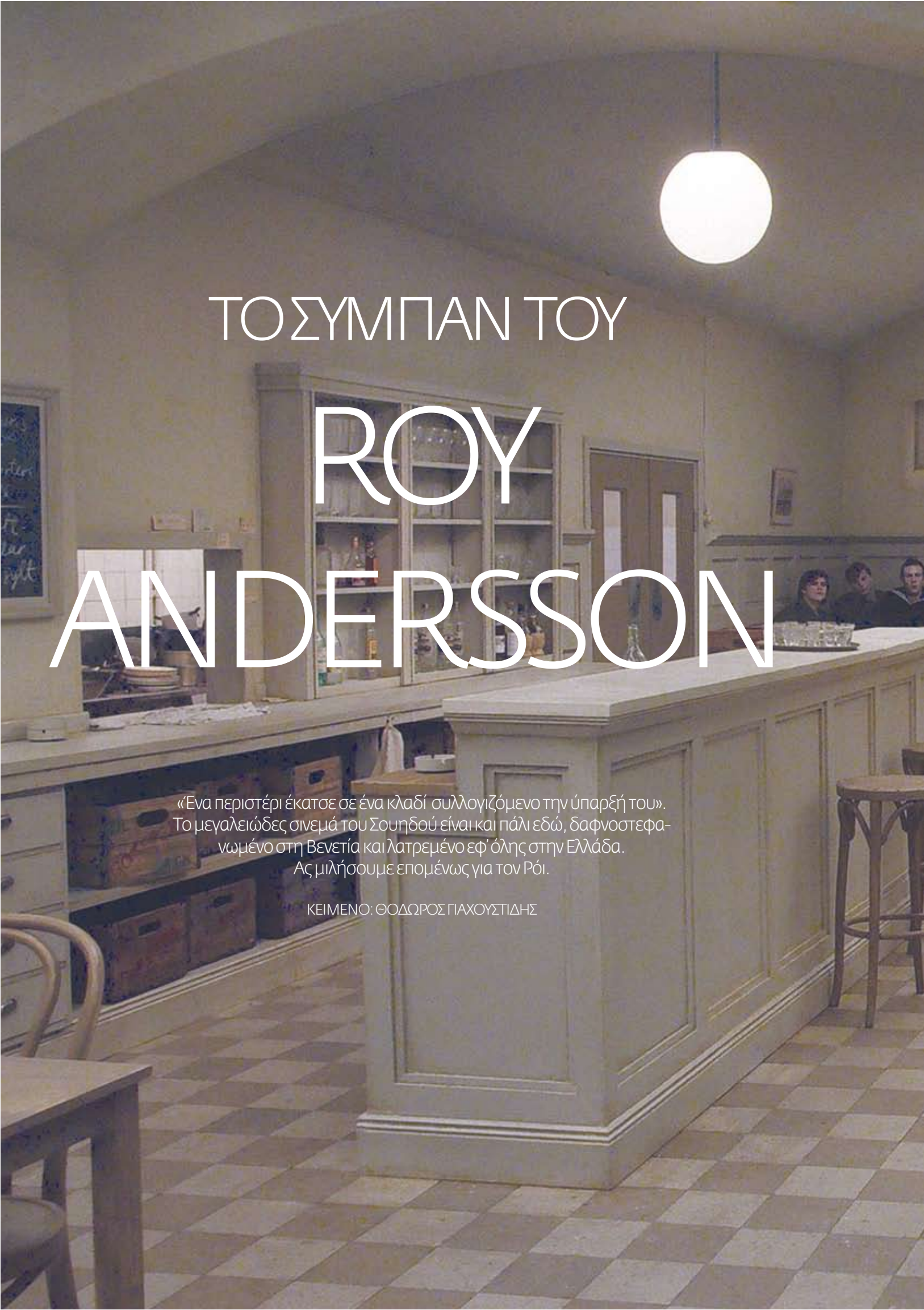
ΚΕΙΜΕΝΟ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Μετά το «Homeland», τι; Μέχρι που το «A Blast» ήρθε και έδωσε την απάντηση. Βίαιο, όπως η κρίση, ειλικρινές και γενναίο, όπως η ηρωίδα του, σκληρό, επίκαιρο, τραγικό αλλά και τρυφερό στο βάθος, το νέο «χτύπημα» του Σύλλα Τζουμέρκα είναι ένα δράμα και ταυτόχρονα μια μαύρη κωμωδία, όπου η πορεία προς την εξιλέωση και ένα άλλο αύριο είναι το ζητούμενο. Μέσα στα πυρετώδη χρόνια της κατάρρευσης της ελληνικής οικονομίας, το «A Blast» μιλά για το τι σημαίνει να σε διαψεύδουν και να κάνεις κάτι για αυτό. Η Αγγελική Παπούλια, στον ρόλο της κεντρικής ηρωίδας, βλέπει το ψέμα και τη faux σιγουριά της ενήλικης ζωής της να γκρεμίζονται. Ραγίζει, κλυδωνίζεται, εξεγείρεται, επιτίθεται. Απρόθυμη να συμφιλιωθεί με τη χαμένη της αξιοπρέπεια, την έλλειψη στοργής, φροντίδας και αγάπης, τα

βάζει με όλους. Συγκρούεται με τον περίγυρο, τους αγαπημένους της, το παρελθόν, την ίδια τη χώρα της.

Νευρικό, ιλιγγιώδες, επικίνδυνο -αφού αυτοί είναι οι κωδικοί αλλά και η κινηματογραφική saga του Σύλλα-, το σινεμά του Τζουμέρκα δεν χαϊδεύει, παρά ξεριζώνει καθεστηκυίες αντιλήψεις. Του ζητήσαμε να μας στείλει εικόνες από τα γυρίσματα και τις πρωτότυπες σελίδες με τους διαλόγους του σκριπτ. Από έναν υπολογιστή, κάπου μεταξύ Αθήνας, Ρώμης, Λοκάρνο και Σερβίας, αφού η ταινία του ταξιδεύει και περιοδεύει ασταμάτητα στα διεθνή φεστιβάλ, βρήκε χρόνο και δεν μας αρνήθηκε. Η Θεσσαλονίκη άλλωστε είναι μια από τις πατρίδες του, που ό,τι και να κάνει, πάντα αυτή θα βρίσκει τρόπους για να τον ξαναφέρει πίσω. Έστω κι έτσι.

ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΤΟΥ ROY ANDERSSON

«Ένα περιστέρι έκατσε σε ένα κλαδί συλλογιζόμενο την ύπαρξή του». Το μεγαλειώδες σινεμά του Σουηδού είναι και πάλι εδώ, δαφνοστεφανωμένο στη Βενετία και λατρεμένο εφ' όλης στην Ελλάδα. Ας μιλήσουμε επομένως για τον Ρόι.

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΙΑΧΟΥΣΤΙΔΗΣ

A Swedish Love Story

Είναι θρύλος, έχει παντού μόνο φίλους, αλλά ειδικά στη Θεσσαλονίκη το όνομά του δεν έπαψε πτέ να συζητιέται από την ώρα που η πόλη ερωτεύτηκε τα «Τραγούδια από τον Δεύτερο Όροφο». Ο Roy Arne Lennart Andersson, όπως είναι το πλήρες του όνομα, γεννήθηκε στο Γκέτεμποργκ της Σουηδίας στις 31 Μαρτίου του 1943, είναι δηλαδή Κρίος. Κατά δήλωσή του, ο πρώτος του έρωτας ήταν μια συμμαθήτριά του ονόματι Μόνα. Το 1969 αποφοίτησε από το Σουηδικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου. Και το 1970 βγήκε στις αίθουσες η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

Σήμερα: 71 χρόνια ζωής, 44 χρόνια κινηματογραφικής καριέρας, μόλις πέντε μεγάλου μήκους ταινίες (συν έξι μικρού μήκους και δύο ντοκιμαντέρ) και πάνω από 400 διαφημιστικά σποτ. Ο άνθρωπος από τη Σουηδία, με τους φανατικούς οπαδούς, δεν ήταν ευρέως γνωστός έξω από τη χώρα του. Ήρθε η στιγμή, όμως, να συναντηθούν μαζί του και οι λιγότερο ψαγμένοι. Αφορμή, η βράβευση στο περασμένο Φεστιβάλ Βενετίας της τελευταίας του ταινίας, με το κορυφαίο βραβείο, τον Χρυσό Λέοντα. Τίτλος της: «Ένα περιστέρι έκατσε σε ένα κλαδί συλλογιζόμενο την ύπαρξή του!» Δεν γίνεται να μην «τσιμπήσατε» από τον τίτλο και μόνο, σωστά; Όσοι θέλετε να μάθετε κάτι παραπάνω για αυτήν τη sui generis κινηματογραφική προσωπικότητα, πράγματα που ίσως δεν τα γνωρίζατε, διαβάστε την παρακάτω ρετροσπεκτίβα.

A Swedish Love Story

Ο Περ είναι ένας 15χρονος με αφίσα του Τζίμι Χέντριξ στο δωμάτιό του κι ένα μηχανάκι μικρού κυβισμού, που πάει τόσο γρήγορα, ώστε τον ξεπερνάει σε ταχύτητα ένας ποδηλάτης! Η Ανίκα είναι μια συνομήλική του, με αγγελική μορφή, ξανθά μαλλιά και γαλάζια μάτια, που καπνίζει τσιγάρο μασώντας τσίχλα. Θα συναντηθούν σε ένα νοσοκομείο. Θα ερωτευθούν. Είναι άτσαλα, άμαθα, μπερδεύονται, κάνουν λάθη. Αλλά σε πείσμα των ενηλίκων -που φαίνονται οι ανώριμοι στο φιλμ- ο έρωτάς τους θα φουντώσει. Η πρώτη ταινία του Ρόι Άντερσον βγήκε στις σουηδικές αίθουσες στις 24 Απριλίου του 1970 και σημείωσε μεγάλη εμπορική επιτυχία. 700 χιλιάδες Σουηδοί την παρακολούθησαν. Μια κανονική ρομαντική κομεντί, γεμάτη με ποπ τραγουδάκια, που κινηματογραφικά διέθετε ψήγματα μόνο από όσα θα αποτελούσαν το προσωπικό του στίλ. Μόνο το φινάλε είναι αρκούντως σουρεαλιστικό, προπομπός κατά κάποιον τρόπο του Ρόι Άντερσον που όλοι αγαπάμε. Πέρα από την εμπορική επιτυχία, η ταινία κέρδισε τέσσερα βραβεία στο Φεστιβάλ Βερολίνου διεκδικώντας τη Χρυσή Αρκτο (σημείωση: τότε το συγκεκριμένο φεστιβάλ διεξαγόταν τον Ιούνιο κι όχι τον Φεβρουάριο, όπως συμβαίνει τα πολλά τελευταία χρόνια). Κι ενώ το μέλλον διαφαινόταν λαμπρό για τον Σουηδό, ο Ρόι πήγε και έπεσε σε βαριά κατάθλιψη (σας θυμίζει κάποιον... Λαρς;! Οι παραγωγοί του ζητούσαν να γυρίσει Νο2 και

Νο3 για την ταινία, ο Άντερσον ένωθε άδειος μέσα του κι έτσι πέρασαν πέντε χρόνια μέχρι να γυρίσει το δεύτερο φιλμ του.

Giliap

Θα μπορούσε να είναι θεατρικό του Ίψεν. Ή μία ταινία του διασημότερου συμπατριώτη του Ρόι, του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν. Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα ψυχολογικό, αισθηματικό δράμα. Ένας νεαρός χωρίς όνομα ζητάει και πιάνει δουλειά ως σερβιτόρος σε ένα ξενοδοχείο. Εκεί δουλεύει ως σερβιτόρα η όμορφη Άννα, που είναι ζευγάρι με έναν τύπο, ο οποίος ονομάζει τον εαυτό του «Κόμης» και βγάζει τα προς το ζην πλένοντας πιάτα. Η Άννα θέλει να ξεφύγει, να αλλάξει ζωή. Δείχνει το ενδιαφέρον της για τον νεαρό σερβιτόρο, αλλά εκείνος έχει αλλού το μυαλό του. Ο «Κόμης» τον συμπαράσύρει σε μια ληστεία, δίνοντάς του το κωδικό όνομα «Γκίλιαπ». Η ληστεία αποτυγχάνει παταγωδώς, η Άννα το σκάει, ο σερβιτόρος την ψάχνει και τη βρίσκει συνειδητοποιώντας πως είναι ερωτευμένος μαζί της και ο «Κόμης» δίνει με έναν πυροβολισμό το τραγικό φινάλε στην ιστορία. Η ταινία αποδείχτηκε τεράστια οικονομική καταστροφή. Το μπάτζετ της ξέφυγε, οι κριτικοί της εποχής την κατακρεούργησαν και οι θεατές της έδειξαν την πλάτη τους: ούτε 15 χιλιάδες Σουηδοί πήγαν να τη δουν. Κανένας παραγωγός δεν ήθελε να δολέψει πλέον μαζί με τον Ρόι. Έως ότου η επιτυχία τον βρήκε εκεί που δεν το περίμενε.

Songs from the Second Floor

Διακοπή για διαφημίσεις

Εταιρίες τον προσέγγισαν για να γυρίσει διαφημιστικά. Ο Ρόι σκέφτηκε να γυρίσει κάνα δυο. Η επιτυχία τους ήταν τεράστια! Ενθαρρυσμένος, γύρισε κι άλλες, με το σκεπτικό ότι με αυτόν τον τρόπο θα ήταν οικονομικά ανεξάρτητος, θα δημιουργούσε τη δική του εταιρία παραγωγής και μετά θα γύριζε τις ταινίες που θα ήθελε, χωρίς περιορισμούς. Το... διάλειμμα κράτησε 25 ολόκληρα χρόνια! Και μέσα από τις διαφημίσεις βρήκε το προσωπικό του στιλ. Οι διαφημίσεις του, για παράδειγμα, για την ασφαλιστική εταιρία Trygg-Hansa είναι απολαυστικές. Ένα μείγμα σλάπστικ χιούμορ και ρεαλισμού που... πονάει. Το 1985, σημειώνει ο ίδιος, κατάλαβε πως, για να κάνει την κινηματογραφική του γλώσσα πιο πλούσια, έπρεπε να αφήσει τον ρεαλισμό και τον νατουραλισμό και να επενδύσει στο αφαιρετικό. Λάτρης της εικαστικής τέχνης, με επιρροές από τον Otto Dix, μεταξύ άλλων, άρχισε να... ξεφεύγει. Μπορείτε να δείτε πολλές από τις διαφημίσεις του, και την ωρίμανσή του ως καλλιτέχνη, στο YouTube, όπου είναι μαζεμένες σε διάφορες συλλογές. Είπαμε, 400 γύρισε ο άνθρωπος! Σε μία, για κέτσαπ, εμφανίζεται και ο ίδιος ως πρωταγωνιστής. Ως αγαπημένη μου, πάντως, επιλέγω μια άλλη, για διαφήμιση χρωμάτων: είναι βράδυ, μια γυναίκα κοιμάται κι ο σύζυγός της, φορώντας πιτζάμες, ψεκάζει με κάτι ένα έντομο που ακούγεται σαν κουνούπι. Το κουνούπι, όμως, παραδόξως, δεν σταματάει την πτήση του, παρά το γεγονός ότι το ακολουθεί ψεκάζοντάς το παντού. Όταν ανάβει τα φώτα, διαπιστώνει πως δεν ψεκάζει με αντικουνουπικό, αλλά με σπρέι χρωμάτων, που έχουν δημιουργήσει μια ιδιότυπη γραμμή-γκράφιτι, πάνω στους τοίχους του υπνοδωματίου!

Songs from the Second Floor

Τον Μάρτιο του 1996, ο Ρόι Άντερσον ξεκίνη-

σε τα γυρίσματα της ταινίας που έμελλε να τον τοποθετήσει ανάμεσα στους μεγάλους δημιουργούς. Τέσσερα χρόνια αργότερα βγήκαν στους κινηματογράφους «Τα τραγούδια από τον δεύτερο όροφο». 25 ολόκληρα χρόνια μετά την προηγούμενη ταινία του! Κι αυτή είναι η πρώτη του ταινία από την «Τριλογία των ζωντανών». Εδώ πλέον θεμελιώνει τα κινηματογραφικά του χαρακτηριστικά, ώστε πλέον, κι ένα καρέ ταινίας του να δεις, να ξέρεις ότι πρόκειται για κομμάτι από δική του ταινία. Έχουμε και λέμε λοιπόν: σενάριο δομημένο σε πολλές βινιέτες. Πολλοί πρωταγωνιστές, σε διάφορες αλληλοδιαπλεκόμενες (αλλά όχι απαραίτητα) ιστορίες. Μεγάλης διάρκειας πλάνα, με ακίνητη κάμερα. Κυριαρχία του ξεθωριασμένου μπλε, πράσινου και γκρι, με σπάνια εμφάνιση έντονων χρωμάτων στο ντεκόρ του. «Ξεθωριασμένα» πρόσωπα, χλωμά, με έντονο μακιγιάζ, σχεδόν σαν πρόσωπα ζωντανών νεκρών. Υποβόσκοντα αλλά και in your face πολιτικά σχόλια. Και χιούμορ στα όρια του Μπάστερ Κίτον. Αλλά με φελινικό υπόστρωμα! «Ένας σλάπστικ Ίνγκμαρ Μπέργκμαν», όπως τον χαρακτήρισε η Village Voice. Βασικός ήρωας, ο Κάλε, ένας ιδιοκτήτης επιπλάδικου, που του βάζει φωτιά για να καρπωθεί την ασφάλεια, και οι δύο του γιοι, ένας εκ των οποίων είναι έγκλειστος σε ψυχιατρείο καθώς «έγραφε ποιήματα, μέχρι που τρελάθηκε»! Εδώ, η αβάσταχτη ελαφρότητα του είναι («είναι δύσκολο να είσαι άνθρωπος» λέει και ξαναλέει ο Κάλε) συναντά τις ιδιαιτερότητες μιας κοινωνίας, της σουηδικής, για την οποία οι απέξω έχουμε θετική γνώμη, ταλανίζεται όμως από χοντρά προβλήματα. Όπως η συνεργασία στο παρελθόν με τους ναζί («τι κάνει ο Γκέρινγκ;» ρωτάει ένας υπέργηρος στρατιωτικός, όταν τον επισκέπτεται να τον τιμήσει στρατιωτικό άγημα, ενώ χαιρετά ναζιστικά, όταν ακούει τις πρώτες νότες από το εμβατήριο που του παίζουν) ή τα προβλήματα στον χώρο της υγείας (ναι, υπήρχαν τότε ράντζα και στα σουηδικά νοσοκομεία),

αλλά και η συλλογική αδιαφορία απέναντι στο ρατσισμό (ατάραχοι πολίτες ούτε δίνουν δεκάρα μπροστά στον ξυλοδαρμό ενός μετανάστη). Το χιούμορ, δηκτικό και πικρό, παραπέμπει σε Αλτάν. Υπάρχουν μεγαλειώδεις σκηνές (εκείνη στο αεροδρόμιο, με τους ανθρώπους να κουβαλούν καρότσια με απίστευτα πολλές βαλίτσες, μένει στο νου), σκηνές κλαυσίγελου (ο αποτυχημένος μάγος κόβει το υπογάστριο του εθελοντή που μπαίνει στην κάσα του και τον πριονίζει), σκηνές που μπορούν να ερεθίσουν τους «τζιχαντιστές» χριστιανούς (έμπορος εσταυρωμένων στην EXPO 2000 πετάει εντέλει το εμπόρευσμά του σε χωματερή, εξομολογούμενος στον Κάλε: «δεν βγάζεις λεφτά από έναν αποτυχημένο που σταυρώθηκε»). Μια κοινωνία που εισέρχεται στον 21ο αιώνα θυσιάζοντας τον ανθό της νιότης (άλλη τρομερή σκηνή η συγκεκριμένη), ένας κόσμος που κινείται σταθερά προς τη Δευτέρα Παρουσία (μένεις άναυδος με τη σκηνή του φινάλε), μια από τις σπουδαιότερες ταινίες των τελευταίων χρόνων. Τιμήθηκε με το Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ Καννών. Γαργαλιστική λεπτομέρεια: τη μουσική της ταινίας συνέθεσε ο Μπένι Άντερσον (καμία συγγένεια με το Ρόι), ένα από τα ιδρυτικά μέλη των ABBA!

You, the Living

«Χαρείτε εσείς οι ζωντανοί στο ζεστό σας κρεβάτι, πριν το κρύο κύμα της Λήθης γλείψει το πόδι σας». Από αυτούς τους στίχους του Γκέτε δανείστηκε τον τίτλο της η μεσαία ταινία της «Τριλογίας των ζωντανών». Μια ταινία που συνεχίζει από εκεί που σταμάτησε η προηγούμενη. Συγκριτικά, διαθέτει περισσότερο πικρό χιούμορ και ο πήχης δεν είναι τόσο ψηλός όσο στα «Τραγούδια...». Και πάλι όμως δεν μπορείς παρά να πάθεις πλάκα. Ένας τύπος που παίζει τούμπα παραπονιέται κατά τη διάρκεια του σεξ πως μειώθηκε η σύνταξή του επειδή, με παράτρυνση της τράπεζάς του, επένδυσε σε κρατικά

You, the Living

A Pigeon Sat on a Branch Reflecting on Existence

ομόλογα! Ένας μπετατζής μας διηγείται το όνειρό του. Πως κατά τη διάρκεια ενός γεύματος σε ένα ευυπόληπτο σουηδικό σπίτι της άρχουσας τάξης, στο οποίο δεν γνώριζε κανέναν, πήγε να κάνει το κόλπο του τραβήγματος του τραπεζομάντιλου, με αποτέλεσμα να καταστρέψει όλες τις πορσελάνες. Λεπτομέρεια πρώτη: δικάζεται (οι δικαστές πίνουν μπίρα) και καταδικάζεται σε θάνατο για αμέλεια και καταστροφή ιδιωτικής περιουσίας - κι επειδή βλέπει τον δικηγόρο του να κλαψουρίζει, τον καθησυχάζει: «συμβαίνουν αυτά»! Λεπτομέρεια δεύτερη: κάτω από το τραπεζομάντιλο της εν λόγω οικογένειας, τα δύο ενωμένα τραπέζια είχαν πάνω τους αποτυπωμένες δύο σβάστικες! Λεπτομέρεια τρίτη: κατά τη διάρκεια της εκτέλεσής του, οι μάρτυρες τρώνε ποπκόρν, ενώ κάποιος μέσα στον θάλαμο που τον βλέπει να διαμαρτύρεται του προτείνει να... σκεφτεί κάτι άλλο! Πιο μεγαλειώδης είναι η σκη-

νή με το όνειρο μιας νεαρής γκρούπι που βλέπει ότι παντρεύεται τον αγαπημένο της ροκ κιθαρίστα και το σπίτι τους κινείται πάνω σε ράγες τρένου - μάλιστα, όταν φτάνουν σε έναν σταθμό, γίνονται δεκτοί από ένα πλήθος γεμάτο ενθουσιασμό. Κι εδώ το φινάλε είναι απολύτως... Αποκαλυπτικό, και ενώνεται με τον εφιάλτη που διηγείται κάποιος στην αρχή: τα βομβαρδιστικά πλησιάζουν. Δεν υπάρχει σωτηρία...

A Pigeon Sat on a Branch Reflecting on Existence

Με αυτήν την ταινία κλείνει η «Τριλογία των ζωντανών». Πάλι βινιέτες και πάλι χαλαρή κεντρική ιδέα και σενάριο: δύο πωλητές παιχνιδιών-φαρσών (όπως πλαστικών δοντιών βαμπίρ) περιδιαβαίνουν τη χώρα αδυνατώντας να πουλήσουν το εμπόρευσμά τους. «Θέλουμε απλά να κάνουμε τους ανθρώπους να διασκεδάσουν» λένε. Μόνο

που οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται για τα προϊόντα τους. Ο Άντερσον δήλωσε ότι εμπνεύστηκε την ταινία από έναν πίνακα του Μπρίγκελ και συγκεκριμένα το «Κυνηγοί στο χιόνι». Γράφει ο Ρόι: «Στον πίνακα τα πουλιά φαίνεται να αναρωτιούνται "Τι κάνουν οι άνθρωποι εκεί κάτω; Γιατί είναι τόσο απασχολημένοι;". Η ταινία δομείται από την πανοραμική οπτική ενός πουλιού πάνω στην ανθρώπινη κατάσταση, στην οποία το πουλί όχι μόνο αντανάκλα την ανθρώπινη ύπαρξη αλλά και ανησυχεί βαθιά για αυτήν, όπως κάνω κι εγώ ο ίδιος. Το περιστέρι μένει έκπληκτο από το γεγονός ότι οι άνθρωποι δεν βλέπουν την επερχόμενη Αποκάλυψη, παρά το γεγονός ότι είναι ανάμεσα στις δυνατότητες της ανθρωπότητας το να αποφύγει την καταστροφή του μέλλοντός της. Η ταινία δείχνει την επικείμενη Αποκάλυψη και προσφέρει την εναλλακτική να πιστέψουμε στις δυνατότητές μας να την αποφύγουμε».

ΑΘΗΝΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Πρώτη λαμπαδηδρόμος στο Παναθηναϊκό στάδιο της Αθήνας, αργυρή Ολυμπιονίκης στους αγώνες νέων στη Νανζίν της Κίνας και χάλκινη πρωταθλήτρια στο παγκόσμιο πρωτάθλημα κωπηλασίας του Αμβούργου. Μέσα σε τέσσερις μήνες, αυτό το κορίτσι από τον Πειραιά δικαιούται να κάνει τα πιο «άπιαστα» όνειρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΔΑΣ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΩΣΤΑΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ

Όχι, δεν πρόκειται για καμία μπαρουτοκαπνισμένη βετεράνο, αλλά για ένα κορίτσι 18 μόλις ετών. Η εκπρόσωπος της Generation-X της ελληνικής κωπηλασίας λέγεται Αθηνά Αγγελοπούλου. Στο βιβλίο του «Ο αστάθμητος παράγων στην ιστορία», ο Έρικ Ντούρσμιντ πραγματεύεται την έννοια του τυχαίου περιστατικού και τους τρόπους με τους οποίους αυτό καθόρισε μεγάλες μάχες του παρελθόντος, αλλάζοντας κατ' επέκταση τον ρου της ανθρώπινης ιστορίας. Αν και στην περίπτωση της Αθηνάς δεν είχαμε να κάνουμε με κανέναν... πόλεμο, εντούτοις ο αστάθμητος παράγοντας διαδραμάτισε και στη δική της περίπτωση καθοριστικό ρόλο. Το όνομά του; Ρήξη μηνίσκου. Ήταν αυτός ο σοβαρός τραυματισμός στο αριστερό της γόνατο και η χειρουργική επέμβαση σε ηλικία 13 ετών που την ανάγκασε να σταματήσει την αγαπημένη της ρυθμική γυμναστική, αναγκάζοντάς τη να αναζητήσει διαφορετικές αθλητικές διεξόδους. Η αρχική απογοήτευση ήταν μεγάλη, όμως η λύση δεν άργησε να φανεί στον ορίζοντα. Ακολουθώντας το παράδειγμα των δύο αδερφών της και τη συμβουλή του γιατρού για ενασχόληση με την κωπηλασία ως μέσο αποθεραπείας, η Αθηνά μπαίνει για πρώτη φορά σε βάρκα στις εγκαταστάσεις του Ναυτικού Αθλητικού Συνδέσμου και απλώς ερωτεύεται. Το υγρό στοιχείο, η επαφή με το νερό, τα κουπιά του σκάφους τύπου σκιφ στο οποίο πρωτοδοκίμασε, όλα έμοιαζαν σαν να την περίμεναν από καιρό. Το ταλέντο της αδιαμφισβήτητο. Μία αληθινή natural, όπως αποκαλούν οι Αμερικάνοι όσους

είναι γεννημένοι για ένα σπορ. Οι διακρίσεις άρχισαν από νωρίς, με το παρθενικό της μετάλλιο -και μάλιστα χρυσό- στο πρώτο της πανελλήνιο πρωτάθλημα το 2010. Ακολούθησαν δύο ασημένια μετάλλια στο πρώτο της βαλκανικό πρωτάθλημα στην Καστοριά, και όλα αυτά μέσα σε μόλις έξι μήνες ενασχόλησης με το άθλημα. Αυτό ήταν. Ο εθισμός στα... πολύτιμα μέταλλα την είχε κυριεύσει για τα καλά, και δεν επρόκειτο να την αφήσει. Σύντομα ξεκινά η ανέλιξή της στις μικρές εθνικές ομάδες, όπου με την καθοδήγηση των έμπειρων προπονητών της και τη σκληρή δουλειά στα κοινόβια η μικρή Αθηνά άρχισε να βγάζει στην επιφάνεια τις μεγάλες της δυνατότητες. Η συνέχεια ήταν ανάλογη και την επόμενη χρονιά, με τέσσερα ακόμη μετάλλια σε πανελλήνιο και βαλκανικό πρωτάθλημα. Το νερό είχε μπει πια στο αυλάκι, ωστόσο η σπουδαιότερη στιγμή της θα αργούσε μερικά χρόνια ακόμα. Μέχρι το annus mirabilis 2014... Τελευταία μέρα Απριλίου. Καλλιμάρμαρο στάδιο. Η Αθηνά παίρνει τη δάδα με την ιερή Ολυμπιακή φλόγα από τα χέρια της πρωθέτριας, Κατερίνας Λέχου, και την υψώνει στον αττικό ουρανό. Η συμμετοχή της στην τελετή αφής και παράδοσης προς την αντιπροσωπεία της πόλης Νανζίν έμοιαζε με την πιο σπουδαία στιγμή της ζωής της. Μέχρι την επόμενη, όπως είχε πει κάποτε ένας άλλος μεγάλος του ελληνικού αθλητισμού, ο Νίκος Γκάλης. Η λάμψη της φλόγας που μετέφερε φώτισε το μυαλό και την ψυχή της, καθώς τέσσερις μήνες μετά, στις αρχές Αυγούστου, κατακτά το χάλκινο μετάλλιο στο παγκόσμιο πρω-

τάθλημα νεανίδων του βροχερού Αμβούργου μαζί με την Κατερίνα Ζέρβα στο διπλό σκιφ. Προτού καλά-καλά προλάβει να συνειδητοποιήσει τι έχει καταφέρει, ταξιδεύει στην Άπω Ανατολή για τους δεύτερους Ολυμπιακούς Αγώνες νεότητας της Νανζίν. Εκεί στέφεται αργυρή Ολυμπιονίκης στο μονό σκιφ, χάνοντας το χρυσό μετάλλιο για μισή κουπιά, μόλις 0.026 του δευτερολέπτου! Η επιλογή της ως σημαιοφόρου κατά την τελετή λήξης, τιμή που επιφυλάσσεται στον πιο επιτυχημένο αθλητή της κάθε αποστολής, ήρθε να ολοκληρώσει ένα κυριολεκτικά ονειρεμένο καλοκαίρι. Είναι άραγε αυτό το υλικό από το οποίο φτιάχνονται τα όνειρα;

Τα κατορθώματα της Αθηνάς μοιάζουν να μην έχουν τελειωμό. Και όλες αυτές οι εξαιρετικές αθλητικές ικανότητες συνοδεύονται από μια σεμνότητα και ένα γλυκό, λαμπερό χαμόγελο, που βρίσκεται πάντα στη θέση του παρά τις μαραθώνιες προπονήσεις και τα «βασανιστήρια» του ομοσπονδιακού τεχνικού συμβούλου, Τζάνι Ποστιλόνε. Όσοι τη γνωρίζουν καλά, κάνουν λόγο για μια μεγάλη ψυχή και έναν γλυκύτατο άνθρωπο. Το μόνο σίγουρο είναι ότι πρόκειται για μια αθλήτρια-παρακαταθήκη της ελληνικής κωπηλασίας. Γέννημα-θρέμμα Πειραιώτισσα, η ίδια κρατάει σε ένα πολύ ιδιαίτερο μέρος της καρδιάς της ένα άλλο λιμάνι της Ελλάδας, τη Θεσσαλονίκη. Ωστόσο το λιμάνι που, μέχρι το 2016 τουλάχιστον, θα μονοπωλεί τα όνειρά της είναι απείρως πιο μεγάλο, αλγκρο και εξωτικό. Το όνομά του; Ρίο ντε Τζανέιρο...

Μαγιά PCP, σκουφάκι Elegance Plus

A close-up photograph of a person's back and shoulder. A fried egg is placed on the person's right shoulder, and a purple flower is tucked into their hair at the nape of the neck. The person's skin is fair and has some freckles. The background is a mix of green grass and the purple flower.

PCP CLOTHING

Careful, you look hot in it!

PCP είναι το ακρωνύμιο της Πέλλας Χριστίνας Παπαχρήστου και μαζί το λογότυπό της πιο σέξι και ραφινάτης φέρμας ρούχων που στήθηκε τα τελευταία χρόνια στη Θεσσαλονίκη. Να μια σχεδιαστική γραμμή που μπορεί να αναμετρηθεί με διεθνείς οίκους χωρίς την παραμικρή συστολή.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΡΥΜΑΝΗΣ

Κίκα Lehutona Ζαχαριάδου: Κολάν PCP, ρούχα από τη συλλογή του στιλίστα, σανδάλια Zara

Όλγα Στεργιάδη: Hoodie PCP hoodie, κολάν PCP, Adidas Stan Smith από το Underground, πιάτο από το 2nd floor

Όλγα Στεργιάδη: Κολάν PCP, Adidas Stan Smith από το Underground, μηχανή πολารόνιτ από το 2nd floor, πουκάμισο WeSC

Κίκα Lehtova Zachariadou: Μαγιό PCP, σανδάλια Zara

Θεοδώρα Μιχαηλίδου: Τουρμπάνι PCP

Κολάν PCP, τζάκετ από τη συλλογή του στιλίστα

Για τους κακοπροαίρετους, η λέξη «PCP» μπορεί και να προκαλεί συνειρμούς σχετικούς με το ομώνυμο θανατηφόρο ψυχοτροπικό ναρκωτικό, με την αγγελόσκη, στην αργκό. Η Πέλλα Παπαχρήστου ξεκαρδίζεται με την αναγωγή: «Όντως, τα κολάν μας σκοτώνουν, χαχα!». Και κάπως έτσι σε κερδίζει το κορίτσι αυτό από την πρώτη επαφή. Με ευφράδεια, απροσχεδίαστη συμπεριφορά και προπάντων με τη σιγουριά μιας δουλειάς που στέκεται περίφημα στο SOUL, ωστόσο αύριο μεθαύριο δεν θα εκπλαγείς εάν ανακαλύψεις τον εαυτό σου να την ξεφυλλίζει στο «Dazed» και στο «i-D». Ας μη λησμονήσουμε στο σημείο αυτό και το στοιχείο του δυναμισμού, που στην περίπτωση της τείνει προς τα επίπεδα σαρωτικής ενέργειας. Η Πέλλα κάνει σκι, σνόουμπορντ, αγωνιστικό ποδήλατο, ενώ σαν πάρεργο μιας δουλειάς, η οποία ούτως ή άλλως απομυζεί όλο τον χρόνο της, έχει στήσει και μια δεύτερη εταιρία, εξειδικευμένη σε activewear και bike accessories. Είναι μόλις είκοσι τριών. «Σπούδασα σχέδιο μόδας και υφάσματος, ενώ ακολούθως συμμετείχα σε αρκετά σεμινάρια στο εξωτερικό». Οι περίβλεπτες σπουδές δεν της ενστάλαξαν το παραμικρό τουπέ. Εργάστηκε ως πατρνίστ, διητέλεσε πωλήτρια οκταώρου («για να μάθω τη δουλειά από μέσα και για να εξοικειωθώ με τα γούστα του κόσμου»), έκανε και πρακτική αμοιβή στο πλευρό του στιλίστα Δημήτρη Παπαθωμά - ενδεχομένως έχετε ασυναίσθητα θαυμάσει ρούχα της Πέλλας στη γνωστή διαφήμιση της HOL με το βιντεοκλάμπ. Κουβεντιάζοντας ανακαλύπτω πως η σχέση της με τη μόδα και τα συμπαρομαρτούντα της είναι βαθιά βιωματική, η Πέλλα Παπαχρήστου είναι απόγονος μόδιστρων τρίτης γενιάς. «Η εταιρία ενδυμάτων την οποία διατηρεί ο πατέρας μου ξεκίνησε το 1959 από τον παππού μου, ενώ εξαιρετική μόδιστρα ήταν και η γιαγιά μου. Έραβε θεατρικά κοστούμια. Από πολύ μικρή ηλικία ταξίδευα με τον πατέρα μου σε εκθέσεις στο εξωτερικό, όχι τόσο γιατί εκείνος επιθυμούσε να ακολουθήσει την ήδη στρωμένη δουλειά που θα μου πρόσφερε μελλοντικά, αλλά διότι ήθελε να με εμπνεύσει, να με βοηθήσει να γνωρίσω κόσμο και να ερωτευθώ τόπους. Περίπου προδιαγεγραμμένα αγάπησα τη δουλειά,

ιδιαίτερα όταν κατέληξα να τη σπουδάζω στο Λονδίνο. Πειραματίστηκα με διάφορα αντικείμενα, έκανα γραμμικό και ελεύθερο σχέδιο, παρακολούθησα σεμινάρια interior design, ώσπου στράφηκα στο σχέδιο μόδας και υφάσματος. Σε καμία περίπτωση όμως δεν θέλησα να εκμεταλλευτώ το ότι είχα πίσω μου μια στημένη εταιρία. Θέλω να πετύχω μόνη μου και θα τα καταφέρω». Λαμπρά και μεγαλόπνοα όλα αυτά, ώσπου η Πέλλα συμπληρώνει: «Κακά τα ψέματα, αν κάτι πάει στραβά, πίσω στον μπαμπά θα τρέξω!». Δρασκελιά στο σήμερα και στον τρίτο χρόνο λειτουργίας της PCP Clothing, με ευρεία δραστηριότητα και μεγάλο κύκλο παραγγελιών στο ίντερνετ, αλλά και παρουσία σε καταστήματα όπως τα WeSC Αθήνας και Θεσσαλονίκης, «Prime Timers», «Elegance», «Zero Gravity». Σε εποχές σαν τη δική μας, όπου ο καθένας μπορεί να σκαρώσει ένα μαγαζάκι ανεβάζοντας δυο μπιχλιμπίδια στο etsy και στο facebook, πόσο εύκολο είναι να αναδειχθεί κανείς μέσα από τον όχλο του web; «Προσφέρουμε κάτι δίχως όμοιο στην αγορά» – σε τόνο αποφαντικό. Όσο και αιτιολογημένο, καθώς PCP δεν είναι μόνο ο σχεδιασμός και η παραγωγή. Από το πακετάρισμα, όπου η συσκευασία μετατρέπεται σε καθημερινή χρήσης clutch-χαρτοφύλακα ή το εσωτερικό ταμπελάκι των ρούχων με την αναγραφή «careful, you look hot in it» ως διαρκής υπενθύμιση της πολυτιμότητας του αντικειμένου, περίπου τίποτε δεν έχει αφεθεί στην τύχη. Παράλληλα, μια ολόκληρη κουστωδία παραγόντων συνεργάζεται για να αναδειχθεί η ετικέτα, από τη φωτογραφία και το στάιλινγκ μέχρι την επικοινωνία και τη διανομή. Την PCP στελεχώνουν brand manager, creative director, social media manager, υπεύθυνοι δικτύου του εξωτερικού, ταυτόχρονα οργανώνεται προωθητικό δίκτυο με bloggers, ενώ η φίρμα βρίσκεται συνεχώς σε αναζήτηση νέων προσώπων, αλληλεπιδρά με φωτογράφους, γραφίστες, μοντέλα. «Το πιο σημαντικό στην εταιρία μας, και κάτι που έχω απομειώσει από τον πατέρα μου, είναι ότι δεν πρέπει να χρωστάμε ούτε ένα ευρώ, είμαι πολύ τυπική σε αυτά τα θέματα, δεν θέλω κανείς συνεργάτης μου να μένει απλήρωτος». PCP: καθαρές δουλειές. Τι σε εμπνέει, Πέλλα; «Η σεξουαλικότητα». Ποια τα πρότυπά σου;

«Ο Jean Charles De Castelbajac και ο Hussein Chalayan». Ποια η επιτομή του στιλ για εσένα; «Η διάρκεια. Τα ρούχα μου θέλω να είναι διαχρονικά, να γίνονται second skin, σαν ένα ζευγάρι All Star που μπορείς να το φοράς όλη μέρα επί δεκαετίες και ποτέ δεν το βαριέσαι».

Και μια περίπου απλοϊκή απορία: γιατί προπάντων κολάν; «Ξεκίνησα από το πλαστικό, το οποίο παραμένει το στοιχείο μου. Τα κολάν ήρθαν αργότερα, ανακάλυψα ότι συνιστούν οικονομική και ταυτόχρονα ποιοτική πρόταση. Εύλογα δόθηκε έμφαση, στην PCP έχουμε διαλέξει το καλύτερο ύφασμα που καλύπτει τα πάντα και κάνει boost, το πατρόν είναι ιδανικό –το οποίο για να πετύχει το τροποποίησα 11 φορές, πειραματιζόμενη αενάως με διαφορές του τύπου 0.3 χιλιοστά! Παράλληλα δουλεύουμε πάνω σε ένα καινούργιο πρότζεκτ, που θα είναι έτοιμο στα τέλη Οκτωβρίου και θα λανσαριστεί μαζί με την καινούργια μας ιστοσελίδα. Μισώ τη θάλασσα, αλλά τίποτα δεν συγκρίνεται με την αγάπη που τρέφω για το βουνό και τη φύση. Εξ ου και η νέα γραμμή, που φιλοδοξεί να ζεστάνει τους χειμώνες μας με φούτερ, πουκάμισα και μπλούζες».

Thanks to the stores: Elegance Plus, WeSC, Prime Timers, Zero Gravity, 2nd floor, Underground

Φωτογραφίες από το Fall / Winter 2014-15
lookbook της PCP Clothing

Photography: Αλέξανδρος Γρυμάνης

Floor Manager: Νάντια Γουτακόλη

Styling: Λιάνα Μαβρονάνου

Make up Artist: Σιμονέττα Τσαπάνου,
βοηθός: Έλενα Αργυρίου

Nails: Βάνα Πίτα

Assistant: Σοφιλία Γιαννακάκη

Models: Κίκα Lehutova Ζαχαριάδου, Όλγα Στεργιάδη, Θεοδώρα Μιχαηλίδου

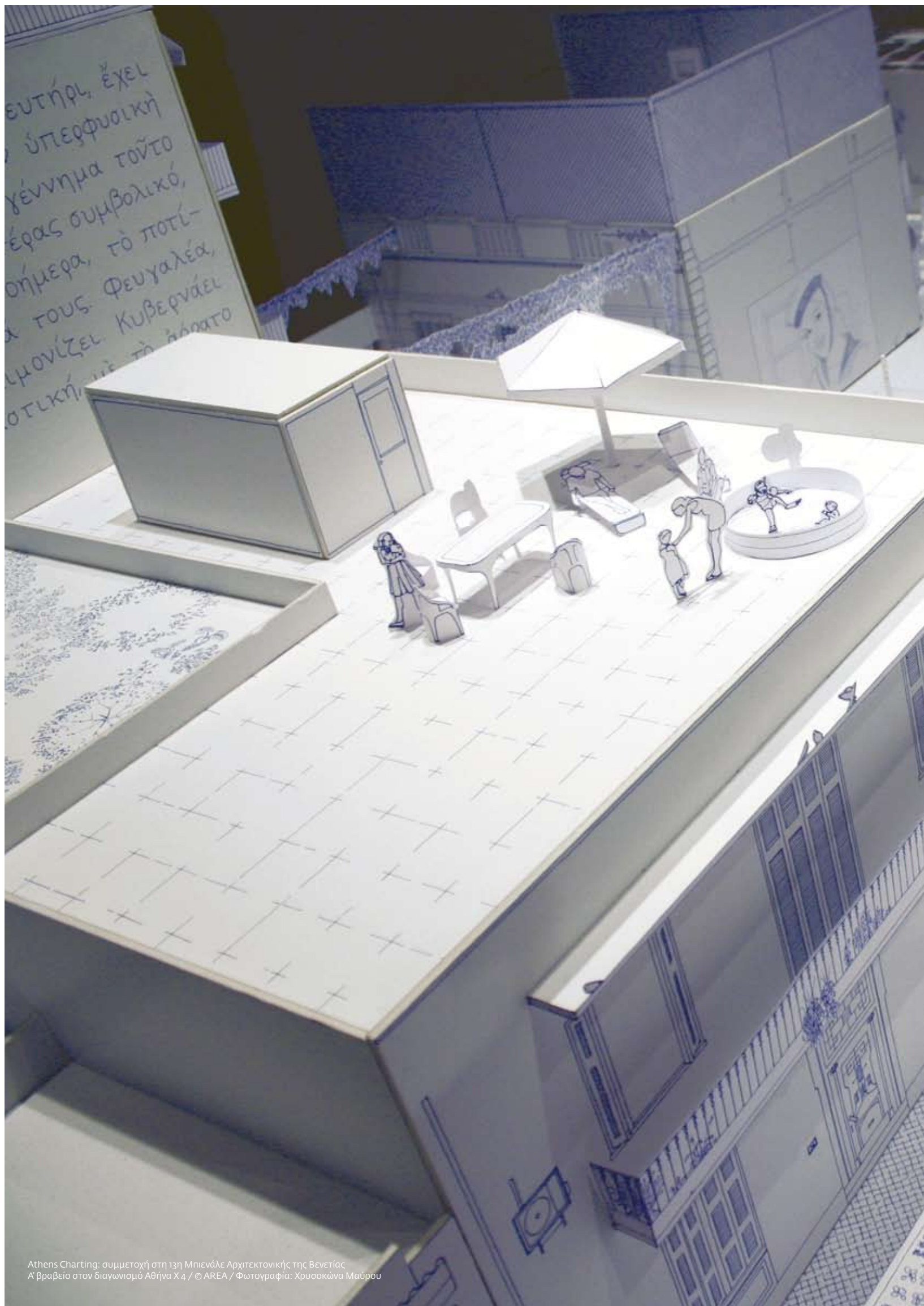
PCPCLOTHING

Head office: Καραολή και Δημητρίου 16, Θεσσαλονίκη

Showroom: Ξενοκράτους 25, Κολωνάκι

facebook.com/pellacp

www.pcpclothing.com

Athens Charting: συμμετοχή στη 13η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας
Α' βραβείο στον διαγωνισμό Αθήνα Χ 4 / © AREA / Φωτογραφία: Χρυσόκωνα Μαύρου

AREA

Architecture Research Athens

Architecture Research Athens: η Στέλλα Δαούτη, ο Γιώργος Μητρούλιας και ο Μιχάλης Ραυτόπουλος συμπράττουν και συνδημιουργούν ως AREA. Συνομιλούν με νέες τεχνολογίες, οικολογικά και βιώσιμα περιβάλλοντα, βάζοντας στο επίκεντρο την έρευνα για τη βελτίωση της καθημερινότητας.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΤΖΙΝΑ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Γιώργος Μητρούλιας, Στέλλα Δαούτη, Μιχάλης Ραυτόπουλος
© AREA / Φωτογραφία: Ζωή Χούντα

Αρχιτεκτονικά διαγράμματα, επεξηγηματικά σκίτσα, χαρτογραφήσεις ολόκληρων περιοχών αλλά και πραγματικών αναγκών, διεισδυτικές μελέτες, ερευνητικές προσεγγίσεις, πληθώρα μακετών και σχεδίων συνθέτουν το αρχιτεκτονικό γραφείο AREA που συγκροτείται από μια ομάδα τριών νέων αρχιτεκτόνων, τη Στέλλα Δαούτη, τον Γιώργο Μητρούλια και τον Μιχάλη Ραυτόπουλο. Συνθετικά πλήρεις, μορφολογικά εντυπωσιακές και τεχνικά άρτιες, οι προτάσεις των AREA δεν στέκονται μόνο στο εξωτερικό περίβλημα. Δεν ενδιαφέρονται μόνο για μια αρχιτεκτονική που θα αλλάξει την αισθητική μας. Επαναπροσδιορίζουν την τυπολογία της αθηναϊκής πολυκατοικίας, οραματίζονται πολυλειτουργικές και ενδιαφέρουσες πόλεις, ερευνούν σε βάθος νέες αστικές ταυτότητες, επιδιώκουν τον συμμετοχικό σχεδιασμό, πιστεύουν σε μια διαδραστική αρχιτεκτονική, ερευνούν νέες ιδέες, κριτικάρουν, καινοτομούν και ανανεώνουν τις υφιστάμενες δομές, εμπνέονται από το ίδιο το αστικό τοπίο, συνδιαλέγονται με τις κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις, εστιάζουν στον άνθρωπο. Το portfolio τους περιλαμβάνει δυναμικές συμμετοχές και βραβεία σε διεθνείς αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς. Προτάσεις για μεγάλα κτιριακά έργα όπως η Εθνική Πινακοθήκη της Σιγκαπούρης, η Πινακοθήκη του Μάριμπορ στη Σλοβενία, τα εργαστήρια κοινωνικής επανένταξης του Ιδρύματος Ολιβιέ στη Λωζάνη, το Κυπριακό Πρακτορείο Ειδήσεων στη Λευκωσία και τα γραφεία του Δημαρχείου της Λεμεσού και της Συνεργατικής Τράπεζας Κύπρου αλλά και προτάσεις αστικών διαμορφώσεων, όπως η ανάπλαση της πλατείας Neumarkt στην Biel και του χώρου του παλιού ΓΣΠ στη Λευκωσία μέχρι της πλατείας Νίκης στην Κοζάνη. Περνούν εύκολα από τη μεγάλη κλίμακα στη μικρότερη, σχεδιάζοντας εξίσου εντυπωσιακές κατοικίες, μεταξύ άλλων, στη Σαλαμίνα, στο Βουρκάρι Κέας και στο Κρυονέρι.

Ποια είναι τα κοινά χαρακτηριστικά που συγκροτούν το έργο σας; Η μεγιστοποίηση της ανθρώπινης αλληλεπίδρασης μέσα από την έμφαση στους δημόσιους ή κοινόχρηστους χώρους ή ακόμη και στους φαινομενικά κενούς χώρους. Στην πινακοθήκη του Μάριμπορ δημιουργήσαμε μια αστική «σηηλιά» που συγκεντρώνει

πλήθος πολιτιστικών δραστηριοτήτων ενώνοντας το ποτάμι με την παλιά πόλη, στα γραφεία της Συνεργατικής Τράπεζας μια κατακόρυφη διαδρομή με κρεμαστούς κήπους συνδέει όλους τους χώρους εργασίας προσφέροντας χώρους διαλείμματος και κοινωνικοποίησης, ενώ στην ελβετική Biel προτείναμε μια ρηχή λίμνη που άλλοτε πλημμυρίζει και άλλοτε εξαφανίζεται αλλάζοντας τον τρόπο που οι περαστικοί ζουν τον δημόσιο χώρο. Στην κλίμακα των κατοικιών η αυλή παίζει παρόμοιο ρόλο, όπως στην περίπτωση της Σαλαμίνας, που κυριολεκτικά χωρίζει το σπίτι στα δύο και οι ένοικοι συναντιούνται και ζουν απευθείας στην ύπαιθρο.

Πρόσφατα ανακαινίσατε το Ξενοδοχείο «Εμπορικών», ένα νεοκλασικό κτήριο στο κέντρο της Αθήνας, με έναν όχι και τόσο συμβατικό τρόπο. Πέρα δηλαδή από τον «τυπικό» αρχιτεκτονικό σχεδιασμό, προτείνατε και μια σειρά εναλλακτικών δια-δράσεων μεταξύ φιλοξενούμενου και πόλης. Τι παραπάνω προσφέρει ένα τέτοιο ξενοδοχείο; Νομίζουμε πως στην εποχή των εναλλακτικών ξεναγήσεων και των υποψιασμένων τουριστών ένα ξενοδοχείο πρέπει να ακολουθεί τον παλμό της πόλης. Σκεφτήκαμε το ξενοδοχείο ως μια ζωντανή χαρτογράφηση της Αθήνας και συμπληρώσαμε το διατηρητέο κέλυφος με μια σειρά από αστικές δράσεις και χρηστικά αντικείμενα που προέρχονται από αυτήν, έτσι ώστε η εμπειρία της πόλης για τον επισκέπτη να ξεκινά ήδη από το δωμάτιό του.

Πήρατε εύφημο μνεία στο Europan 12 στη Νυρεμβέργη με ένα πρότζεκτ κοινωνικής κατοικίας «Συνάντησε τον πλησίον σου». Με ποιον τρόπο θα μπορούσε ο Δήμος της Αθήνας να αναλάβει μια αντίστοιχη πρωτοβουλία κοινωνικής κατοικίας; Η πρόταση για τη Νυρεμβέργη ήταν μια πολύ σημαντική εμπειρία. Μας δόθηκε η ευκαιρία να δούμε από πρώτο χέρι την πολιτική κατοικίας σε μια άλλη χώρα συμμετέχοντας σε εργαστήριο του δήμου με τη συμμετοχή των κατοίκων. Η κοινωνική κατοικία γίνεται εργαλείο ενεργοποίησης ολόκληρων περιοχών ελέγχοντας τις τιμές των ενοικίων και δημιουργώντας γειτονιές για ανάμεικτα εισοδήματα, που δεν αποκλείουν τους ηλικιωμένους, τους οικονομικούς μετανάστες ή τις μονογονεϊκές οικογένειες.

Κάτι αντίστοιχο θα μπορούσε να γίνει και στην Αθήνα, σε διαφορετική κλίμακα, εάν ο δήμος αξιοποιούσε το υπάρχον κτιριακό απόθεμα που έχει στην ιδιοκτησία του, επενδύοντας στη δημιουργία νέων τυπολογιών κατοικίας για τους σημερινούς Αθηναίους. Αυτό απαιτεί προσεκτικό προγραμματισμό και στρατηγική χρηματοδότησης από ευρωπαϊκά προγράμματα αλλά και από ιδιωτικά κεφάλαια.

Τιμηθήκατε με ειδική μνεία στον Αρχιτεκτονικό Διαγωνισμό για ένα καινοτόμο και βιοκλιματικό ευρωπαϊκό σχολικό συγκρότημα στην Κρήτη. Ένα μωσαϊκό από ποικιλόμορφα κτήρια που οριοθετούνται μέσα σε έναν αυστηρό κάναβο επενδύοντας σε ένα ψηφιδωτό γνώσης και δραστηριοτήτων. Πόσο θα έπρεπε να επενδύσει το κράτος στη δημιουργία τολμηρών και πρωτοπόρων σχολείων; Το σχολικό περιβάλλον έχει άμεση σχέση με την εκπαιδευτική διαδικασία και οφείλει να προσαρμόζεται στα νέα πρότυπα εκπαίδευσης. Μαζί με καινούργια πρωτοποριακά σχολεία θα πρέπει να δούμε πώς μπορούν να βελτιωθούν και αυτά που ήδη υπάρχουν. Δεν μιλάμε για απλή συντήρηση ή για τεχνικό εκσυγχρονισμό, αλλά για τον εμπλουτισμό τους με διαφορετικές ποιότητες, δραστηριότητες και ερεθίσματα, για το άνοιγμά τους στη γειτονιά.

Ήσασταν ένα από τα γραφεία που συμμετείχαν στην 13η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας, το 2012, στο πλαίσιο του «Made in Athens», με μια εγκατάσταση, το Athens Charting: μια γιγαντιαία χάρτινη μακέτα που παρουσίασε τέσσερα αθηναϊκά οικοδομικά τετράγωνα ζουμάροντας στην τυπική αθηναϊκή πολυκατοικία. Ποιες εναλλακτικές στρατηγικές βελτίωσης του αστικού χώρου προτείνετε; Η εγκατάσταση αυτή προήλθε από τη βραβευμένη πρότασή μας στο διαγωνισμό Αθήνα X 4 το 2010. Προτείνουμε μια νέα διαδικασία σχεδιασμού αστικών επεμβάσεων στη μικροκλίμακα τεσσάρων οικοδομικών τετραγώνων, που συμμετέχουν και οι ίδιοι οι κάτοικοι. Στόχος είναι μέσα από εφήμερες και οικονομικές δράσεις να εδραιωθεί μια νέα σχέση με τον δημόσιο χώρο και να ακολουθήσει μια συστηματική και

Cascading U Διπλοκατοικία στο Κρυονέρι / Έπαινος καλύτερης μελέτης των ετών 2010-2012
Βραβεία ΔΟΜΕΣ 2013 © AREA / Φωτογραφία: Γιώργης Γερόλυμπος

ουσιαστική αναβάθμισή του, δημιουργώντας μια νέα ταυτότητα μέσα από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε γειτονιάς. Σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά, βλέπουμε ότι ο δήμος έχει υιοθετήσει τέτοιες πρακτικές (βλέπε Συναθηνά), ενώ το επόμενο βήμα, προς την κατεύθυνση του Αθήνα Χ 4, είναι ο συνδυασμός τους γύρω από ένα πιο οργανωμένο σχέδιο για τις γειτονιές του κέντρου.

Σήμερα το βλέμμα στρέφεται από τη μικροκλίμακα της γειτονιάς στον μεγάλο άξονα της ανάπτυξης της Πανεπιστημίου. Ποια είναι η γνώμη σας; Η πεζοδρόμηση της Πανεπιστημίου είναι ένα έργο πνοής για την ταυτότητα της Αθήνας, και σίγουρα θα αλλάξει την εικόνα της πρωτεύουσας προς τα έξω. Οι γειτονιές, από την άλλη, απαιτούν άλλου είδους προσέγγιση, πιο εστιασμένη και χειρουργική, με παρεμβάσεις που βελτιώνουν την καθημερινότητα όλων μας. Νομίζουμε πως πρόκειται για δύο κλίμακες δράσεων στην Αθήνα που είναι συμπληρωματικές, που δεν μπορούν να αντικαταστήσουν η μία την άλλη και χρειάζονται εξίσου την προσοχή μας.

Το 2004 κερδίσατε το Γ' βραβείο στον δια-

γωνισμό ιδεών για το Μητροπολιτικό Πάρκο του Ελληνικού σε συνεργασία με τον γάλλο αρχιτέκτονα Marc Bourgeois. Τελικά η αξιοποίηση του Ελληνικού θα γίνει από τη Lamda Development σε γενικό πολεοδομικό σχέδιο του Άγγλου Νόρμαν Φόστερ. Πώς οραματίζεστε σήμερα αυτή την τεράστια έκταση σε ένα από τα ωραιότερα παραλιακά σημεία της Αττικής; Ένα τόσο μεγάλο έργο δεν μπορεί να είναι μίας μόνο εταιρείας ή ενός αρχιτέκτονα, με την έννοια ότι θα διαρκέσει πολλά χρόνια και η κλίμακά του υπερβαίνει κατά πολύ την έννοια ενός απλού «οικοπέδου» ή «φιλέτου», όπως ακούμε συχνά. Θα θέλαμε να δούμε το έργο να προχωράει πάνω σε μια σαφή αλλά ευέλικτη στον χρόνο στρατηγική, ανεξάρτητα από τις αλλαγές κυβερνήσεων, έτσι ώστε ο σχεδιασμός να προσαρμόζεται όσο τα δεδομένα αλλάζουν, με προτεραιότητα σε περιοχές πρασίνου και κοινόχρηστων χρήσεων που θα συνδέουν την πόλη με το θαλάσσιο μέτωπο.

Υπάρχει κάποιος αρχιτέκτονας που εκτιμάτε ιδιαίτερα; Μας ενδιαφέρει πολύ η δουλειά αρχιτεκτόνων που δούλεψαν μέσα από τις τοπικές

συνθήκες, την πόλη και τους ανθρώπους της και κατάφεραν να δημιουργήσουν μια πολύ προσωπική δουλειά, όπως η Lina Bo Bardi, ο Herman Hertzberger, το Atelier Bow-Wow.

Τι μουσική ακούτε σχεδιάζοντας και τι βιβλία ξεφυλλίζετε; Από Toru Takemitsu μέχρι και Voyage Limpid Sound. Θυμόμαστε μια περίοδο που ακούγαμε καθημερινά τη «Λιλιπούπολη». Βιβλία όπως το «We Have Never Been Modern» του Bruno Latour, «Sexuality and Space» (ed. Beatriz Colomina), το περιοδικό PIN-UP, αλλά και ιστότοπους όπως το Uncube, το Mascontext.

Ποια είναι τα επόμενα σχέδιά σας; Ολοκληρώνουμε ένα κτήριο μεικτών χρήσεων στα Κάτω Πατήσια. Ένα από τα νέα έργα μας είναι η ανακαίνιση μιας μικρής πολυκατοικίας στο Χαλάνδρι απαντώντας στις ανάγκες ενός νέου ζευγαριού. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι η ανάπτυξη στρατηγικών για την προγραμματική, τυπολογική και ενεργειακή αναβάθμιση του κτηρίου αυτού. Η Αθήνα είναι γεμάτη γερασμένες πολυκατοικίες και η αναβάθμισή τους είναι ένα θέμα που βλέπουμε ότι θα μας απασχολήσει άμεσα.

Πρότζεκτ κοινωνικής κατοικίας «Συνάντησε τον πλησίον σου» για την περιοχή Südstadt της Νυρεμβέργης / Europan 12 / εύφημος μνεία © AREA

Η εξοχική κατοικία στο Αιάντειο στη Σαλαμίνα αξιοποιεί το μικροκλίμα και τους δημιουργούμενους υπαίθριους χώρους © AREA

Εμπνευσμένη πρόσοψη πολυκατοικίας επί της οδού Χάνσεν στα Πατήσια © AREA

INFO

Οι AREA συναντήθηκαν στη Νέα Υόρκη και από το 2006 έχουν έδρα την Αθήνα. Η Στέλλα Δαούτη σπούδασε Αρχιτεκτονική στη σχολή Αρχιτεκτονικής Paris - Belleville και ο Γιώργος Μητρούλιας στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Ο τελευταίος διδάσκει στην Αρχιτεκτονική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Και οι δυο ολοκλήρωσαν το Master of Science Degree in Advanced Architectural Design στο Πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης. Ο Μιχάλης Ραυτόπουλος σπούδασε Ιστορία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο του Michigan, Ann Arbor και ολοκλήρωσε το Master Αρχιτεκτονικής στο Πανεπιστήμιο Berkeley της Καλιφόρνια.

areaoffice.gr

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗ

PASTRYKIA.GR

«ΠΟΙΑΝΟΥ Η ΨΥΧΗ ΔΕΝ ΑΓΑΛΛΙΑΣΕ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΨΙ ΜΟΥΣΑΚΑ Η ΕΝΑ ΜΠΟΛ
ΠΡΟΦΙΤΕΡΟΛ;» ΣΥΜΦΩΝΕΙΣ; ΣΥΝΕΧΙΣΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ, ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΕΝΑ BLOG ΚΙ ΕΝΑ
ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΟΥ ΠΟΛΛΑ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΣΟΥ ΜΑΘΟΥΝ ΠΕΡΙ ΟΡΕΞΕΩΣ.

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΒΙΒΙΑΝΑ ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΓΙΩΤΑ ΚΑΤΡΑΚΗ, ΙΩΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΑΝΔΡΕΟΥ

Έχει φετίχ με τα νύχια, OCD (Ιδιοψυχαναγκαστική Διαταραχή) με το σπίτι και δει είκοσι δύο φορές το «Pretty Woman». Έξαλλα ρομαντική και καθ' όλα μάχιμη, η Δήμητρα είναι ένα σύγχρονο κορίτσι-σβούρα που μπορεί να αντιμετωπίσει τα πάντα (εκτός από τις κατσαρίδες). Και ένα πρωινό σαν όλα τα άλλα, κάπου στα τέλη του 2012, ξύπνησε με όρεξη να φτιάξει ένα κέικ. Το γνωστό πλέον λάβα-κέικ.

Με κόνσεπτ «από την καριέρα στην κουζίνα», η Δήμητρα Γραμματικάκη έστησε (εν μία νυκτί, σχεδόν) ένα pop pastry blog που περιλαμβάνει επανεκτελέσεις ή τροποποιήσεις παλιών και καινούργιων συνταγών ζαχαροπλαστικής (από φανουρόπιτα μέχρι oreo cheesecake) γραμμένο με μπρίο και σκέρτσο (για παράδειγμα, «Οι θερμίδες ανά κομμάτι είναι περίπου ένα τρισεκατομμύριο, αλλά, αν τρώτε χωρίς τύψεις, δεν θα παχύνετε ποτέ»). Εξάλλου για τη Δήμητρα «γλυκό» είναι «κάτι που, αν το τρως χωρίς τύψεις, σε ομορφαίνει, χωρίς να σε παχαίνει»... Τα δικά της αγαπημένα: προφιτερόλ, κορμός και guzel ekmek.

Δηλώνει ακαμάτρα στη μαγειρική. «Δεν παρακολουθώ εκπομπές μαγειρικής, ούτε διαβάζω εξειδικευμένα βιβλία/περιοδικά μαγειρικής. Όταν έχω χρόνο και όρεξη –δηλαδή, συνήθως τα πρωινά της Κυριακής– (σ.σ. η Δήμητρα εργάζεται στα fashion & beauty PR τερέν), φτιάχνω ένα γλυκό. Η αφορμή είναι είτε κάποιο υλικό που έχω και θέλω να «ξεφορτωθώ» (π.χ. είχα δύο μεγάλα βάζα σπιτική μαρμελάδα κι έφτιαξα δύο διαφορετικές πασταφλώρες), είτε κάτι που είδα κάπου και μου κέντρισε το ενδιαφέρον, ή κάτι εποχιακό που λαχτάρισα (π.χ. μους λεμόνι με γιαούρτι για τα καλοκαιρινά απογεύματα ή κορμό ψυγείου, που έκανε η μαμά μου κάθε καλοκαίρι). Στη ζαχαροπλαστική ακολουθείς πιστά τη συνταγή: 1+1=2. Επομένως, πρέπει να έχεις όλα τα απαραίτητα υλικά. Για κάποιον περίεργο λόγο, αυτό με ξεκουράζει, δεν αγχώνομαι, όπως στη μαγειρική, που πειραματίζεσαι και δοκιμάζεις και προσθαφαιρείς.

»Κατόπιν μαζικής απαίτησης, το pastrykia.gr δημιουργήθηκε τον Δεκέμ-

βριο του 2013. Μέχρι τότε, για περίπου έναν χρόνο ανέβαζα τα γλυκά που έφτιαχνα στο facebook και το instagram. Ένα βράδυ ρώτησα στο twitter για πιθανά ονόματα ενός blog ζαχαροπλαστικής. Μου έστειλαν πολλές ωραίες ιδέες, αλλά κέρδισε με διαφορά το «pastry-kiá» που σκέφτηκε ο Γιάννης Μπ.». Μέσα σε ούτε έναν χρόνο το pastrykia.gr έχει κλέψει τις καρδιές (και τους ουρανίσκους) ενός διόλου ευκαταφρόνητου κοινού, ενώ individuals τής αναθέτουν ολάκερα ζαχαροπλαστικά πρότζεκτ (βλ. ατομικά βασιλοπιτάκια για το χριστουγεννιάτικο ρεβεγιόν του fashionism.gr).

«Τις συνταγές τις βρίσκω online ή μου τις δίνουν φίλοι. Δεν δοκιμάζω ποτέ μια συνταγή προτού τη φωτογραφίσω, η διαδικασία είναι παράλληλη: απathanatίζω κάθε στάδιο του γλυκού με το (πολύπαθο) κινητό μου, βήμα-βήμα, και το τελικό αποτέλεσμα και τα φτιάχνω σε κολάζ, για να τα ανεβάσω στο blog. Μια-δυο φορές που δεν έχουν πετύχει τα γλυκά, δεν τα ανέβασα. Περιέργως, τις υπόλοιπες φορές η τύχη του πρωτάρη είναι με το μέρος μου. Τα posts έχουν μια μικρή ιστορία, μια αφορμή για να γίνει το γλυκό, οπότε και τη μοιράζομαι προτού πω τη συνταγή και την εκτέλεσή της. Είναι σαν ημερολόγιο ζαχαροπλαστικής με στιγμές, φίλους, αφορμές. Ή απλώς... λιγούρες!»

Τον ελεύθερό της χρόνο θα τη βρεις να βολτάρει (σ.σ. παρτάρει) με τους φίλους της, που είναι αυτοί που την κάνουν να χαμογελά ό,τι (μα ό,τι) και να έχει συμβεί. Χορεύει με όποιο τραγούδι των Hot Chip παίζει σε μπαρ, κλαμπ, ραδιόφωνο. Με μότο «jusqu' ici tout va bien», αυτή την περίοδο σχεδιάζει να κάνει ένα μεγάλο ταξίδι κι εύχεται «μόνο θετικές σκέψεις! Και πολλή σοκολάτα. Η ευτυχία είναι επιλογή. Και δεν το λέω εγώ, το λένε οι σοφοί Pet Shop Boys».

pastrykia.gr

@pastrykia στο instagram

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΣ

We're better together

Ζητήσαμε από τον Θεσσαλονικιό λέκτορα Ευρωπαϊκής Πολιτικής στο Πανεπιστήμιο Surrey μια αποτίμηση του σκοτσέζικου δημοψηφίσματος λίγο πριν τη σκυτάλη πάρουν οι Καταλανοί. Αποκρίθηκε «yes», απαντήσαμε «ελήφθη».

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΣΑΚΗΣ ΓΙΟΥΜΠΑΣΗΣ

Πριν από περίπου τρία χρόνια ο Άλεξ Σάλμοντ του Σκοτσέζικου Εθνικού Κόμματος εξελέγη για πρώτη φορά ως αυτοδύναμος Πρώτος Υπουργός στο Χόλυρουντ, το αυτόνομο κοινοβούλιο της Σκωτίας. Κλασική σημαία του κόμματος ήταν και παραμένει μια ανεξάρτητη Σκωτία, μακριά από το λουρί του Λονδίνου. Το Λονδίνο έβλεπε πάντα τις δηλώσεις αυτές κάτι σαν το γαλατικό χωριό του Αστερίξ - ένα μάτσο τρελοί κοκκινοτρίχηδες Σκοτσέζοι, ως άλλοι Braveheart και Highlander που ήθελαν τα haggis εθνικό φαγητό και όχι το fish and chips. Στην ανακοίνωση του δημοψηφίσματος το 2012, το Λονδίνο γέλασε με φλέγμα βρετανικό και σήκωσε το γάντι της πρόκλησης του Σάλμοντ θεωρώντας το όλο θέμα της ανεξαρτησίας ένα ανόητο αστείο.

Δύο χρόνια αργότερα και τρεις μήνες πριν το δημοψήφισμα, ο Σάλμοντ και οι αυλικοί του κατάφεραν το αδιανόητο: ψαλίδισαν τη διαφορά και γύρισαν την κοινή γνώμη υπέρ του «ναι». Το Λονδίνο στον πανικό του έστειλε μεταξύ Γλασκόβης και Εδιμβούργου τα πιο υψηλόβαθμα στελέχη των Συντηρητικών και μαζί τους πήγαν και Εργατικοί, συμπεριλαμβανομένου και του πρώην πρωθυπουργού, Γκόρντον Μπράουν. Σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, παρουσιαστές, ηθοποιοί, ποδοσφαιριστές, άνθρωποι των γραμμάτων και του πνεύματος, μαζί και η Σούζαν Μπόιλ που είχε κερδίσει το βρετανικό «X-Factor», προσέτρεξαν στην ανάγκη της καμπάνιας του «όχι». Η κυβέρνηση σαν καλός σύζυγος υποσχέθηκε δώρα, λούσα, διακοπές σε σπα και, φυσικά, ότι θα της δίνει σημασία από δω και πέρα, ώστε η Σκωτία να μη φύγει από τη συζυγική εστία και πιάσει για εραστή την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το δημοψήφισμα είχε επιτυχή έκβαση για το Λονδίνο αλλά και για τους κατοίκους της Σκωτίας: παρά τον ενδεχόμενο διχασμό ενός έθνους που δεν έχει ξεκάθαρες διαχωριστικές γραμμές, που

300 χρόνια τώρα έχει υποστεί τέτοια όσμωση, που κάνει δύσκολο να χωρίσεις τα «δικά του» και τα «δικά της» από τα κειμήλια της οικογένειας, στις 18 Σεπτέμβρη το έθνος αποφάσισε «We're better together». Κι έτσι, η Σκωτία έκανε αίτηση διαζυγίου, πλήρωσε ακριβά τη γραφειοκρατία και τους δικηγόρους και τελικά αποφάσισε να πάει σε σύμβουλο γάμου.

Στο πλευρό των υπέρμαχων του «ναι» στάθηκαν και Βρετανοί αλλά και ξένοι διαμένοντες στη Σκωτία. Ο λόγος ήταν απλός: ο κοινωνικός μαρασμός ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης στη Βρετανία, η απομόνωση της Σκωτίας στην περιφέρεια της χώρας από το Λονδίνο τα τελευταία 40 χρόνια και οι συνεχείς ανεκπλήρωτες υποσχέσεις από το Νο.10 της Ντάουνινγκ Στρίτ για μεγαλύτερη αυτονομία ξεχείλισαν το ποτήρι. Η έλευση της ευρωπαϊκής ενοποίησης ως ιδέα έδωσε σε περιοχές σαν τη Σκωτία τη δυνατότητα να παρακάμπτουν τις εθνικές πρωτεύουσες και να ζητούν κονδύλια απευθείας από τις Βρυξέλλες, ώστε να εκπονούν τα δικά τους τοπικά προγράμματα. Το Συμβούλιο των Περιφερειών τούς έδωσε δική τους φωνή και περισσότερες ευκαιρίες να αποφασίζουν για το μέλλον τους μέσω των κοινοτικών προγραμμάτων. Επομένως μια έκβαση υπέρ του «ναι» δεν ήταν κάτι που ήρθε σαν έκπληξη. Ο γενικότερος οικονομικός μαρασμός έχει ωθήσει την κοινή γνώμη σε σημείο που δεν φοβάται το άγνωστο, δεν αποζητά τις ασφαλείς αποφάσεις και είναι διατεθειμένη να κάνει βήματα που εμπεριέχουν ρίσκο. Δεν είναι όμως μόνοι τους στην Ευρώπη. Σε περίπου ενάμιση μήνα από τώρα οι Καταλανοί διεξάγουν το δικό τους δημοψήφισμα ανεξαρτησίας από την ήδη αποκεντρωμένη Ισπανία, μια ιδέα που αναβίωσε εξαιτίας της βαθιάς οικονομικής κρίσης και την αποτυχία των κεντρικών κυβερνήσεων στη Μαδρίτη να ανταποκριθούν στις τοπικές

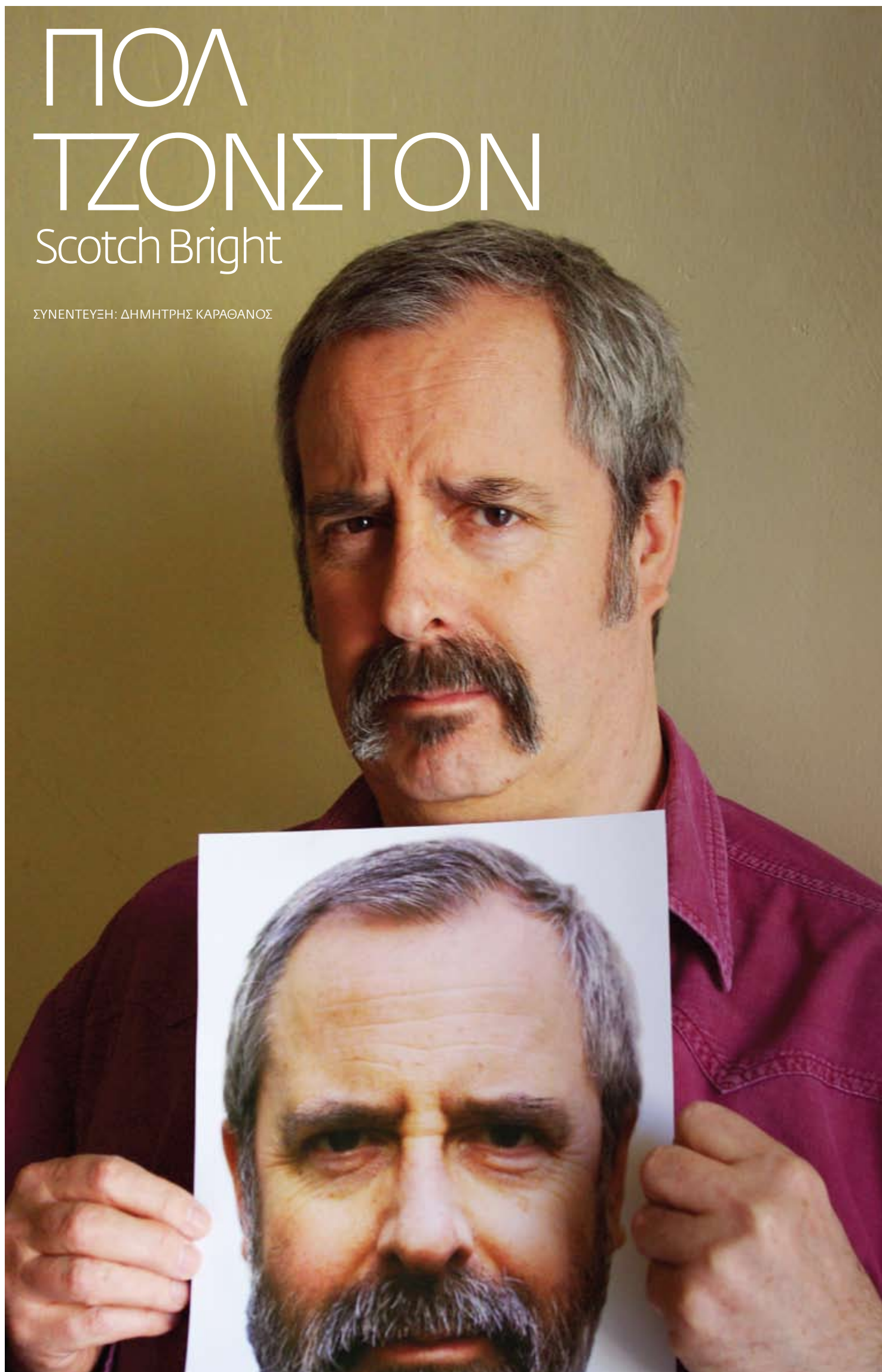
ανάγκες. Μαζί τους είναι και άλλοι τόσοι στο Βέλγιο, την Ιταλία, τα Βαλκάνια και την Ουκρανία. Ο εθνικισμός και οι αυτονομιστικές τάσεις που αναπτύσσονται στις χώρες της Ευρώπης δεν είναι απαραίτητα σημάδι διαφυγής από το κοινό μας μέλλον. Είναι περισσότερο ένα κάλεσμα για την κατάργηση των κεντροποιημένων μοντέλων διακυβέρνησης και μια ανάγκη των τοπικών κοινωνιών να αποφασίζουν για το δικό τους μέλλον, ίσως και μέσω περισσότερων εξουσιών σε ένα υπερεθνικό σύστημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η βάση των τάσεων είναι σε πάθη που δεν έσβησαν, αυτό είναι το εφιαλτήριο. Αλλά στην προσπάθεια αυτή συντάσσονται κοινωνικές ομάδες που αποξενώθηκαν από το γενικότερο σύνολο, άνθρωποι που επηρεάζονται από τις αυξανόμενες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες και κομμάτια του πληθυσμού που επιθυμούν καλύτερη διαχείριση της εξουσίας. Όμως παράλληλα δεν υποστηρίζουν την απομόνωση και την αυτάρκεια, δεν υποστηρίζουν την εσωστρέφεια και τον αποκλεισμό. Το παράδειγμα της Σκωτίας μας δείχνει ότι η επιθυμία ήταν να γίνουν κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να συνεχίσουν ως ισότιμοι εταίροι μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών και να συμμετέχουν στη διαμόρφωση του κοινού μας μέλλοντος ως ενεργά στοιχεία. Ίσως σε πολιτικό επίπεδο όλα αυτά να είναι παιχνίδια εντυπωσιασμού που βοηθούν πολιτικές σταδιοδρομίες συγκεκριμένων ανθρώπων. Όμως, αν διαβάσουμε τις επιθυμίες του κόσμου, θα δούμε ότι στην τελική οι τάσεις αυτές είναι ένα κάλεσμα για ένα πραγματικά κοινό ευρωπαϊκό μέλλον, αλλά με περισσότερες δυνατότητες λήψης αποφάσεων σε τοπικό επίπεδο και ίσως με πιο άμεσες δημοκρατικές διαδικασίες.

Twitter: @EUforeignpolicy

ΠΟΛ ΤΖΟΝΣΤΟΝ

Scotch Bright

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ

Πολιτικά θρίλερ με ρίζες στην ιστορία από μια ξεχωριστή περίπτωση συγγραφέα. Ο Σκοτσέζος Πολ Τζόνσον διαγράφει διεθνή καριέρα, ενώ λατρεύει την Ελλάδα, την οποία τοποθετεί στο επίκεντρο των μυθιστορημάτων του. Θέλουμε να μάθουμε περισσότερα.

Με καταγωγή από το Εδιμβούργο, ο Πολ Τζόνσον εντρύφησε στα ομηρικά έπη σε νεαρότατη ηλικία, σπούδασε αρχαία στην Οξφόρδη, μεταπήδησε στη μελέτη νεοελληνικών και σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας και καλλιέργησε τη σχέση του με τη χώρα μας σε τέτοιο βαθμό, ώστε να την υιοθετήσει ως αφηγηματικό καμβά των μυθιστορηματικών του εγχειρημάτων. Ο ήρωάς του, ο ντετέκτιβ Άλεξ Μαύρος, ανακαλεί τη χρυσή εποχή του νουάρ και του αμερικάνικου hardboiled. Είναι ένας οριακά περιθωριακός αντιήρωας με έφεση στις υποθέσεις συγκάλυψης εξαιτίας προσωπικών βιωμάτων - έχει χάσει έναν αδελφό στα χρόνια της χούντας. Η σκοτεινή πτυχή του παρελθόντος που διαλέγει να αναδείξει στο νέο του έργο, «Το στίγμα της προδοσίας», εστιάζει στην περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και στις δραματικές πρώτες ημέρες της Μάχης της Κρήτης.

Επιστρέφετε στα ελληνικά βιβλιοπωλεία έπειτα από μια πρώτη δειλή απόπειρα προ δεκαετίας. Πιστεύετε ότι οι αναγνώστες θα έχουν αλλιώςτική διάθεση απέναντι στο έργο σας αυτή τη φορά; Η επιστροφή του Άλεξ Μαύρου στην Ελλάδα με ενθουσιάζει. Δεν μπορώ ωστόσο να προβλέψω την υποδοχή του κοινού. Οπωσδήποτε είναι μια νέα αρχή.

Κεντρικό σημείο του μυθιστορήματος καταλαμβάνει η Μάχη της Κρήτης, για την οποία έχετε δηλώσει ότι «δεν θα έπρεπε ποτέ να έχει διεξαχθεί». Γιατί; Βασικός στόχος μου ήταν να εξετάσω και να αναλύσω τις επιπτώσεις των ξένων επεμβάσεων στην ελληνική κοινωνία. Καθώς πιστεύω ότι οι έλληνες μυθιστοριογράφοι είναι αρμοδιότεροι να εξετάσουν τις εσωτερικές έριδες που προκάλεσαν την εμπλοκή, προτίμησα να εστιάσω στη στρατηγική των ξένων. Οι Γερμανοί και οι Ιταλοί δεν είχαν κανέναν λόγο να εισβάλουν στην Κρήτη, αν μη τι άλλο επειδή η απόπειρά τους ήταν μοιραία λανθασμένη. Κατόρθωσαν να υποτάξουν το νησί, ωστόσο θυσίασαν αμέτρητες δυνάμεις. Επρόκειτο για κολοσσιαίο λάθος. Από την άλλη πλευρά, οι Βρετανοί με τους συμμάχους υποχρεώθηκαν από τον Τσόρτσιλ να υπερασπιστούν την Κρήτη με ελλιπή εφόδια, τη στιγμή που ο Ρόμελ οργίαζε στη βόρεια Αφρική. Το να εξοπλίσουν τους Κρητικούς και να τους αφήσουν να πολεμήσουν μόνοι τους θα ήταν η καλύτερη επιλογή. Στην πραγματικότητα, μια τέτοια τακτική θα προξενούσε ακόμη μεγαλύτερες γερμανικές απώλειες.

Η ιστορία ξεδιπλώνεται μέσα από ποικίλους χαρακτήρες: έναν γερμανό αλεξιπτωτιστή, έναν βρετανό βετεράνο της μάχης και ασφαλώς υπό το πρίσμα των ντόπιων κατοίκων και στρατιωτών. Δίνοντας τόσες πολλές διαφορετικές οπτικές επιδιώξατε να δείξετε ότι ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν περισσότερο πολύπλοκος από μια μάχη ανάμεσα στο καλό και το κακό; Ασφαλώς και επρόκειτο για

σύγκρουση του καλού με το κακό, αλλά η αποτίμηση αυτή δεν είναι επαρκής. Ακόμη και οι ακραιφνέστεροι αριστεροί θα συμφωνούσαν ότι ο Στάλιν ήταν τύραννος, όσο και απαραίτητος σύμμαχος. Ξετυλίγω την ιστορία μου μέσα από ετερόκλητα πρόσωπα, κυρίως όμως μέσω γερμανών και βρετανών στρατιωτικών, κανείς από τους οποίους δεν προέκυψε ιδιαίτερα ηρωικός. Θαυμάζω τα όσα έκαναν οι σύμμαχοι για την αντίσταση, πιστεύω όμως ότι πολλές ζωές θα είχαν σωθεί εάν γεγονότα σαν την απαγωγή του στρατηγού Κράιπε είχαν αποφευχθεί.

Με επτά βιβλία του Άλεξ Μαύρου ήδη στο ρεζουμέ σας, θα λέγατε ότι η Ελλάδα προσφέρεται ως σκηνικό για την αστυνομική λογοτεχνία; Η θάλασσα, ο ήλιος, όλη αυτή η φωταψία... Κομματάκι δύσκολο να τη φανταστούμε σαν τόπο εγκλημάτων, σε σύγκριση, για παράδειγμα, με τη ζοφερή Σκανδιναβία. Το ενδιαφέρον μου για τη χώρα σας είναι διαχρονικό, και ποτέ δεν ξέμεινα από θέματα. Άλλωστε, η πραγματικότητα είναι πιο αλλόκοτη από τη μυθιστορία. Θυμάστε εκείνο τον κύριο στην ηλιόλουστη Σαντορίνη που πριόνισε το κεφάλι της συζύγου του προ ετών και έκοβε βόλτες στον δρόμο επιδεικνύοντάς το; Το έγκλημα συμβαίνει παντού και σε πολλά επίπεδα. Οι θεοί της ελληνικής μυθολογίας ήταν μια περίφημη συμμορία αχρείων.

Η μαγνητική έλξη σας προς την Ελλάδα ξεκίνησε από ένα χαρτόδετο Penguin της «Οδύσσειας» που διαβάσατε μικρός και σας οδήγησε μέχρι τις ελληνικές σπουδές στην Οξφόρδη, τον γάμο με Ελληνίδα και την ανατροφή των παιδιών σας εδώ. Είστε ευχαριστημένος από την πορεία των γεγονότων; Συνέβησαν τόσα πολλά, που αναρωτιέμαι αν είχα τον παραμικρό έλεγχο στην εξέλιξή τους. Ενδεχομένως είχα μια έφεση προς ένα λιγότερο καταθλιπτικό κλίμα από το σκοτσέζικο - λογοτεχνία τουλάχιστον διαθέτουμε και εμείς, έστω και όχι στο επίπεδο του Ομήρου, οπότε κάτι άλλο με τράβηξε εδώ. Έζησα 6 μήνες στην Ελλάδα στα 18 μου και αγάπησα πολλά πράγματα: το παρελθόν της αλλά και τη σύγχρονη γλώσσα, τη μουσική, το φαγητό, την ποίηση. Αυτές είναι οι ρίζες της ερωτικής σχέσης μου με την Ελλάδα. Εννοείται, βέβαια, πως όλοι οι έρωτες περνούν περιστασιακές κρίσεις.

Εφορμώντας από τον Κόναν Ντόιλ, θα έλεγα πως το νουάρ οφείλει πολλά στους σκοτσέζους μυθιστοριογράφους. Τι το ιδιαίτερο έχει η πατρίδα σας, ώστε να μας χαρίζει κάθε τόσο δημιουργούς σαν τον Ίαν Ράνκιν και τον Φίλιπ Κερ; Δεν ξέρω αν έχουμε καλύτερους συγγραφείς αστυνομικού από τους άλλους. Διαθέτουμε όμως οπωσδήποτε αναρίθμητους! Γενικολογώντας, αυτό που μας διακρίνει από τις υπόλοιπες χώρες είναι το ενδιαφέρον μας για

την κοινωνική δικαιοσύνη, καθώς και ένας συνδυασμός χιούμορ και μελαγχολίας, που είναι παραδόξως ελληνοπρεπής.

Κάτι σημαντικό που ίσως οι νέοι αναγνώστες σας αγνοούν: εκτός από τις ιστορίες του Μαύρος, γράψατε πάμπολλες ιστορίες με πρωταγωνιστή τον Κουίντ Νταλρίμπλ, τοποθετημένες σε μια φουτουριστική Σκωτία στα 2020, καθώς και ένα κουαρτέτο μυθιστορημάτων με τον χαρακτήρα Ματ Γουέλς - όπου ο συγγραφέας αστυνομικών μετατρέπεται σε ντετέκτιβ. Απολαμβάνετε τη μετάβαση σε διαφορετικά πρόσωπα και εποχές; Όντως χαίρομαι την εναλλαγή. Το διάστημα αυτό γράφω το έκτο βιβλίο του Νταλρίμπλ, ενώ έχω επινοήσει και έναν νέο χαρακτήρα, τον Σαμ Αλεξάντερ. Τα βιβλία του Ματ Γουέλς ξεκίνησαν σαν σάτιρα, εντέλει όμως το κοινό τις πήρε στα σοβαρά.

Ο εργασιακός σας ρυθμός είναι ακατάπαυστος. Ολοκληρώσατε τρεις ιστορίες του Μαύρος σε διάστημα δύο ετών. Σας είναι τόσο εύκολο το γράψιμο; Έχει μήπως να κάνει με τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίσατε στο παρελθόν; Μια προσέγγιση του τύπου «άδραξε τη μέρα»; Carpe diem; Πολύ πιθανόν. Σκοπεύω να γράψω τρία μυθιστορήματα το προσεχές έτος. Ευτυχώς είμαι γρήγορος. Έχοντας αντικρίσει τον θάνατο καταπρόσωπο τρεις φορές -και έχοντας διασωθεί ισάριθμες από σπουδαίους έλληνες γιατρούς- έχει κάνει οπωσδήποτε θαύματα στην προσέγγισή μου περί εκπλήρωσης του πεπρωμένου.

Το «Στίγμα της προδοσίας» του Πολ Τζόνσον κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Ο συγγραφέας θα συναντήσει το κοινό του στις 5 Νοεμβρίου στις 19:30 στον Ιανό της Αριστοτέλους στη Θεσσαλονίκη, σε μια εκδήλωση την οποία επιμελείται και παρουσιάζει το SOUL.

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΜΕ ΜΑΓΕΥΕΙ

Φεστιβάλ μαγισσών με σεμινάρια επιλογής ραβδιού, βιβλιοπωλεία εξειδικευμένα στα ξόρκια, στοιχειωμένα βικτοριανά σπίτια, ουρές μαύρων αλόγων προς πώληση. Ένας οδηγός για τη μαγική πλευρά της πόλης που γέννησε τη Χώρα των Θαυμάτων, τη Χώρα του Ποτέ, τη Σχολή Χόγκουαρτς και τον αριθμό 17 της οδού Κερασιάς της Μέρι Πόπινς. Hocus Pocus.

ΚΕΙΜΕΝΟ: BIBIANA ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ

The Magic Circle

Σε περίπτωση που αποφασίσεις να μάθεις να κάνεις μαγικά «με τη βούλα» (έχει συμβεί σε όλους μας), ο δρόμος προς την «πιστοποίηση» θα σε βγάλει στον Μαγικό Κύκλο. Με móτο το «*indocilis privata loqui*» (κάτι σαν ομερτά) και όραμα την προώθηση και την εξέλιξη της Τέχνης της Μαγείας, πρόκειται για εντελώς επίσημη βρετανική οργάνωση - διασημότερα μέλη ο πρίγκιπας Κάρολος και ο Ντέιβιντ Κόπερφιλντ. Για να γίνεις κι εσύ, πρέπει να σε προτείνουν δύο υπάρχοντα, να περάσεις εξετάσεις, συνέντευξη, να πληρώσεις ετήσια συνδρομή και να έχεις κλείσει τα 18. Υ.Γ. Δέχονται και πιστωτικές κάρτες.

themagiccircle.co.uk,

12 Stephenson Way, Euston, London NW1 2HD

The College of Psychic Studies

Η γειτόνισσά μου κλείνεται κάθε Πέμπτη με μία Σούζι σε ένα δωμάτιο του 1800 για να της ανοίξουν τα τσάκρα. Εκεί η Σούζι κουνάει τα χέρια της, η γειτόνισσα κλείνει τα μάτια της. Και βλέπει μορβ και κίτρινα. «Εξαγνίζει την αύρα μου, που μπερδεύεται με τις αύρες των άλλων...» δηλώνει περσιχαρή. Στο Κολέγιο των Σπουδών της Ψυχής, εξερευνούν τη συνείδηση πέρα από την ύλη χρησιμοποιώντας από θεωρίες διαμεσολαβητών (σ.σ. μέντιουμ) και ψυχικής ανάπτυξης μέχρι σαμανισμού και ραβδοσκοπίας.

collegeofpsychicstudies.co.uk,

16 Queensberry Place, London SW7 2EB

Mysteries

Το ήξερες ότι ο ροζ χαλαζίας, πέτρα της αγνής αγάπης και τρυφερότητας, είναι το υλικό από το οποίο φτιάχνονται οι κρυστάλλινες σφαίρες; Πως άμα φοράς στον λαιμό σου μαργαριτάρια, μαγνητίζεις τον πλούτο; Και πως το κεχριμπάρι όχι μόνο αποβάλλει την αρνητική ενέργεια από το σώμα αλλά λειτουργεί και ως ασπίδα προστασίας για τη μαύρη μαγεία και τη βασκανία; Το καρνεόλιο σε συνδυασμό με το βότανο belladonna προσελκύουν παθιασμένες νύχτες, ενώ τα ξόρκια είναι προτιμότερο να γίνονται στη γέμιση του φεγγαριού; Τα εργαλεία κάνουν το μάστορα...

mysteries.co.uk,

9-11 Monmouth Street, Covent Garden, London, WC2H 9DA

Witchfest International

Το μεγαλύτερο παγκοσμίως συνέδριο των απανταχού μαγισσών λαμβάνει χώρα κάθε χρόνο λίγο μετά το Halloween στο Croydon, στο νότιο Λονδίνο (πάει ο προαστιακός East London Lines, πορτοκαλί γραμμή). Ομιλίες καθηγητών της Wicca, σεμινάρια αυτοπροστασίας, μαγικών ιδιοτήτων κρυστάλλων, βοτανολογίας, ακόμη και... επιλογής ραβδιού.

witchfest.net,

5/11/2014, Witchfest International 10am-2am Fairfield Halls, Park Lane, Croydon, Surrey, CR9 1DG

Treadwell's

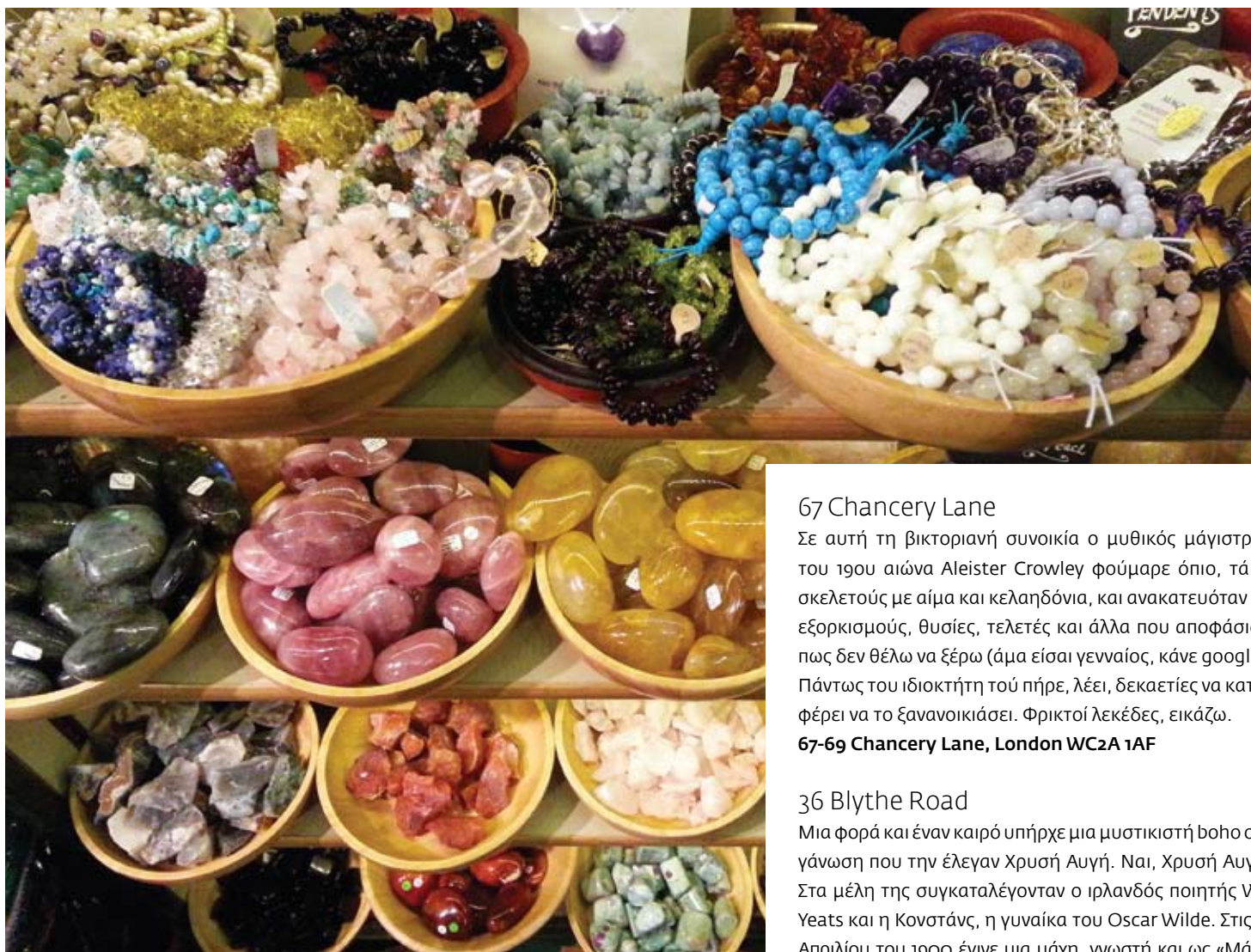
Στο αιώνιο debate «μαγεία ή επιστήμη», θα λέγαμε πως απαντήσεις έχει το «Treadwell's». Εδώ, νεοπαγανιστές και ακαδημαϊκοί συνθέτουν περισσότερο μια κοινότητα παρά ένα (ακόμη) βιβλιοπωλείο. Πάνω από βαριά περσικά χαλιά και κάτω από αιωρούμενες βαλσαμωμένες νυχτερίδες σμίγουν θεωρίες των Baudelaire, Baudrillard, Deleuze, Bataille με σεμινάρια για κατοπτροφιλία και τους παραφύσιν έρωτες (βλέπε Kate Bush, «Wuthering Heights»). Περιλαμβάνει τμήμα για πρακτική εξάσκηση: δέρμα φιδιού, ουρά μαύρου αλόγου, φτερωτές γραφίδες...

treadwells-london.com,

33 Store Street, Bloomsbury, London WC1E 7BS

Δευτ.-Παρ.: 11 π.μ.-7 μ.μ., Σαβ. & Κυρ.: 12 π.μ.-7 μ.μ.

67 Chancery Lane

Σε αυτή τη βικτοριανή συνοικία ο μυθικός μάγιστρος του 19ου αιώνα Aleister Crowley φούμαρε όπιο, τάζε σκελετούς με αίμα και κελαηδόνια, και ανακατευόταν με εξορκισμούς, θυσίες, τελετές και άλλα που αποφάσισα πως δεν θέλω να ξέρω (άμα είσαι γενναίος, κάνε google). Πάντως του ιδιοκτήτη τού πήρε, λέει, δεκαετίες να καταφέρει να το ξανανοικιάσει. Φρικτοί λεκέδες, εικάζω.

67-69 Chancery Lane, London WC2A 1AF

36 Blythe Road

Μια φορά και έναν καιρό υπήρχε μια μυστικιστή boho οργάνωση που την έλεγαν Χρυσή Αυγή. Ναι, Χρυσή Αυγή. Στα μέλη της συγκαταλέγονταν ο ιρλανδός ποιητής WB Yeats και η Κονστάνς, η γυναίκα του Oscar Wilde. Στις 19 Απριλίου του 1900 έγινε μια μάχη, γνωστή και ως «Μάχη του Blythe Road», όπου ο μέγας μάγιστρος Aleister (βλέπε παραπάνω), μεταμφιεσμένος ως Όσιρις με ένα σπαθί ανά χείρας, επιτέθηκε στο νούμερο 36, τη γιάφκα της Χρυσής Αυγής. Νίκησαν οι «καλοί» - θιασώτες της λογοτεχνίας...

36 Blythe Road, London W14 0HA

170-173 Piccadilly

Η Αιγυπτιακή Αίθουσα φιλοξενούσε αρματωσιές με ιστορικό ενδιαφέρον και θησαυρούς πειρατών, μέχρι που την οικειοποιήθηκαν οι διάσημοι βικτοριανοί μάγοι Jason Maskelyne και ο υιός αυτού Nevil (σσί πάει το βασιλείο), για να εξασκούν τα μαγικά τους, έσφαξαν και μια κυρία, και άλλαξαν τον ρου της ιστορίας του τετραγώνου.

170-173 Piccadilly St. James's, London W1J, UK

Watkins Books

Υπερφορτωμένο με μία από τις μεγαλύτερες συλλογές καινούργιων και μεταχειρισμένων μαγισσοβιβλίων παγκοσμίως, βρίσκεται στην ίδια θέση εδώ και εκατό χρόνια. Ξόρκια, μαγγανείες, παγανίλα και μυστικισμοί. Ό,τι ώρα και να πας, απέξω σουλατσάρουν χαρισματικές, μυστήριες φιγούρες με μπέρτες και μακριές γενειάδες. Τις είδα με τα μάτια μου.

watkinsbooks.org,

19-21 Cecil Court, London WC2N 4EZ

Δευτ.-Τετ. & Παρ.: 10.30 π.μ.-6.30 μ.μ., Πεμ. & Σαβ.: 11 π.μ.-7.30 μ.μ., Κυρ.: 12 π.μ.-7 μ.μ.

Πλατφόρμα 9 3/4

Στο Kings Cross, ανάμεσα στις πλατφόρμες 9 και 10, ξεπροβάλλει η πλατφόρμα 9 3/4... για τους μαθητές της Σχολής Χόγκουαρτς για μαγείες και ξόρκια. Και τους γιαπωνέζους τουρίστες. Και τη γενιά του Χάρι Πότερ. Και εμάς που γουστάρουμε τους Εγγλέζους, όταν κάνουν τέτοια!

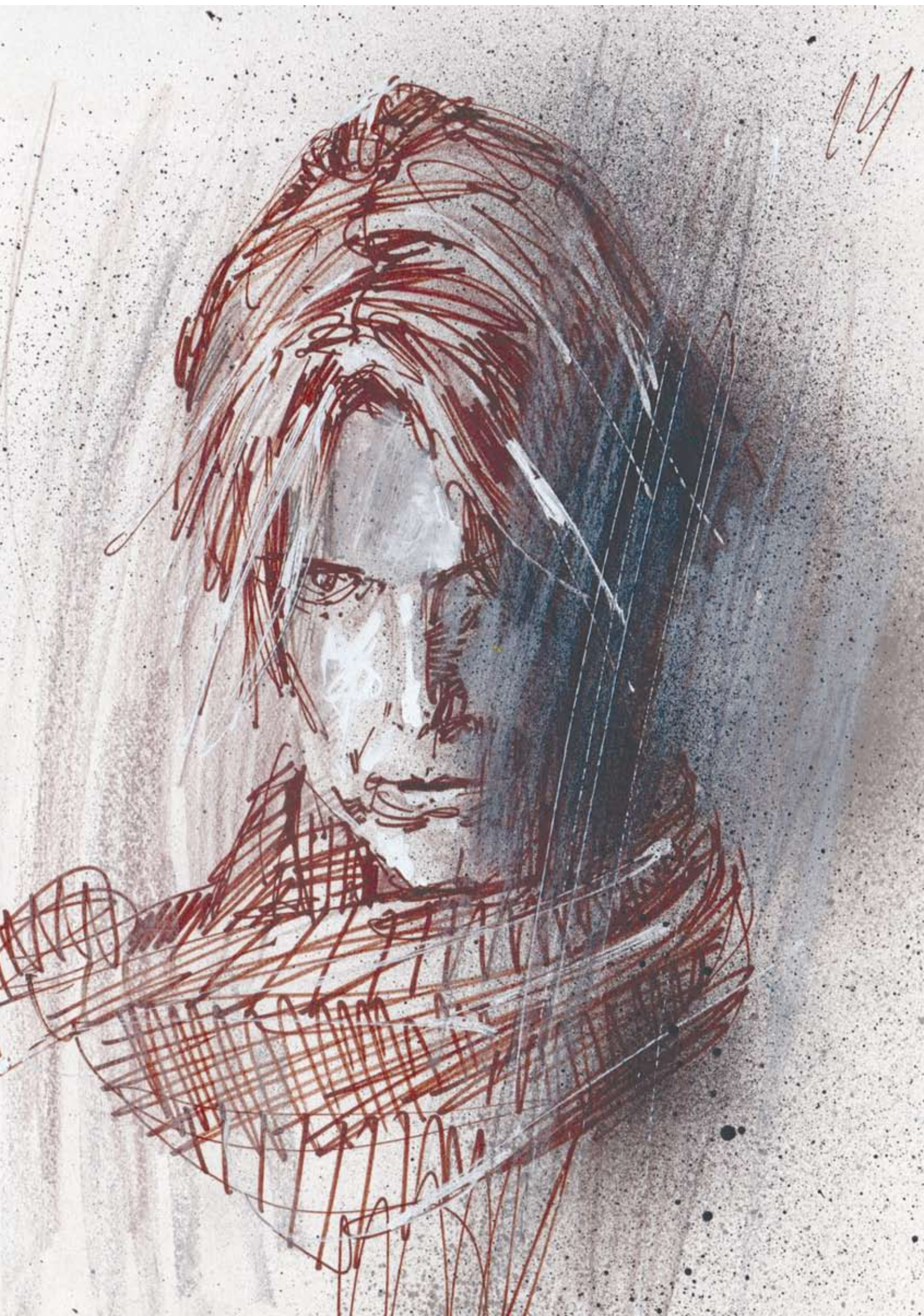

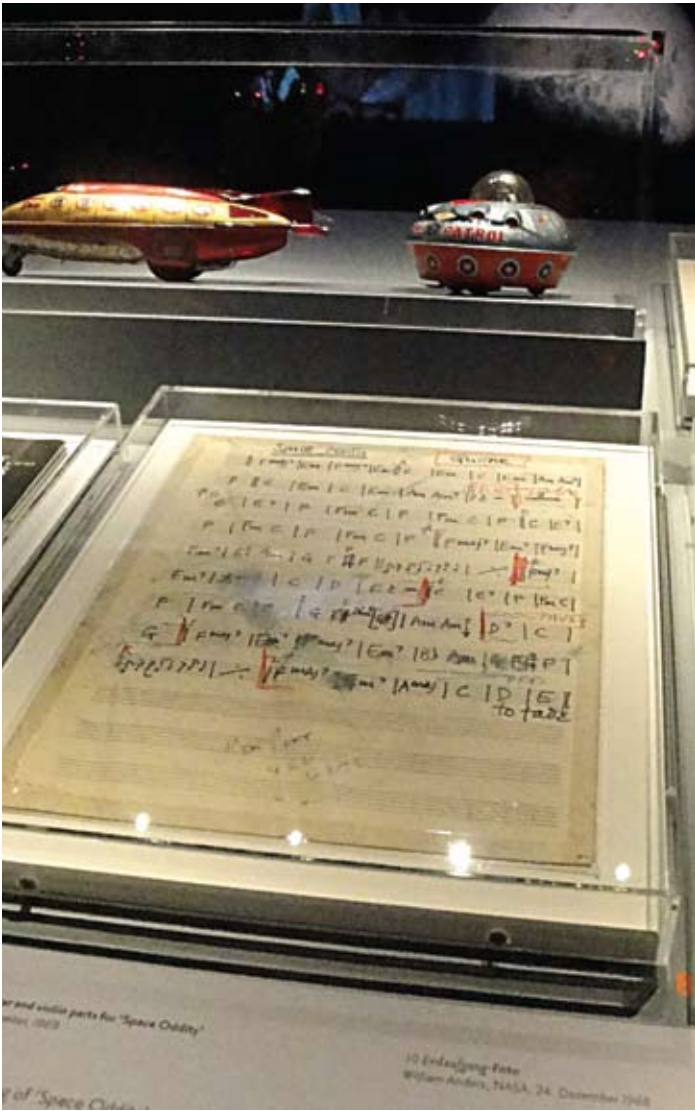
DAVID BOWIE IN BERLIN

Είδαμε την απόλυτη έκθεση, αφιερωμένη στον απόλυτο καλλιτέχνη. Κοστούμια, αυθεντικά χειρόγραφα στίχων, χαμαιλεοντικές μεταμορφώσεις, αλληλεπίδραση ανάμεσα στην πόλη και τη μουσική. Γιατί όσα χρόνια κι αν περάσουν, η αμφίδρομη σχέση Βερολίνου και Μπούουι θα ζει για πάντα.

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΛΑΒΟΓΕΛΑΚΗΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΚΟΓΚΤΖΙΛΑΣ

Berlin: μια λέξη που, μόλις έρχεται στο μυαλό, οι συνειρμοί κάνουν πάρτι και θυμάμαι ατελείωτες βραδιές στο «Berlin» του Θόδωρα, τραγουδάω Κοέν, Λονδίνο, Αμστερνταμ ή Βερολίνο ή μια άλλη διαδρομή-στίχο, το «London to Paris, Amsterdam to Berlin», από το «Some Guys» των Tuxedomoon!

«Walking the same streets, thinking the same thoughts» συνεχίζει το τραγούδι και, κάθε φορά που πηγαίνω σε αυτή την πόλη, πάντα φροντίζω να βιώνω μια γύρα αυτόν τον στίχο, πριν και αφού ασχοληθώ με τον εκάστοτε λόγο της επίσκεψης. Που αυτή τη φορά ήταν η έκθεση του Ντέιβιντ Μπόουι, η οποία κάνει τουρ ανά τον κόσμο (μέχρι τον Ιανουάριο 2015 θα βρίσκεται στο Σικάγο).

Το Βερολίνο, βέβαια, ήταν μια από τις πιο συναισθηματικές στάσεις της έκθεσης λόγω της σχέσης του καλλιτέχνη με την πόλη, τη σκοτεινή αλλά και χρυσή εκείνη περίοδο (1976-1979) της αποτοξίνωσης, της δημιουργίας («Heroes», «Low», «Lodger») και της παρέας με τον Ίγκι Ποπ.

Μεσημεράκι στο Gropius Bau, και μια μεγάλη ουρά περιμένει να μπει στην έκθεση. Ευτυχώς τα e-tickets κάνουν δουλίτσα και γρήγορα είμαστε μέσα. Στα αφτιά τα ειδικά ακουστικά που σε κάθε αίθουσα, κάθε σταντ, μπροστά σε κάθε οθόνη έχουν να πουν και μια ιστορία, μια συνέντευξη, να παίξουν ένα βιντεοκλίπ, μια συναυλία, μια δήλωση!

Για δύο, δυόμισι ώρες, βρίσκομαι βυθισμένος σε ένα ταξίδι στον χρόνο, ταυτόχρονα μέσα στον κόσμο του, καθώς είμαι περιτριγυρισμένος από εκατοντάδες αντικείμενα (νομίζω κάπου 600 ήταν ειδικά στο Βερολίνο), που όλα μαζί φτιάχνουν ένα ικανοποιητικό κομμάτι του παζλ της καλλιτεχνικής του ζωής.

Αναμφισβήτητα την παράσταση στην πρώτη ματιά κλέβουν τα εντυπωσιακά κοστούμια. Είναι η αύρα που κουβαλάνε, αν σκεφτείς πόσες δεκάδες χιλιάδες ζευγάρια μάτια έπεσαν πάνω τους στις περιοδείες. Συν, βέβαια, ότι μέσα τους κατοικούσε για εκείνες τις ωραίες στιγμές το άτομο... Εντωμεταξύ, θέλω να προσθέσω ότι κοιτώντας το μέγεθος των ρούχων λέω «μα καλά, χωρούσε εδώ μέσα;». Ναι, το πραγματικό μέγεθος του καλλιτέχνη

τελικά δεν συμβαδίζει με το καλλιτεχνικό, κι αυτό δεν το είχα πάρει χαμπάρι, ούτε από φωτογραφίες και βίντεο, βέβαια, ούτε και από το live, για να πω την αλήθεια, στην Αθήνα το 1996 σε εκείνη την ιστορική συναυλία (RockinAthens), παρέα με Έλβις Κοστέλο και Λου Ριντ.

Ο ψεκασμός με συγκίνηση και δέος συνεχίζεται πλησιάζοντας τοίχους και βιτρίνες όπου εκτίθενται προσωπικά αντικείμενα, χειρόγραφοι στίχοι, storyboards, σκίτσα του, φωτογραφίες, μακέτες από εξώφυλλα δίσκων, το προϊστορικό συνθεσάιζερ το οποίο χρησιμοποιήθηκε στην ηχογράφιση του «Heroes»...

Αρκετή ώρα, νομίζω καθ' όλη τη διάρκεια του βιντεοκλίπ που έπαιζε στο βάθος, κάθισα παρατηρώντας την παρτιτούρα του «Space Oddity», χωρίς να ξέρω, βέβαια, να διαβάσω παρτιτούρες.

Προτελευταία στάση, μια μεγάλη αίθουσα στην οποία δεν χρειάζονται τα ακουστικά, καθώς φροντίζουν τα ηχεία για την ακουστική απόλαυση. Για ένα μισάωρο και βάλε μια χωροχρονική σκουληκότρυπα με ταξιδεύει μέσα στις δεκαετίες, αφού στους ειδικά διαμορφωμένους -σαν σκηνικό συναυλίας- τοίχους γίνεται προβολή κάποιων από τις πιο σημαντικές στιγμές σε παλιότερες εμφανίσεις.

Το φινάλε της έκθεσης ήταν μια μικρή αίθουσα αφιερωμένη στα «Χρόνια του Βερολίνου». Φωτογραφίες με τον Ίγκι Ποπ, τα γράμματα που αντάλλαξαν με τη Μάρλεν Ντίτριχ το '78, την εποχή των γυρισμάτων του «Just a Gigolo», στιγμές από τη ζωή του στην πόλη που όπως κι ο ίδιος θα μπορούσαν να έχουν και σλόγκαν ζωής το «ch-ch-ch changes»!

Βγάζω τα ακουστικά, αφήνω πίσω μου το Gropius Bau και γυρνάω ξανά στους δρόμους του Βερολίνου. Καφές, βόλτες και με το σούρουπο στάση για ποτό σε ένα από τα κλασικά ημιυπόγεια μπαρ στην Oranienburgerstrasse, που εκλείπουν όμως σιγά σιγά. Και η κατάληψη των καλλιτεχνών (Kunsthaus Tacheles), λίγο πιο πάνω, έκλεισε, παρατηρώ! Ναι, πριν δυο χρόνια, καθαρίζει δυστυχώς η περιοχή, με ενημερώνει η παρέα που προέκυψε ξαφνικά σε ένα τραπέζι. Αυτή τη φορά ήμασταν ένας Ιρανός, ένας Γερμανός, ένας Ολλανδός κι ένας Έλληνας. Σαν τα ανέκδοτα!

ZOOLAND

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΠΑΚΑ

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Με την έναρξη του χειμερινού οπλοστασίου, θα συνειδητοποιήσεις πως οι σχέσεις είναι σαν τα μαθηματικά. Ξεκινάνε σαν ένα απλό άθροισμα δύο ατόμων και έπειτα από μερικά χρόνια έχεις τα δύο αυτά άτομα πάνω από ένα τραπέζι να προσπαθούν να λύσουν μη γραμμικές διαφορικές εξισώσεις εις μάτην και εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν. Ο Νοέμβρης είναι ένας πολύ κρίσιμος μήνας, για να αποφασίσεις αν θα επιστρέψεις στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση για μια επανάληψη στην πρόσθεση ή αν θα βρεις τις αντοχές για ένα postdoc στα ανώτερα μαθηματικά.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Θυμάμαι ένα επεισόδιο του «Droopy», όπου ο δραπετής-λύκος προσπαθούσε να ξεφύγει από τον σκύλο-σερίφη, όμως έπεφτε διαρκώς πάνω του. Ό,τι συμβαίνει, δηλαδή, από τότε που αποφάσισες να συγκατοικήσεις με το έτερον ήμισυ. «Σε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα, τα πάντα περιπλέκονται από την παρουσία της αντίπαλης ομάδας» έλεγε ο Σαρτρ, και είναι κατάλληλη στιγμή να διαχωρίσεις τη θέση σου. Ή θα συνηθίσεις την ιδέα ότι δεν μπορείς να ζεις για πάντα μόνος/ή ή παράγγειλε αμέσως μια βάφλα με παγωτό και νουτέλα για να σταματήσεις επιτέλους να σκέφτεσαι.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Με εντολή Σαμαρά και έπειτα από ώρες διαβούλευσης με τις Παναγίες Σουμελά, Εκατοταπυλιανή κα Δεξιοκρατούσα, παραχωρείται ελεύθερα το δικαίωμα στο ταίρι σου να υποπέσει στο παράπτωμα της μοιχείας κοινής συνενώσεως. Αυτός, ο άνθρωπος αυτός, που ήταν ο άλλος σου εαυτός, μάλαμα και χριστιανός, ξενοκοιμήθηκε, και καλείσαι να πάρεις σημαντικές αποφάσεις για το μέλλον αυτής της σχέσης. «Don't trust anyone» έλεγε ο Σιλβέστερ στ' αλώνι. Είναι τόσο ηλίθιο να πιστεύεις πως ένας θεοσεβούμενος άνθρωπος είναι ταυτόχρονα και έμπιστος άνθρωπος, όσο ηλίθιο να πιστεύεις ότι ένας άνθρωπος χωρίς πόδι είναι ανίκανος για φόνο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Καημένη μου νεροκουβαλητή, πίστευες εις έναν έρωτα, πατέρα παντοκράτορα, ποιητή ουρανού και γης, και να σου ο διάβολος μπροστά σου με σάρκα και οστά! Για ακόμη μία φορά ατύχησες, για ακόμη μία φορά θα υποστείς τις συνέπειες των λανθασμένων επιλογών σου και θα γίνεις το θύμα σε μια σχέση χωρίς προοπτική. Βάλε φρένο όσο είναι καιρός, πριν δεσμευτείς ανεπανόρθωτα, και μην επιτρέψεις σε κανέναν ξανά να σε εκμεταλλευτεί με οποιονδήποτε τρόπο. Κάλεσέ με τώρα από σταθερό ή κινητό στο 15790 με χρέωση 1,75 €/λεπτό με ΦΠΑ και όλα θα λυθούν.

ΙΧΘΥΕΣ

(19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Ο Άρης στον 6ο οίκο της Αφροδίτης επιδρά καταλυτικά στο να χάσει η σεξουαλική σας επαφή τον προσανατολισμό της. Ο Νοέμβρης θα βρει εσένα και το ταίρι σου να αγωνίζεστε μάταια να ανακαλύψετε νέους τρόπους για να απολαύσετε το σεξ, σαν μαϊμούδες που προσπαθούν να τοποθετήσουν έναν πλαστικό κύβο Playschool σε μια πυραμιδωτή θέση. Η χυδαιότητα, συναρτήσει μιας γενικότερης αντίληψης που συσχετίζει τον πόνο με την ηδονή, θα μπορούσε να λειτουργήσει αφυπνιστικά στη σεξουαλική σας ζωή, και δεν μένει παρά να το προσπαθήσετε. Το σεξ είναι βρόμικο, μονάχα αν δεν έχεις κάνει μπάνιο πιο πριν.

ΚΡΙΟΣ

(21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

«Πολλές φορές τα όνειρα βγαίνουν αληθινά... στα όνειρα» έλεγε ο Τζόνι Βαβούρας στην εκπομπή «Κουφώματα». Μη ξινίζεις, αν το διάβαζες από τον Σοπενχάουερ, θα το είχες ανεβάσει ήδη στο facebook. Εν πάση περιπτώσει, αυτό που έχει σημασία, Κριαράκι, είναι πως τα χρόνια περνούν, χρόνια που δεν θα ξαναρθούν μ' αγιόκλημα και γιασεμιά, η χώρα παρακαμάζει, οι φόροι αυξάνονται, οι μισθοί μειώνονται και όλα τα επιχειρηματικά πλάνα είναι στον αέρα (τα λεγόμενα αεροπλάνα). Είναι τόσο πιθανό να πραγματοποιήσεις τα όνειρά σου στο Ελλαδιστάν, όσο πιθανό να ξαναβρεί τη μιλιτιά του ο Καραμανλής.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Έχεις παίξει «Ναρκαλιευτή» σε πεζοδρόμιο της Θεσσαλονίκης; Δεν ξέρεις τι χάνεις! Θα σου πω εγώ. Την ψυχραιμία σου! Κάπως έτσι αντιλαμβάνεσαι τη ζωή σου τον τελευταίο καιρό. Σαν να διασχίζεις πεζοδρόμιο έπειτα από νεροποντή. Πηδάς από πλακάκι σε πλακάκι, γνωρίζοντας πως κάποιο από αυτά κρύβει ένα δωρεάν ποδολασπόλυτρο. Αν κάναμε ένα video compilation με τις πρόσφατες ατυχίες σου, θα γινόταν viral σε όλο το διαδίκτυο, και, αν κάναμε ένα video compilation με τίτλο «People are awesome», δεν θα σε συμπεριλαμβάναμε επ' ουδενί.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Παρίστασαι στα βαφτίσια ενός μωρού σε κάποιο υποκατάστημα της ελληνικής ορθόδοξης εκκλησίας. Την ώρα του μυστηρίου σκέφτεσαι: α) πως κάθε ανθρώπινη ύπαρξη είναι μια ανοικτή, διαρκώς μεταβαλλόμενη δυνατότητα, που κατευθύνεται προς ένα απροσδιόριστο μέλλον, β) αν θα κλάψει ο μπέμπης, όταν τον βουτήξει ο παπάς στην κολυμπήθρα, γ) πως είναι γαϊδουριά που πήγες με άδεια χέρια, ενώ οι χριστιανοί σε κάλεσαν και στο γεύμα. Τι σκέφτομαι: α) σε βαφτίσια είσαι, όχι σε φιλοσοφικό συνέδριο, β) ούτε που σου καίγεται καρφί, γ) σκάσε και τρώγε.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Οι θεοί, λέει ο μύθος, είχαν καταδικάσει τον Σί-συφο να κυλάει έναν βράχο μέχρι την κορυφή ενός βουνού και, κάθε φορά που τα κατάφερνε, τσουπ, κλωτσούσαν τον βράχο πίσω. Σου θυμίζει κάποιον; Όχι, δεν εννοώ την Ντόρα Μπακογιάννη. Αναφέρομαι στις εξαντλητικές προσπάθειες που καταβάλλεις στον χώρο εργασίας σου δίχως να αντικρίζεις κάποιο οικονομικό ή ηθικό όφελος, κάποια επιβράβευση ή έστω έναν μεζέ. «Η εξάντληση είναι ένας μεγεθυντικός φακός, μέσα από τον οποίο έχουμε την τάση να βλέπουμε τη ζωή μας σαν αποτυχία»: Τζον Βέρντον. Στρέψε τον φακό προς το αληθινό κακό.

ΛΕΩΝ

(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

«Στο μακρινό παρελθόν του εξελικτικού μας ταξιδιού, ηηδούσαμε από δέντρο σε δέντρο, και μάλιστα κάποιοι υποστηρίζουν ότι έχουμε στο DNA μας κάτι από τα πουλιά. Σύμφωνα με τα παραπάνω, ενδεχομένως να υπάρχει κάτι στο πίσω μέρος του μυαλού μας που, όταν βρίσκεται μπροστά σε ένα κενό, θεωρεί ότι είμαστε ικανοί να ηηδήσουμε μέσα, και μάλιστα μας παρακινεί να το κάνουμε»: Ντ. Άνταμς. Συνεπώς, Λιόντα μου, αυτή η ζάλη από την έλξη του κενού που νιώθεις, όταν βρίσκεσαι σε ένα ψηλό μπαλκόνι, έχει μια πρωτόγονη, αταβιστική προέλευση που αδιαφορεί παντελώς για τα οικονομικά ή συναισθηματικά σου προβλήματα. Χαλάρωσε...

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Η βαθιά απογοήτευση που βιώνεις καθημερινά ως ενήλικας σε κάνει να νοσταλγείς την ανεμελιά των παιδικών σου χρόνων. Και τι δεν θα έδινες για να ξαναγίνεις πιτσιρίκι και να αντιμετωπίσεις τη ζωή σαν ένα παιχνίδι, όπου οι χαμένοι είναι, στη χειρότερη, «τσίχλα πατημένη». Να απαντήσεις στις προσβολές του αφεντικού σου φωνάζοντας «είσαι και φαίνεσαι και απ' τον κόλο σου κρέμεσαι!» και να ψιθυρίσεις στον ανεκπλήρωτο έρωτά σου: «Αγάπη μου, λατρεία μου, καμένη μπαπαρία μου, σε βλέπω στο όνειρό μου και ξύνω τον ποπό μου!».

ΖΥΓΟΣ

(23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Δύσκολη περίοδος για τα φιλόδοξα επιχειρηματικά ανοίγματα που ήθελες να τολμήσεις, ειδικά μετά την έκθεση ανταγωνιστικότητας του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ που κατατάσσει τη χώρα μας στην 81η θέση δίπλα στη Μολδαβία, το Ιράν και το Τρινιντάντ. Προφανώς και δεν σημαίνει ότι θα αποτύχεις, επειδή ζεις σε μια αποτυχημένη χώρα, όπως δεν σημαίνει και ότι οπλοφορείς, επειδή κρατάς μια μυγοσκοτώστρα. Σημασία έχει να θέλεις κάτι πάρα πολύ, γιατί, όπως λέει και ο Γκίκας Χαρδούβελης: «Όταν θέλεις κάτι πάρα πολύ, το Υπουργείο Οικονομικών συνωμοτεί για να μην τα καταφέρεις».

Monie & Monie Conniente

Διογένης Δασκάλου €λληνορ@@

Worlds Fair. Sound is their weapon. More at CONVERSECONS.TUMBLR.COM

CONVERSE
CONS

THE CONVERSE CONS WEAPON

SHOES ARE BORING
WEAR SNEAKERS
CONVERSE